

1973 மார்ச் 10] [மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

இப்போது வேலையில் இருக்கும் ஆசிரியர்கள் வேலை இழக்க மாட்டார்கள். எங்கேயாவது அப்படி நடந்திருந்தால் அவர்கள் வேலை பாதிக்காது இருக்க வழி வகை செய்யப்படும் என்ற முழு உறுதியை நான் கூறிக் கொள்கிறேன்.

(4) 1973-74-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு
நிதிக் கோரிக்கை எண் 8—தேர்தல்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 8—தேர்தல்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 13,30,300-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்”.

DR. H. V. HANDE : Sir, I move the following cut motion :
To discuss policy—

“That the allotment of Rs. 13,30,300 under Demand No. 8—Elections be reduced by Rs. 100”.

திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ் : தலைவரவர்களே, வாக்காளர் ஒவ்வொருவருக்கும் தத்தம் உருவப்படம் பதித்த அடையாளச் சீட்டுகள் நல்குதல் பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 8. தேர்தல்கள்—என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் படுகின்ற ரூ. 13,30,300-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU SOWDI S. SUNDARA BHARATHI : I move the following cut motion :—

To discuss policy and the need to introduce mobile polling booths during elections—

“That the allotment of Rs. 13,30,300 under Demand No. 8-Elections be reduced by Rs. 100”.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 9—மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள்,
தலைமையிடப் பணியாளர்கள்

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 9—மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள்—என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 8,97,27,500-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

[1973 மார்ச் 10]

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவரவர்களே, வருவாய்த் துறை வாரியத்தை அகற்றவேண்டும் என்பதைப்பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 3—மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள்—என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 8,97,27,500-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ் : தலைவரவர்களே, அமைச்சர்களின் சுற்றுப்பயணத் தால் ஆகும் அதிகப்படி செலவினத்தைக் குறைப்பதுபற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 9—மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 8,97,27,500-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. கே. எ. வகாப் : தலைவரவர்களே, அமைச்சர்களுக்கு, அவர்கள் பதவிக்காலத்திற்குப் பிறகு, ஒய்வூதியம் வழங்குவதுகுறித்து விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 9—மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 8,97,27,500-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU SOWDI S. SUNDARA BHARATHI : Sir, I move the following cut motion:—

To discuss about the running of a miniature Secretariat, with Ministers camping at least once in a year, in each District Headquarters, in order to hear and redress the grievances of the public—

“That the allotment of Rs. 8,97,27,500 under Demand No. 9—Head of State, Ministers and Headquarters staff be reduced by Rs. 100.”

DR. H. V. HANDE : Sir, I move the following cut motion—

To discuss the need to remove the disparity in emoluments between the employees in Municipalities and the subordinates and employees of other departments—

“That the allotment of Rs. 8,97,27,500 under Demand No. 9—Head of State, Ministers and Headquarters staff, be reduced by Rs. 100.”

1973 மார்ச் 10]

நிதிக் கோரிக்கை எண் 36—பஞ்ச தணிப்பு.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன். “நிதிக் கோரிக்கை எண் 36—பஞ்சத் தணிப்பு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 12,24,47,900-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, I move the following cut motion :

To discuss policy.

“That the allotment of Rs. 12,24,47,900 under Demand No. 36—Famine Relief be reduced by Rs. 100.”

THIRU K. H. BOMMAN: Sir, I move the following cut motion :

To discuss policy.

“That the allotment of Rs. 12,24,47,900 under Demand No. 36—Famine Relief be reduced by Rs. 100.”

திரு. கே. எ. வகாப் : தலைவரவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 36—பஞ்சத் தணிப்பு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 12,24,47,900-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. என். மருதாசலம் : தலைவரவர்களே, பஞ்ச நிவாரணம், வெள்ள நிவாரணத்திற்காக, பாதிக்கப்பட்ட பொதுமக்களுக்கு வழங்கப்படும் உதவித் தொகையை சரிவர கட்டிக் கமிட்டிகள் மூலம் விநியோகம் செய்து, நிவாரண வேலைகளையும் சர்வ கட்டி கமிட்டி மேற்பார்வையில் நடக்க வேண்டுமென்பது பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 36—பஞ்சத் தணிப்பு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் படுகின்ற ரூ. 12,24,47,900-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU SOWDI S. SUNDARA BHARATHY: Sir, I move the following cut motion :—

To discuss about the special relief measures to be taken in Aruppukottai and Muthukalathur taluks in Ramanathapuram district—

“That the allotment of Rs. 12,24,47,900 under Demand No. 36—Famine Relief be reduced by Rs. 100.”

[1973 மார்ச் 10]

நிதிக் கோரிக்கை எண் 37—ஓய்வூதியங்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்.

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 37—ஓய்வூதியங்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 6,02,46,200 மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

திரு. கே. எ. வகாப் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, “ஓய்வூதியங்கள் வழங்குவதில் ஏற்படும் தாமதங்களைத் தவிர்க்க” என்பதைப் பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 37—ஓய்வூதியங்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 6,02,46,200-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, I move the following cut motion to discuss about the necessity to increase the pension, consequent on the abnormal rise in price—

“That the allotment of Rs. 6,02,46,200 under Demand No. 37—Pensions—be reduced by Rs. 100.

DR. H. V. HANDE : Sir, I move the following cut motion to discuss the need to increase the pension amount to retired Government servants—

“That the allotment of Rs. 6,02,46,200 under Demand No. 37—Pensions—be reduced by Rs. 100.”

THIRU SOWDI S. SUNDARA BHARATHY : Sir, I move the following cut motion to discuss about the policy of fixing upper limit for old age pensions in each taluks and districts—

“That the allotment of Rs. 6,02,46,200 under Demand No. 37—Pensions—be reduced by Rs. 100.”

நிதிக் கோரிக்கை எண் 38—பல்வகை

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்.

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 38—பல்வகை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 23,52,57,600-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்”

1973 மார்ச் 10]

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, I move the following cut motion to discuss policy—

“ That the allotment of Rs. 22,52,57,800 under Demand No. 38—Miscellaneous be reduced by Rs. 100.”

DR. H. V. HANDE: Sir, I move the following cut motion to discuss the need to relax the qualifications fixed for the eligibility of pension for freedom fighters—

“ That the allotment of Rs. 22,52,57,800 under Demand No. 38—Miscellaneous be reduced by Rs. 100. ”

THIRU SOWDI S. SUNDARA BHARATHY: Sir, I move the following cut motion to discuss about prescribing time limit for applications by political sufferers and I.N.A. people—

“ That the allotment of Rs. 22,52,57,800 under Demand No. 38—Miscellaneous be reduced by Rs. 100.”

நிதிக் கோரிக்கை எண் 41—ஏனைய பல்வகை இழப்பீடுகளும் ஒதுக்கீடுகளும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்.

“கோரிக்கை எண் 41—ஏனைய பல்வகை இழப்பீடுகளும், ஒதுக்கீடுகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 11,09,74,400-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்.”

DR. H. V. HANDE: Sir, I move the following cut motion to discuss policy—

“ That the allotment of Rs. 11,09,74,400 under Demand No. 41—Other Miscellaneous Compensations and Assignments—be reduced by Rs. 100.”

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, I move the following cut motion to discuss about the assignment of lands in Kanyakumari district—

“ That the allotment of Rs. 11,09,74,400 under Demand No. 41—Other Miscellaneous Compensations and Assignments—be reduced by Rs. 100.”

[1973 மார்ச் 10]

THIRU SOWDI S. SUNDARA BHARATHY : Sir, I move the following cut motion to discuss about increasing the proportion to be allocated from Entertainment tax to local bodies—

“ That the allotment of Rs. 11,09,74,400 under Demand No. 41—Other Miscellaneous Compensations and Assignments—be reduced by Rs. 100.”

நிதிக் கோரிக்கை எண் 42—ஜமீன்தார்களுக்கு இழப்பீடு.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்.

“ நிதிக் கோரிக்கை எண் 42—ஜமீன்தார்களுக்கு இழப்பீடு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,85,34,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும் ”.

திரு. கே. எ. வகாப் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க—

“ நிதிக் கோரிக்கை எண் 42—ஜமீன்தார்களுக்கு இழப்பீடு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 1,85,34,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும் ” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்.

THIRU SOWDI S. SUNDARA BHARATHY : Sir, I move the following cut motion to discuss policy—

“ That the allotment of Rs. 1,85,34,000 under Demand No. 42—Compensation to Zamindars—be reduced by Rs. 100 ”.

DR. H. V. HANDE : Sir, I move the following cut motion to discuss the irregularities in the sanction of payment of compensation to the owners of Inam Estate in Kuliganapalli, Hosur Taluk—

“ That the allotment of Rs. 1,85,34,000 under Demand No. 42—Compensation to Zamindars—be reduced by Rs. 100 ”.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 50—ஓய்வூதியத்தில் ஒரு பகுதியை மொத்த மாக்கிக் கொடுத்தல்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்.

1973 மார்ச் 10] [மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 50—ஓய்வூதியத்தில் ஒரு பகுதியை மொத்த மாக்கிக் கொடுத்தல் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 19,39,500-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

DR. H. V. HANDE : Sir, I move the following cut motion to discuss policy—

“That the allotment of Rs. 19,39,500 under Demand No. 50—Commuted Value of Pensions—be reduced by Rs. 100”.

THIRU J. JAMES : Sir, I move the following cut motion to discuss policy—

“That the allotment of Rs. 19,39,500 under Demand No. 50—Commuted Value of Pensions—be reduced by Rs. 100”.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 52—மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும், முன் பணங்களும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்.

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 52—மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும், முன் பணங்களும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 33,66,57,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, I move the following cut motion to discuss policy—

“That the allotment of Rs. 33,66,57,000 under Demand No. 52—Loans and Advances by the State Government—be reduced by Rs. 100”.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Sir, I move the following cut motion to discuss policy—

“That the allotment of Rs. 33,66,57,000 under Demand No. 52—Loans and Advances by the State Government—be reduced by Rs. 100”.

THIRU SOWDI S. SUNDARA BHARATHY : Sir, I move the following cut motion to discuss about the necessity to give loans for sinking deep bore wells and installing submersible pumpsets in cases needed for agricultural purposes—

“That the allotment of Rs. 33,66,57,000 under Demand No. 52—Loans and Advances by the State Government—be reduced by Rs. 100”.

[1973 மார்ச் 10]

திரு. என். மருதாசலம்: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, அரசாங்கத் தால் ஏற்படுத்தப்படும் வாரியங்களில் எல்லா அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் கட்டாயம் அங்கம் வகிக்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 52—மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும், முன் பணங்களும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 33,66,57,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

DR. H. V. HANDE: Sir, I move the following cut motion to discuss the need to provide housing accommodation for about 304 handloom weavers in 34th Division in Park Town Constituency—

“That the allotment of Rs. 33,66,57,000 under Demand No. 52—Loans and Advances by the State Government—be reduced by Rs. 100”.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மானியக் கோரிக்கைகளும் * வெட்டுத் தீர்மானங்களும் இப்போது பேரவை முன் விவாதத்திற்கு வருகின்றன.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: சார், ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர், இன்றைய தினம் இந்த அவை முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிற 8 மானியக் கோரிக்கைகளும் முதலமைச்சர் அவர்களின் இலாகாவைச் சேர்ந்தவை. இந்த நிகழ்ச்சி நிரலிலே கூட மானியக் கோரிக்கைகளை முதலமைச்சரவர்கள் பிரேரேபிப்பார்கள் என்றுதான் இருக்கின்றன. ஆனால் இன்று கல்வி அமைச்சரவர்கள் இந்த மானியக் கோரிக்கைகளை முன்மொழிந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அந்த உரிமை இருக்கிறது என்றாலும், முதலமைச்சரவர்கள் இங்கு வராததன் காரணம் என்ன என்பதையாவது தெரிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இது ஒழுங்குப் பிரச்சினை அல்ல. 1957-லே இந்த மன்றத்தின் திரு. டி. எஸ். ஆகிழலம் அவர்கள் இதேபோன்று எழுப்பிய பிரச்சினைக்கு அப்போது இருந்த பேரவைத் தலைவரவர்கள் தீர்ப்பு தந்திருக்கிறார்கள். ‘காபினட் என்பது கலெக்டிவ் ரெஸ்பான்ஸிபிலிட்டி என்று விளக்கம் இருக்கிறது. ஆகவே, எல்லா அமைச்சர்களுமே—ஒருவர் இல்லை

* “வருவாய்த் துறை மானியம்”, “லீட்டுவசதி”, “குடிசைப்பகுதி மாற்றும் பணி” ஆகியவை பற்றிய விளக்கக் குறிப்புகள் உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன.

1973 மார்ச் 10]

[பேரவைத் துணைத் தலைவர்]

என்றால் இன்னொருவர் அதுபற்றி பேசலாம், அபிப்பிராயம் சொல்லலாம்; மானியக் கோரிக்கைகளை முன்மொழியலாம். அதில் தவறு இல்லை' என்று இதற்கு முன்பே தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

THIRU J. JAMES: I agree. But the position to day is this. We are going to discuss the Demand regarding Head of State, Ministers and Headquarters Staff, and other things. So, at least in that Demand the Chief Minister is bound to give reply. So, I submit that it would be better if the Hon. Chief Minister is here and gives the reply.

MR. DEPUTY SPEAKER: When we admit that it is the collective responsibility of the Cabinet, we cannot compel the Hon. Chief Minister to come and reply.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: அவையின் முன்னவர் என்ற முறையில் இந்த மானியக் கோரிக்கைகளை நான் முன்மொழிவதற்கு எனக்கு உரிமை இருக்கிறது. அந்த வகையிலே நான் முன்மொழிந்திருக்கிறேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களுக்கு உடல் நலம் சரியில்லை. அவர்கள் பின்னால் ஒருவேளை அவைக்கு வந்தாலும் வரலாம். அவர்களுக்கு நாக்கிலே புண் ஏற்பட்டு இருப்பதால், பேசுவதற்கு சிரமமாக இருப்பதால் அவர்களுக்கு பதிலாக இன்றைக்கு இந்தப் பொறுப்பை நான் ஏற்றிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அவையின் முன்னவராக இருப்பவருக்கு மட்டுமல்ல; அமைச்சர்களில் யார் வேண்டுமானாலும் ஒருவருக்குப் பதில் இன்னொருவர் பொறுப்பேற்றுக்கொள்ளலாம்.

* திரு. கே. பி. கோபால்: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, முதலமைச்சரவர்களின் சார்பாக இந்தச் சபை முன்னால் தாக்கல் செய்திருக்கும் மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது எங்களுடைய கட்சியின் சார்பில் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுத் தீர்மானங்களை ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்தத் தேர்தல் மானியக் கோரிக்கை இந்தாண்டு அதிக முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. ஏனென்றால் அடுத்த, திண்டுக்கல் பாராளுமன்றத் தொகுதியிலும் கோவை (மேற்கு) சட்டமன்றத் தொகுதியிலும் தேர்தல் நடக்கப் போகிறது. 1971-ம் ஆண்டில் சட்டமன்ற, பாராளுமன்ற தேர்தல்களுக்காகத் தயாரிக்கப்பட்ட வாக்காளர் பட்டியலிலே பல தவறுகள் காணப்பட்டன. சென்ற பல தேர்தல் வாக்காளர் பட்டியல்களைப் போல் அல்ல. அதிலே பலர் சேர்க்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். இதுபற்றி 1971-ல் தேர்தல் முடிந்தபின் வழக்குத்

[திரு. கே. பி. கோபால்]

[1973 மார்ச் 10]

தொடரப்பட்டிருந்தது. நீதிமன்றத்திலே வாக்காளர் பட்டியல்கள் தயாரித்ததில் பல தவறுகள் இருப்பதாகச் சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த முறையிலே நிச்சயமாக திண்டுக்கல் பாராளுமன்ற தேர்தல் வாக்காளர் பட்டியல் இருக்கக்கூடாது என்று நான் இந்தச் சமயத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

வாக்காளர் பட்டியலை திருத்துவது என்பது ஜனநாயக விரோதமான செயல். இதற்கு முன்பு நடைபெற்ற தேர்தல்களுக்காகத் தயாரிக்கப்பட்ட வாக்காளர் பட்டியலில் இருப்பவர்களை வேண்டுமென்றே நீக்குவது ஜனநாயகத்தைப் படுகொலை செய்வதாகும்.

அடுத்து, இந்த வாக்காளர் பட்டியல் தயாரிக்கும்போது, அதில் பல தவறுகள் ஏற்படுவதற்கு அதிகாரிகள் உடந்தையாக இருந்தால், அவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். திண்டுக்கல் பாராளுமன்ற தொகுதியில் இப்போது தயாரிக்கப்பட்டுள்ள நீக்கல் பட்டியல்களில் பல வாபஸ் பெறப்பட்டிருக்கின்றன. வாக்காளர்கள் பட்டியல் தயாரிக்கும்போது, புதிதாகச் சேர்க்கப்படுபவர்கள் பெயரும், நீக்கப்படுபவர்கள் பெயரும் உண்மையாக இருக்கின்றனவா என்று பார்த்து தயாரிக்க வேண்டும். அப்போதுதான் தேர்தல் ஒழுங்காக நடைபெறும். ஜனநாயக முறைப்படி நடைபெறும். ஜனநாயகத்தில் மக்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லையென்றால் போராட்டம் நடைபெறுவதற்கு அது வழி வகுக்கும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சைதாப்பேட்டைத் தொகுதியில் 1957-ல் வாக்காளர் பட்டியல் கணக்குப் படி வாக்காளர்களின் எண்ணிக்கை 82,000. 1962-ல் சுமார் ஒரு லட்சம். 1967-ல் சுமார் 1,22,000. 1971-ல் சுமார் 1,77,000. ஆக, இந்த நான்காண்டுகளில் சைதாப்பேட்டைத் தொகுதியில் வாக்காளர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாகியிருப்பது சுமார் 55,000. இதை எப்படி வந்தது என்று

திரு. இராம. அரங்கண்ணல்: சைதாப்பேட்டை தொகுதியில் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் எத்தனை பேர் புதிதாகச் சேர்க்கப்பட்டார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் எத்தனை பேர் புதிதாகச் சேர்க்கப்பட்டார்கள் என்பதை அறிவிக்க முடியுமா?

* திரு. கே. பி. கோபால்: தலைவரவர்களே, இதற்கு யார் பொறுப்பாக இருந்தாலும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். எந்தெந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதை நான் எப்படிச் சொல்ல முடியும்?

1973 மார்ச் 10]

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, ஒரு சிறிய விளக்கம். சைதை வட்டாரம் நகர வளர்ச்சியில் புதிதாக இடம் பெற்று வருகிற ஒரு பகுதி. சென்ற ஒரு ஆண்டில் மட்டும் அந்தப் பகுதியில் 50 ஆயிரம் பேர்கள் குடியேறியிருக்கிறார்கள். ஆக, அந்த வட்டாரம் வளர்ச்சிப் பகுதியாக இருக்கிற காரணத்தால், நகர வளர்ச்சித் திட்டத்தில் சில ரோடுகள், சாலைகள் போடுகின்ற நிலை ஏற்பட்ட உடன் அதிகமாக மக்கள் குடியேறி, மக்கள் தொகையில் பெரிய வளர்ச்சி ஏற்படக்கூடிய சூழ்நிலை அந்தப் பகுதிக்கு ஏற்பட்டு வருகிறது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : 1957-ம் ஆண்டின் மக்கள் தொகை என்றால், மொத்த டிவிஷன்களையும் சேர்த்துச் சொன்னார்கள் என்று கருதுகிறேன். அதற்குப் பிறகு தமிழ் நாட்டின் எல்லாச் சட்ட மன்றப் பகுதிகளும் மாற்றி அமைக்கப்பட்டு 'டி-லிமிடேஷன்' செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. எனவே, 1957-ம் ஆண்டு மக்கள் தொகையைக் குறிப்பிடுவது சரியல்ல.

திரு. கே. பி. கோபால் : அடுத்ததாக, நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புவது, தேர்தல் நேரத்தில் அதிகாரிகள் மாற்றம் செய்யப்படக் கூடாது என்பதாகும். திண்டுக்கல் பாராளுமன்றத் தேர்தலைப் பொறுத்தவரை, இப்போது மாவட்ட காவல்துறை அதிகாரி திரு. வாசுதேவபதி ஏற்கனவே மாற்றப்பட்டு விட்டார். நிலக்கோட்டை டெபுடி சூபரின்டெண்டென்ட் திரு. சந்திரன் என்பவரும் மாற்றம் செய்யப்பட்டு விட்டார். இந்தத் தருணத்தில் காவல்துறை சீரமைப்புக் குழுவின் பரிந்துறையின்படி, அதிகாரிகள் மாற்றம் செய்யப்பட வேண்டுமானால் கோடை விடுமுறையின்போது தான் செய்யப்பட வேண்டுமென்று இருக்கிறது. இருந்தும் இப்படி அதிகாரிகள் மாற்றப்படுகிறார்கள். இது தவிர்க்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஊராட்சி, பேரூராட்சி, நகராட்சி, மாநகராட்சி ஆகியவற்றிற்கான தேர்தல் கள் எந்தக் காரணத்தைக்கொண்டும் ஒத்தி வைக்கக்கூடாது. குறிப்பிட்ட காலத்தில் தேர்தலை நடத்தி, ஜனநாயக மரபுகளைக் காக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, "அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள்" என்பதைப் பொறுத்தவரையில், காங்கிரஸ் காலத்தில், எட்டு அமைச்சர்களாக இருந்த நிலை மாறி, அறிஞர் அண்ணாத்தாரை காலத்தில் 9 ஆகி இப்போது 13,, 14, 15 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. அந்தப் பதினைந்து அமைச்சர் களுக்கும் பி.ஏ.—தனி உதவியாளர்கள் 55. அசிஸ்டண்டுகள் 151. சூபரின்

[திரு. கே. பி. கோபால்]

[1973 மார்ச் 10]

டெண்டுகள் 5 என்று விரிவாகியிருப்பது தெரிகிறது. அமைச்சர்கள், தனி உதவியாளர்கள் ஆகியவர்களின் சம்பளம் ரூ. 8,17,000 என்று குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. காங்கிரஸ் காலத்தில், பி.ஏ. 22—உதவியாளர்கள் 88—குபரிண்டெண்டுகள் 29 பேர்கள்தான். ஒருவேளை, அமைச்சர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமானதால் இவர்களின் எண்ணிக்கையும் உயர்ந்திருக்கிறது என்று சொல்லலாம். அது ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை. முன்பு எத்தனை இலாக்காக்கள் இருந்தனவோ அவைதான் இப்போதும் இருக்கின்றன.

அடுத்து, “ஆபீஸ் கண்டிஷனிங்”—அலுவலக சில்லரைச் செலவினங்கள்” என்று எடுத்துக்கொண்டால், 1966-67-ல் ரூ. 70,000. ஆனால், 1973-74-ல் அது ரூ. 6,35,000 ஆகியிருக்கின்றது.

அடுத்து, சென்ற ஆண்டும், அதற்கு முந்தைய ஆண்டுகளிலும், சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களின் கொடுக்கின்ற மனுக்களுக்கு உடனடியாக பதில்கள் கிடைக்கவில்லை என்று பல உறுப்பினர்களும் குற்றஞ்சாட்டினார்கள். சென்ற ஆண்டு, முதலமைச்சரவர்கள் பதிலளிக்கும்போது அதைப்போன்று பதில் கிடைக்கவில்லை என்றால், அது பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆனால், காலதாமதத்திற்கும் ஒரு நிர்ணயம் செய்யப்படவேண்டும்.

மறைந்த நண்பர் ராஜாங்கம் அவர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்த போது, 1967-ல் ஒரு மனு கொடுத்தார்கள். மாதிரி விவசாயப் பண்ணை அமைக்கும்போது, அங்கே இருந்த விவசாயிகள் காலி செய்யப்படும்போது, அவர்களுக்கு மாற்று நிலம் கொடுக்கப்படுவது பரிசீலனையில் உள்ளது என்று 27—4—1967-ல் பதில் வந்தது. ஆனால் இன்றுவரை அவர்களுக்கு நிலம் கிடைக்கவில்லை. அவர்கள் இது சம்பந்தமான பைல்களை என்னிடம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதற்கு ஒரு முடிவு எடுக்கப்பட்டதா, இல்லையா என்று அவர்கள் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அமைச்சர்கள் சுற்றுப் பயணத்தைப் பொறுத்தவரையில், அவர்கள் சுற்றுப் பயணம் செய்வதற்கு முன்னதாக, நிகழ்ச்சி நிரலை சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுப்பதில்லை. அப்படிக் கொடுத்தாலும், நிகழ்ச்சி நிரல் அமைச்சர்களுடைய பயணத்தின் முழு விவரங்களையும் அடங்கியதாக அது இருக்கவேண்டும். ஒருசில நேரத்தில், அமைச்சருடைய சுற்றுப்பயண நிரலில், பொதுமக்கள் வரவேற்பு என்று இருக்கிறது. ஆனால், அந்த நேரத்தில், தி.மு.க. கூட்டங்களில் கலந்து கொள்கிறார்கள். நிகழ்ச்சி நிரலில் “சட்ட மன்ற உறுப்பினர் ஏற்பாடு செய்த நிகழ்ச்சியில் கலந்து

1973 மார்ச் 10]

[திரு. கே. பி. கோபால்]

கொள்வார்கள்” என்று இருக்கிறது. அப்போது, கட்சி நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொள்கிறார்கள். அதுபோல இல்லாமல் எந்தத் தேதியில், எந்த நிகழ்ச்சி என்று விளக்கமாக நிகழ்ச்சி நிரலில் குறிப்பிட்டால் எங்களுக்கு உதவியாக இருக்கும் என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, பஞ்ச நிவாரணம், வெள்ள நிவாரணம் என்பதைப் பொறுத்த வரையில், வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தப்பணம் செலவிடப்படும்போது, சர்வ கட்சி சார்பில் குழு அமைத்து அது கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பெரியதளம் தாலுக்காவில் ஆண்டிப்பட்டி, வெங்கிடாசலபுரம் ஆகிய பகுதிகளைப் பஞ்சப் பகுதிகளாக அறிவிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வயது வந்தவர்களுக்கு ஓய்வு ஊதியமாக ரூ. 20 கொடுக்கப்படுகிறது என்று நினைக்கின்றேன். இன்றைய விலைவாசி உயர்ந்த நிலையில் அந்தத் தொகை மிகக் குறைவு. அது ரூ. 50 ஆக உயர்த்தப்பட வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும், புதிதாக விண்ணப்பம் கொடுத்தவர்களுக்கும் காலதாமதமின்றி மனுக்களை பரிசீலித்து உடனடியாக அவர்களுக்கு ஓய்வு கால ஊதியம் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைய விலைவாசி ஏற்றச் சூழ்நிலையில், அவர்களுக்கு பென்ஷன் தொகை அதிகரிக்கப்படவேண்டுமென்று மீண்டும் கேட்டு, இந்த அளவுக்கு பேச எனக்கு வாய்ப்புக் கொடுத்ததற்கு நன்றி தெரிவித்து அமர்கிறேன்.

திரு. கு. காமாட்சி: தலைவரவர்களே, கடந்த பொதுத் தேர்தல் நமது தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் மிக அமைதியாகவே, எல்லோரும், மற்ற எல்லா மாநிலங்களும் போற்றத்தக்க அளவில் நடந்திருக்கின்றது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. மற்ற மாநிலங்களை ஒப்பிடுகின்ற வகையில் நமது மாநிலத்தில், மிகத் திறமையாக, செவ்வனே பொதுத் தேர்தல் நடந்திருக்கின்றது, என்று இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதேபோல, வருகின்ற பொதுத் தேர்தல்களெல்லாம் நல்லச் சூழ்நிலையில் அமையவேண்டும் என்பதில் யாருக்கும் கருத்து வேறுபாடு இருக்காது என்றே நான் நினைக்கிறேன். ஆனால், இப்போது இருக்கின்ற சூழ்நிலையில் கவனிக்கின்றபோது வருகின்ற பொதுத் தேர்தல்களில் குழப்பம் விளைவிக்க வேண்டும். எப்படியாவது மக்களுக்குத் தொல்லை கொடுக்க வேண்டுமென்ற ஒரு சூழ்நிலையில் ஒரு சில அரசியல் கட்சிகள் கங்கணம் கட்டிக்கொண்டிருக்கின்றன என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துச்சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. கு. காமாட்சி]

[1973 மார்ச் 20]

காரணம், முதலாவதாக, தமிழ்நாடு இந்தியக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் தலைவர்கள் பேசுகின்ற ஒவ்வொரு கூட்டங்களிலேயும் பார்க்கின்றபோதும், அவர்கள் இந்த நாட்டில் எப்படியாவது குழப்பத்தை உண்டாக்க வேண்டும், தேர்தல்கள் ஒழுங்காக நடக்கக் கூடாது, தேர்தல்கள் ஒழுங்காக நடைபெற்றால் தான் இவர்கள் அதிகமாக வந்துகொண்டே இருக்கிறார்கள், ஆகவே எப்படியாவது தேர்தலில் குழப்பம் விளைவிக்க வேண்டுமென்ற சூழ்நிலையில் அவர்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இந்தியக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் தமிழ்நாடு கிளைச் செயலாளர் அண்மையில் ஒரு கட்சிக் கூட்டத்தில் பேசுகின்றபோது சொல்லியிருக்கிறார்கள், “நான் துப்பாக்கி எடுத்துப் பழக்கப்பட்டவன். குண்டு எறியப் பழக்கப்பட்டவன்” என்று அந்தக் கட்சிச் செயலாளரே சொல்கின்றபோது அந்தக் கட்சியிலே இருக்கின்ற தொண்டர்கள் எப்படி இருப்பார்கள் என்ற அச்சம் எங்களுக்கெல்லாம் ஏற்படுகிறது. தயவுசெய்து அரசு மிகத் தீவிரமாக அந்தக் கட்சியின் தலைவர்கள் தொண்டர்களுடைய நடவடிக்கைகளில் மிக கவனிப்பாக இருக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். காரணம் அவர்களுக்கு ஜனநாயகத்தின்மீது நம்பிக்கை இருக்கிறதா என்ற சந்தேகம் எனக்கு இருக்கிறது. ஏனென்றால் அவர்கள் இந்த நாட்டினுடைய சூழ்நிலைக்கேற்ப நமது ஜனநாயக அமைப்பை ஒத்துக்கொண்டாலும் அவர்கள் ருஷ்யாவினுடைய ஜனநாயக அமைப்பை ஒட்டிய ஒரு கட்சி ஆட்சி முறையைத்தான் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவேதான் இந்த நேரத்தில் அச்சம் எனக்கு ஏற்படுகிறது.

தேர்தல்களில் எல்லாம் அவர்கள் நிறையச் செலவு செய்கிறார்கள், எங்கே இருந்து பணம் வருகிறது, எப்படி வருகிறது என்பது ஒன்றும் தெரியவில்லை. இங்கே ருஷ்யாவின் புத்தகங்கள் எல்லாம் விற்கப்படுகிறது. தேர்தல் நேரத்தில் அதிகமாக விற்கப்படுகிறது. 5 ரூபாய், 6 ரூபாய், 8 ரூபாய்க்கு விற்கக்கூடிய புத்தகங்கள் எல்லாம் எட்டணா, ஒரு ரூபாய் என்ற அளவில் இங்கே கிடைக்கிறது. நான் நினைக்கிறேன். வெளிநாடுகளில் இருக்கும் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி இந்தப் புத்தகங்களை இங்கே அனுப்பிவைக்க இவர்கள் இதனை விற்பனை செய்து கிடைக்கிற பணத்தை எல்லாம் எடுத்துக்கொள்கிறார்கள்—இப்படி இந்த நாட்டில் உள்ள ஜனநாயக அமைப்பை அழிக்க வெளி நாடுகளில் உள்ள கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி உதவுகிறதோ என்ற அச்சம் எனக்கு ஏற்படுகிறது. இவைகளை எல்லாம் இந்த அரசு தயவுசெய்து கண்காணிப்பதோடு, இவற்றை தடைப்படுத்தி ஜனநாயக முறையில் தேர்தல்கள் நடைபெறுவதற்கான சூழ்நிலையை வருகின்ற ஆண்டுகளில் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1973 மார்ச் 10]

[திரு. கு. காமாட்சி]

சென்ற பொதுத் தேர்தல் ஆகட்டும், இடைத் தேர்தல் ஆகட்டும் நல்ல சூழ்நிலையில் எந்த அளவு அமைதியாக நடைபெற்று இருக்கிறதோ—மேற்கு வங்காளத்தைப்போல இல்லாமல், மற்ற மற்ற மாநிலங்களைப்போல இல்லாமல்—ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை மக்கள் தங்களுக்கு விருப்பமான பிரதிநிதிகளைத் தேர்ந்தெடுக்க வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும்.

ஊராட்சி மன்றத் தலைவர் தேர்தலைப் பொறுத்தவரை மக்களாலேயே அவர் நேரிடையாகச் சென்ற முறை தேர்ந்தெடுக்க நாம் ஏற்பாடு செய்தோம். அதே போலவே ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவரையும் மக்களால் நேரிடையாகத் தேர்ந்தெடுக்கிற ஒரு நிலைமையை நாம் ஏற்படுத்தியாக வேண்டும். காரணம் ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களால் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர் தேர்ந்தெடுக்கிற நிலையில் பல விவகாரங்கள் ஏற்படுகின்றன. பல சூழப்பங்கள் ஏற்படுகின்றன. இவற்றை எல்லாம் தவிர்க்கின்ற முறையில் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவரும் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் இன்றைக்கு எந்த அளவுக்கு மக்களுக்குச் சேவை செய்து வருகிறார்கள் என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். முன்பெல்லாம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரைப் பார்ப்பது மகேசனைப் பார்ப்பது போல இருந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு மகேசனை மக்களிடத்தில் வந்து, 'உங்கள் குறைகள் என்ன?' என்று கேட்டு, அவர்களது குறைகளை நீக்கக் கூடிய அளவில் மனுநீதித் திட்டத்தை ஏற்படுத்தியது இந்த அரசாகும். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் இன்றைக்கு ஒவ்வொரு வட்டத்திற்கும் சென்று ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திற்கு சென்று மக்களுடைய குறைகளைக் கேட்டு ஆவன செய்கின்ற ஒரு நிலையை இன்றைக்கு நாம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். அதே நேரத்தில் இன்றைக்கு மாவட்டத்தில் இருக்கிற தாலுக்கா அலுவலகங்கள் சரியான முறையில் நடைபெற்றாலும் அவை இன்னும் நல்ல முறையில் செயல்பட நாம் தீவிர நடவடிக்கை எடுத்தாக வேண்டும். மாவட்டத்தில் எங்காவது ஓரிடத்தில் ஒரு விவகாரம் மிகவும் தாமதப்பட்டு விடுகிறது. தாமதம் மாவட்ட அலுவலகங்களில் இல்லை என்றாலும் வட்ட அலுவலகங்களில் இருக்கிறது. ஆகவே அதை இன்னும் செம்மைப்படுத்த வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு எனக்கு முன்னால் பேசிய நண்பர் கோபால் சொன்னார் முன்பு எட்டு அமைச்சர்கள் இருந்தார்கள், இன்றைக்கு இவ்வளவு அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்களே என்பதாக. எட்டு அமைச்சர்கள் இருந்த காலத்தில்தான்

[திரு. கு. காமாட்சி]

[1973 மார்ச் 10]

நாட்டில் பஞ்சம் தலைவிரித்தாடியது. உணவுப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டது. அரிசி எங்கே கிடைக்கிறது என்பதாக மக்கள் அலைந்து திரிந்த நிலை ஏற்பட்டது என்பதை நாம் மறந்துவிடுவதற்கில்லை. இன்றைக்கு அமைச்சர்கள் தங்கள் அலுவலகங்களில் இருந்து செவ்வனே தங்கள் பணியை ஆற்றுவதன் காரணத்தினால்தான் நாட்டிலே உற்பத்தி பெருகி இருக்கிறது. உணவு தானியத்தைப் பொறுத்தவரையில் நாம் தன்னிறைவு பெற்று இருக்கிறோம். பஞ்சம் வரக்கூடும் என்பதற்குள்ளேயே நமது அமைச்சர்கள் மத்திய அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுபோய் தக்க பரிகாரம் எடுக்கிற நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்கிறார்கள். இதை யாரும் மறந்துவிடக்கூடாது.

இன்றைக்கு நாங்கள் அமைச்சர்களை நெருங்கி ஒரு காரியத்தைச் சாதிப்பது என்பதுதான் கஷ்டமாக இருக்கிறதே தவிர எதிர்க்கட்சிக் காரர்கள் அமைச்சர்களிடத்தில் சென்று பல காரியங்களை சாதிக்கிறார்கள். அவர்கள் பேசுகின்ற போது இந்த அரசைத் தாக்கிப் பேசினாலும், அமைச்சர்கள் அவர்களுடைய கோரிக்கைகளுக்குத்தான் முதலிடம் தருகிறார்கள் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். விவசாயிகள் மாநில அரசில் இருந்து நிறைய கடன்கள் பெறுகிறார்கள். அந்தக் கடன்களின் மூலம் அவர்கள் நல்ல பயன் பெற்று வருகிறார்கள். கடந்த காலத்தில் இதுபோல அவர்களுக்காக அரசாங்கம் செய்த காரியங்கள் அவர்களைப் போய்ச் சேர்ந்ததே இல்லை. முன்பு பஞ்ச நிவாரணத்திற்காக, வறட்சி நிவாரணத்திற்காக, வெள்ள நிவாரணத்திற்காக அவர்களுக்கு எல்லாம் பண உதவி அளிக்கப்பட்டதைப் பார்த்ததில்லை. (மணி அடிக்கப்பட்டது).

திரு. செளடி எஸ். சுந்தரபாரதி: தலைவர் அவர்களே, இன்று இந்த அவைக்கு முன்னால் பத்து மானியக் கோரிக்கைகள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளை எல்லாம் வரவேற்று என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழுகிறேன்.

எனக்கு முன்பு பேசியவர் மக்களை அதிகாரிகள் நெருங்கி பல குறைகளை நிவர்த்தி செய்ய மனுநீதித் திட்டம் செயல்படுவதாகச் சொன்னார். அது எந்த அளவுக்குச் செயல்பட்டு வருகிறது என்பதை எல்லோரும் அறிவார்கள். அதன் உண்மை பலருக்குத் தெரியும். இந்த மனுநீதித் திட்டத்தின் மூலம் யாருக்கு பட்டா வழங்கப்படவில்லை, அல்லது குறைபாடு உடையதாக இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறதோ அவை மட்டும்தான் நிவர்த்தி செய்ய முடிகிறது. வேறு பல குறைகளை—கண்மாய் வெட்டுவதோ, தூர் எடுப்பதோ, பாலங்கள் கட்டுவதோ போன்று மக்கள் தங்கள் குறைகளை அதிகாரிகளிடத்தில் எடுத்துச்

1973 மார்ச் 10] [திரு. செளடி. எஸ். சுந்தரபாரதி]

சொல்கிறபோது—அவை அதிகாரிகளால் செய்துகொடுக்க முடியவில்லை. அதற்காகத்தான் நான் ஒரு கட்மோஷன் ஒன்றைக் கொடுத்திருக்கிறேன். அதை உடனடியாக அரசு பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லாவிட்டாலும், இதை மனதிலே வைத்து இன்றைக்கு நடைமுறையிலே என்ன செய்யவேண்டுமென்பதை ஆலோசித்தால் நலமாக இருக்குமென்ற கருத்தில்தான் இதை இங்கு சொல்ல விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய 'கட்-மோஷன்'-ல், அமைச்சர்கள் யாவரும் குறைந்தது மாதம் ஒருமுறை எல்லா ஜில்லாக்களுக்கும் செல்லவேண்டுமென்றும் அதே நேரத்திலே செக்கரட்டேரியட்டிலே இருக்கிற பெரிய அதிகாரிகள், செக்கரட்டரிகள், அங்கு செல்லவேண்டுமென்றும் கூறி இருக்கிறேன். அதே நேரத்தில் பலதுறை சம்பந்தப்பட்ட டிபார்ட்மெண்டல் ஹெட்ஸ்களும் அங்கே போய் இருக்க வேண்டும். இவர்கள் எப்பொழுது அங்கு போவார்கள் என்பதை முன்கூட்டியே அங்கே இருக்கிற ஜில்லா மக்களுக்கு அறிவித்துவிட வேண்டும். அதன் மூலமாக அங்கிருக்கிற மக்களெல்லாம் செக்கரட்டேரியட் அலுவலகமே அங்கு வரப்போகிறது, அமைச்சர்கள் யாவருமே அங்கு வரப் போகிறார்கள் என்பதை அறிந்து கொள்வார்கள். அதை முன் கூட்டியே தெரிந்து கொள்வதற்கு விளம்பரம் கொடுத்தால், 1 மாதம், 2 மாதம், 3 மாதத்திற்கு முன்பே நாம் வேண்டிய விளம்பரங்களை எல்லாம் கொடுத்துவிட்டால், அந்தந்த இடத்திலே இருக்கிற மக்கள் எல்லாம், தங்களுக்கு இருக்கிற பலதரப்பட்ட கோரிக்கைகளை எடுத்துச் சொல்லி, அங்கே இருக்கக்கூடிய கலெக்டர்களுக்கு அவர்கள் சொல்கின்ற முறையில் ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும்.

முதலிலே, அவர்கள் எழுத்து மூலமாகச் சொல்ல வேண்டும். முன்கூட்டியே அரசாங்கம் அந்த கோரிக்கைகளை யெல்லாம் வாங்கி, மக்கள் என்ன சொல்லி இருக்கிறார்கள் என்று பாருபடுத்தி வைத்துக்கொண்டால், இங்கே அவற்றைப் பற்றி பரிசீலித்து வைத்துக்கொண்டால், அங்கு போய் முடிவு சொல்வதற்கு உதவியாக இருக்கும். உதாரணத்திற்காக சொல்கிறேன், என்னுடைய தொகுதியிலே 10 புதிய கண்மாய்கள் அமைக்கவேண்டுமென்று நான் கோருகிறேன். என் தொகுதியிலே இருக்கிற மக்கள் 10 கண்மாய்கள் வேண்டுமென்று கோருகிறார்கள். அதிலேயும் எதை முதலில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று பிரையாரிட்டி கொடுக்கிறார்கள், எந்த எந்தக் கண்மாய்களை முதலில் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். நீங்கள் பரிசீலித்து, ஏற்கனவே திட்டமிட்டபடி, இவ்வளவு பணம் ஒதுக்கக்கூடிய நிலையிலே இருக்கின்றது, என்று தெரிந்துகொண்டு அங்கே போய், மக்கள் நேரிலே குறைகளைச் சொல்லும்போது, நாம் நேரடியாக அவர்களிடம் இவ்வளவு பணம் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது, நீங்கள் கேட்கும் திட்டங்களுக்கு இவ்வளவு பணம் ஆகும், ஆகவே, இது இது முடியும் என்று நேரடியாக சொல்ல வாய்ப்பிருக்கும்.

[திரு. செளடி. எஸ். சுந்தரபாரதி]

[1973 மார்ச் 10]

இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தைத் தயாரிக்கும்போது எல்லா டிபார்ட்மெண்டுகளையும் கேட்கிறோம், உங்கள் டிபார்ட்மெண்டிலே என்னென்ன செய்ய வேண்டும், உங்களுக்கு என்னென்ன வேண்டுமென்று கேட்டு, அவர்கள் சொல்லக்கூடிய யோசனைகளை வாங்கி வைத்துக்கொண்டு, நம்மிடம் இருக்கும் பணத்திற்கு தகுந்தாற்போல், டிபார்ட்மெண்டுகளுக்கு பணம் ஒதுக்குகிறோம். வரவு-செலவு திட்டத்தை தயாரிக்க, டிபார்ட்மெண்டுகளின் கருத்தை கேட்கிறோமே தவிர, அதைப்போல, அந்தந்த இடத்திலே இருக்கிற மக்கள் என்னென்ன சொல்கிறார்கள் என்று அவர்கள் கருத்தை கேட்கிறோமா என்றால், இல்லை. மக்களின் கருத்தை, லெஜிஸ்லேச்சர் மூலமாக பிரதிபலித்தாலும்கூட, நேரடியாக அவர்களுக்குப் பதில் சொல்கிறோமா என்றால், நேரடியாக அவர்களைக் கேட்கிறோமா என்றால் கிடையாது. மக்களுடைய கருத்தினையும், அவர்களுடைய தேவைகளையும் மனதிலே வாங்கிக் கொள்வதற்கு சந்தர்ப்பம் இருக்கவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் மாதத்திலே ஒருநாள் அப்படி போக வேண்டுமென்று சொல்கிறேன். அப்படி வைத்துக்கொண்டால், முடிந்த அளவுக்கு அந்த இடத்திலேயே நாம் ஏற்பாடு செய்யமுடியும். 'ஆன் தி ஸ்பாட் டெசிஷன்ஸ்' இதை மனதிலே வைத்துக்கொண்டு, இந்த ஒரு திட்டத்தை செய்வது எவ்வளவு சிலாக்கியமாக இருக்கும் என்பதைப்பற்றி இந்த அமைச்சரவை சிந்திக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதன் மூலமாக நாட்டு மக்களிடத்திலே அதிகமான தொடர்பை ஏற்படுத்துவதற்கு வாய்ப்பிருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். மனு நீதி திட்டத்தின் மூலமாக மட்டும் நாம் மக்களோடு தொடர்பு கொண்டிருக்கிறோம் என்ற முறை மட்டும் போதாது.

பட்டா மாறுதல் செய்யும் பொறுப்பு ரெவினியூ டிபார்ட்மெண்டிடம் இருக்கிறது. அவர்கள் சரியான முறையிலே இயங்காத நிலையில், பட்டாவை மாற்றவேண்டுமென்று சொன்னால், அதை சரியான முறையிலே செய்யாமல் இருக்கிற நிலைமை இருக்கிறது. உதாரணமாக, 10 வருடமாக பட்டா மாறுதல் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். அதை கீழே இருக்கக்கூடிய கணக்காயர்களோ, அல்லது மேலதிகாரிகளோ, சரியான முறையிலே பரிசீலிக்காமல் இருந்துவிடுவதன் காரணமாக கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. ஆனால், மனு நீதித் திட்டம் என்று சொன்னால் உடனடியாகச் செய்யப்படுகிறது. ரெவினியூ இலாகாவில், எந்தக் காரியம் சரியாக நடைபெறவில்லையோ, எந்த முறை சரியாக அமூல் நடத்தப்படவில்லையோ, அது மனுநீதி திட்டத்தின் மூலமாக செயல்படுகிறது. அந்த அளவுக்குத்தான் இந்தத் திட்டம் செயல்படுகிறதே தவிர, அதற்கும் மேலான முறையிலே அது செயல்படவில்லை. அதைச் சற்று விரிவுபடுத்துவதற்கான முறையிலே அரசு ஆலோசனை செய்யவேண்டுமென்று

1973 மார்ச் 10] [திரு. செளடி. எஸ். சுந்தரபாரதி]

தான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதன் மூலமாக மக்களிடம் ஒரு புதிய புரட்சியை ஏற்படுத்த முடியும் என்று கருதுகிறேன். எனவே, அரசு அதை பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. நா. வீராசாமி—தலைமை]

அதுபோக, ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களை மட்டும் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். முதியவர்களுக்கு நாம் பென்ஷன் கொடுக்கிறோம். அந்தப் பென்ஷன் திட்டத் திலே, இராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலே, மொத்தத்திலே, ஆயிரம் பேருக்குத்தான் பென்ஷன் கொடுக்கவேண்டுமென்று நாம் வரையறை செய்துவிடுகிறோம். அதே ஜில்லாவிலே முதியோர் பென்ஷன் பெறத் தகுதியானவர்கள் இரண்டாயிரம் பேர் இருக்கக்கூடும். நாம் ஆயிரம் பேருக்குத்தான் கொடுக்கவேண்டுமென்று வரையறை செய்து விடுவதால், முதலிலே அப்ளிகேஷன் போட்ட ஆயிரம் பேருக்குப் பென்ஷன் கிடைக்கிறது. இதனால், மற்ற ஆயிரம் பேர்கள், இப்பொழுது பென்ஷன் வாங்குகின்றவர்கள் எப்பொழுது சாவார்கள் என்று காத் திருந்து அதற்குப் பிறகுதான் அவர்கள் பெறக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. பல நேரங்களிலே, அந்த வேதனையை நான் அனுபவித்திருக்கிறேன். பல மூதாட்டிகள் இந்த அப்ளிகேஷன்களுக்கு எப்படியாவது பென்ஷன் கிடைக்காதா என்று ஏங்கும்போது, இந்த சிக்கல் இருப்பதனால் அவர்களுக்குப் பென்ஷன் கிடைக்காமல் போய் விடுகிறது. சில நேரங்களிலே இதன் காரணமாக அவர்கள் தகுதி பெற்றவர்களாக இருந்தாலும் கூட, பெறாமலே இறந்துவிடுகிறார்கள். இதனால், நமக்கு அதிகம் செலவாகப் போவதில்லை. எனவே, இந்த அப்பர் லிமிட் வைக்காமல், இவ்வளவுதான் செலவு செய்ய வேண்டுமென்று என்று லிமிட் வைக்காமல், அந்தப் பென்ஷனைத் தகுதியானவர்களுக்குத் தருவதற்கு வாய்ப்பளிக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்து, அதை இந்த அரசு, இந்தப் பட்ஜெட் காலத்திலேயே செய்யவேண்டுமென்று, அதற்கு உத்தரவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்கு வாய்ப்பளித்ததற்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. மு. இரத்தினசபாபதி: பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இன்று நமது முதலமைச்சர் அவர்களின் சார்பாக டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் ஏறக்குறைய 9 மமாண்டுகளை இங்கு சமர்ப்பித்து, அதற்கான ஒப்புதலைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். அந்த மமாண்டுகள் மீது எனது கருத்துக்கள் ஒரு சில வற்றைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்று அவர்கள் குறிப்பிட்ட இந்த மானியக் கோரிக்கைகள், தேர்தல்; மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள், பஞ்சத் தணிப்பு, ஓய்வூதியங்கள், பல்வகை; ஏனைய பல்வகை இழப்பீடுகளும், ஒதுக்கீடுகளும், ஐயின்தார்களுக்கு இழப்பீடு, ஓய்வூதியத்தில் ஒரு பகுதியை மொத்த

[திரு. மு. இரத்தினசபாபதி]

[1973 மார்ச் 10]

மாக்கிக் கொடுத்தல், மாநில அரசு வழங்கும், கடன்களும், முன் பணங்களும் என்ற வகையில் 9 மானியக் கோரிக்கைகளைச் சேர்த்து ஏறக்குறைய 96 கோடியே 71 லட்சம் ரூபாய்க்கு இன்று அவைமுன் வைத்திருக்கிறார்கள். இதில் முதன்முதலாக வைத்திருக்கின்ற கோரிக்கை, தேர்தல். . .

திரு. கா. வேழவேந்தன் : தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது முக்கியமான, அமைச்சர்கள், சட்டமன்றப் பேரவையினுடைய பணியாளர்கள் ஆகிய முக்கியமான மானியக் கோரிக்கைகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே தலைவர்கள் யாருமே இல்லை. ஆகவே குறைகளைச் சொல்கிற இந்த நேரத்தில், இந்த வரிசையிலே அவர்கள் இல்லாதவதைத் தங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து, இனியாவது அவர்கள் இருக்கும்படியான சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் இங்கேயே இருக்கையிலே இருக்க வேண்டுமென்பதல்ல. அவர்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள்.

திரு. எஸ். வடிவேல் : எங்கள் கட்சித் தலைவரைத்தான் உள்ளே தள்ளி விட்டீர்களே

திரு. மு. இரத்தினசபாபதி : இங்கே முதலிலே குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது தேர்தல் பற்றியது. நமது அரசு, இந்த தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், ஊராட்சித் தேர்தல்களிலிருந்து, சட்டமன்றத் தேர்தல் வரை ஒவ்வொரு கட்டமாக பலத் தேர்தல்களை நடத்திக்கொண்டு வருவதை நாம் காண்கிறோம். அதற்காக, அரசு தங்களுடைய பொறுப்பிலே, கடமை தவறாமல், நியாய உணர்ச்சிக்கு உட்பட்டு, தேர்தல் வேலைகளைச் செய்து வருகிறது. இருந்தாலும், இந்த அவையிலே எதிர்க்கட்சியிலே இருக்கிற கட்சித் தலைவர்கள் தேர்தல் என்றவுடனே இங்கே இந்த அரசு பலப்பல தில்லுமுல்லுகளைச் செய்கிறது, வாக்காளர்களைத் தவறான முறையிலே சேர்க்கிறது, இங்கே தங்களுடைய வசதிக் காக, தேர்தலில் வெற்றி வாய்ப்பைப் பெற வேண்டுமென்பதற்காக இங்கே யிருக்கிற அதிகாரிகளை எல்லாம் திடீர் திடீரென்று மாற்றுகிறார்கள் என்ற முறையிலே குற்றம் சாட்டுகிறார்கள். உண்மையிலே, அரசு நிர்வாகப் பொறுப்பில் அதிகாரிகள் நிரந்தரமாக ஒரே இடத்தில் குடியிருந்து விட முடியாது. அவர்கள் நிர்வாகத்திற்காக, அல்லது குறிப்பிட்ட பதவி உயர்வு பெறுகின்ற நேரத்திலோ, அல்லது அவர்களாகக் கேட்கின்ற நேரத்திலோ நிச்சயமாக மாற்றப்படுகிறார்கள். இது தேர்தல் காலத்திலே மட்டுமல்ல, நடைமுறையிலே அன்றாட நிர்வாகத்திலே ஒவ்வொரு நாளும் நடக்கின்ற நிகழ்ச்சிகளாகும். ஆகவே இதையும் ஒரு குறையாக அவர்கள் சொல்வது

1973 மார்ச் 10]

[திரு. மு. இரத்தினசபாபதி]

சரியல்ல. குறுகிய காலத்திலே திண்டுக்கல் தேர்தல் வா இருக்கின்ற நேரத்திலே அங்கே ஏதாவது ஒரு அதிகாரி மாற்றப்பட்டால் அதை இந்தத் தேர்தலுடன் சம்பந்தப்படுத்தி, இதோ அதிகாரிகளை மாற்றுகிறார்கள் என்று குற்றஞ்சாட்டுகிறார்கள். வாக்காளர்கள் சேர்ப்பதிலே ஊழல் நடந்துவிட்டது, புதிய புதிய குடிசைகளைப் போட்டுக்கொண்டு புதிய வாக்காளர்களைச் சேர்க்கிறார்கள் என்றெல்லாம் குற்றம் சாட்டுகிறார்கள்.

ஆளுநர் உரையின்மீது பேசுகின்ற நேரத்திலேயே நம்முடைய முதல்வர் கலைஞர் அவர்கள் திட்டவட்டமாகவும் தெளிவாகவும் எத்தனை வாக்காளர்கள் ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், 1971-ம் ஆண்டிலே எத்தனை வாக்காளர்கள் இருந்தார்கள், இன்று எத்தனை வாக்காளர்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று தெளிவாகக் குறிப்பிட்டதற்குப் பிறகு, அதைப் பற்றி ஆளுநர் உரையின்மீது பேசும்பொழுதும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீது பேசும்பொழுதும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், அப்படி இருந்தும் இந்தக் குற்றச்சாட்டைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால் அதற்குக் காரணம், நானே நடைபெறும் தேர்தலிலே தாங்கள் நிச்சயம் வெற்றி பெறப் போவதில்லை, அதற்கான காரணங்களை இப்பொழுதே தேடிக்கொள்ளலாம் என்று தேடிக்கொள்கிறார்கள் என்பதைத் தவிர வேறு இல்லை. ஆட்டம் ஆடாமலே ஆடுகின்ற அரசுத்தலிலே ஏறிவிட்டார்கள். ஆனால் ஆட்டம் ஆடவில்லை, அரசுக்கு மோசம் என்று குற்றம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திண்டுக்கல் தேர்தல் முடிந்தபிறகு சட்டமன்றத் தேர்தல் ஒன்று நடைபெற இருக்கிறது. ஊராட்சி ஒன்றியத் தேர்தல்கள் 75-ம் ஆண்டு நடைபெற இருக்கிறது. ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்கள் நேரடியாக வாக்காளர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவது போலவே ஊராட்சி ஒன்றியப் பெருந்தலைவர்களும் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்ற யோசனையை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த மாநில ஆட்சி மன்றத்தைப் பற்றி எனக்கு முன்னாலே பேசிய நண்பர் கோபால் அவர்கள் சொன்னார்கள், அதிகமான அமைச்சர்கள் தேவையா என்று கேட்டார்கள். இந்தியாவைப் பொருத்தவரையிலும் ஒவ்வொரு மாநிலத்திலேயும் இருக்கின்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையிலே ஏறக்குறைய 10 சதவீதம் அளவுக்கு அமைச்சர்களாக இருக்கலாம் என்ற பொதுவான முறையிருந்தாலும்கூட இங்கே ஏறக்குறைய 6½ சதவீதம் அளவுக்குத்தான் அமைச்சர்கள் எண்ணிக்கை இருக்கிறது. எனவே, அமைச்சர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள் என்று கூற முடியாது. பொறுப்புகள் அதிகமாகிவிட்டதா என்ன அமைச்சர்களை அதிகப் படுத்திவிட்டார்களே என்று அவர்கள் கேட்டார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டதற்குப் பிறகு வேகமாகவும்

[திரு. மு. இரத்தினசபாபதி]

[1973 மார்ச் 10]

உடனுக்குடனும் திட்டங்களை நிறைவேற்றி வருவதை நீங்கள் எல்லாம் அறிவீர்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி வந்ததற்குப் பிறகுதான் குடிநீர் வடிகால் வாரியம் ஏற்படுத்தினோம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்ததற்குப் பிறகுதான் குடிசை மாற்று வாரியம் ஏற்படுத்தினோம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்ததற்குப் பிறகுதான் சுற்றுலா வாரியம் ஏற்படுத்தினோம். இப்படிப்பட்ட அமைப்புகளையெல்லாம் ஏற்படுத்தி நிர்வாகத்திலே எவ்வளவு வேகமாக இந்த அரசு செயல்படுகிறது என்பதை நீங்கள் எல்லாம் அறிவீர்கள். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் மனு நீதி நாள் செயல்கள்பற்றி யெல்லாம் நண்பர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இந்தத் திட்டம் மக்கள் மத்தியிலே எவ்வளவு செல்வாக்கு பெற்றிருக்கிறது என்பதை நாம் அறிவோம். அண்மையிலேயே மாதம் ஒரு நாள் 6-ம் தேதி அல்லது 5-ம் தேதியன்று அதிகாரிகள் எல்லாம் கிராமங்களுக்குச் சென்று மக்களுடைய குறைகளைக் கேட்டறிந்து குறைகள் நிவர்த்திக்கப்படுவதை நாம் அறிவோம். இப்படி நல்ல முறையிலே செயல்பட்டு வருகிற அரசைப் பார்த்து பாராட்டுவதற்குப் பதிலாக அவர்கள் குறைசொல்வது சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தமிழகத்திலே வறட்சிப் பணிகள் பற்றியும், பஞ்சத் துயர்தணிப்புப் பணிகள் பற்றியும் நல்ல அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு இந்த அரசு நல்ல முறையிலே செயலாற்றிக்கொண்டிருக்கிறது. கடந்த ஆண்டு தென் மேற்குப் பருவ மழை தவறியதன் காரணமாக ஏற்பட்ட நிலைமைகளைச் சமாளிக்க உடனுக்குடன் நடவடிக்கை எடுத்து ஏறக்குறைய 125 லட்சம் ரூபாய் வரையில் அனுமதிக்கப்பட்டு ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் சில பல திட்டங்களை, குடிநீர் வசதிகளை, ரோடு வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறது இந்த அரசு என்பதை அறிவோம். மத்திய அரசு குழு வந்து பார்த்துவிட்டுச் சென்றபிறகு அந்தத் தொகை 150 லட்சமாக உயர்த்தப்பட்டு இந்த அரசு நல்ல திட்டங்களைப் போட்டு நிவாரண வேலைகளைச் செய்துகொண்டு வருகிறது. இராமநாதபுரம் மாவட்டமும், தர்மபுரி மாவட்டமும் தொடர்ந்து பிற்பட்ட பகுதிகளாக இருந்து வருகின்றன. ஆண்டொன்றுக்கு பல லட்ச ரூபாய்கள் செலவு செய்யப்பட்டு வருகிறது. தர்மபுரி தொடர்ந்து வறட்சிப் பகுதியாக இருக்கின்ற நிலையில் உலக வங்கியின் உதவியுடன் ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 584 லட்சம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்கீடு செய்து பணிகளைச் செய்ய அந்த மாவட்டத்தை அரசு தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறது.

இந்த நேரத்திலே எனது பகுதியைப் பற்றியும் ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விழுகிறேன். இராமநாதபுரம், தர்மபுரி மாவட்டங்களைப்போன்ற வறட்சி பகுதியாக—அவை மத்திய அரசால் வறட்சிப் பகுதியாக அறிவிக்கப்

1973 மார்ச் 10]

[திரு. மு. இரத்தினசபாபதி]

பட்டிருக்கின்றன—நெல்லை மாவட்டத்திலே விளாத்திஞளும் பகுதி இருக்கிறது. அதற்குக் கிழக்குப் பகுதியில் முதுகனத்தூர் இருக்கிறது. அதற்கு வடக்குப் பகுதியில் அருப்புக்கோட்டை பகுதி இருக்கிறது, அதற்கு வட மேற்குப் பகுதியில் சாத்தூர் அமைந்திருக்கிறது. ஒரு பக்கத்திலே கடற்கரை இருக்கிறது. இராமநாதபுரம் எந்த அளவிற்கு வறட்சியாக இருக்கிறதோ, எந்த அளவிற்கு அந்தப் பகுதி மக்கள் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களோ, அதைவிடக் கூடுதலாக அங்கே விளாத்திஞளத்திலே உள்ளவர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதியை வறட்சிப் பகுதியாக அறிவித்து மத்திய அரசிடத்திலிருந்து உதவி பெறவிட்டாலும் மாநில அரசே சொந்தச் செலவில் நிதியை ஒதுக்கி வளர்ச்சித் திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மனியடிக்கப்பட்டது).

மேலும் ஒன்றையும் தெரிவித்துக் கொள்ள விழுகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டதற்குப் பிறகு லட்சக்கணக்கான பேர்கள் நிலம் இல்லாதவர்கள் ஏழை மக்கள் நிலம் பெற்று தங்களுடைய வாழ்க்கையிலே வளத்தைக் கண்டு இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் அறியும், நல்லவர்களும் அறிவார்கள். இந்த நேரத்திலே விளாத்திஞளத்தில் இருக்கிற குளத்தூரில் ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் ஜமீன்தார்கள் ஒழிக்கப்பட்டு செட்டில்மெண்ட் ஏற்படுகிற நேரத்திலே ஏழை மக்கள் ஆண்டுக் கணக்காக அனுபவித்துக்கொண்டுவந்த நிலம் தீர்வை ஏற்பட்ட தரிசு என்று ஆக்கப்பட்டுவிட்ட காரணத்திலே அவர்கள் உரிமை இழந்துவிட்டார்கள். அந்த நிலங்களுக்கு யார் யார் சொந்தக்காரர்களோ, யார் யார் தலைமுறை தலைமுறையாக அனுபவித்துக்கொண்டிருந்தார்களோ, அவர்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. எஸ். வடிவேல் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியங்களின் மீது ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய நாட்டில் தேர்தலுக்காக ஏறக்குறைய 9 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேலே செலவுசெய்யக் கூடாது என்று சட்டம் இருந்தாலும்கூட இன்றைக்கு லட்சக்கணக்கான ரூபாய் செலவழிக்கப்படுகிறது என்பதை நாம் அறிவோம். இந்த முறையை மாற்றவேண்டுமானால் விகிதாச்சார பிரதிநிதித்துவ முறையை அமல் நடத்தலாம். அதாவது, ஒவ்வொரு கட்சிக்கும் எத்தனை சதவீதம் வோட்டு விழுகிறதோ, அந்த சதவீதத்திற்கு விகிதாச்சார பிரதிநிதித்துவம் இருந்தால்தான் உண்மையான ஜனநாயகம் நடத்தமுடியும். தேர்தல் காலத்திலே ஆகின்ற விளம்பரச் செலவு எல்லாவற்றையும் அரசாங்கமே செய்ய

[திரு. எஸ். வடிவேல்]

[1973 மார்ச் 10]

வேண்டும். வேட்பாளர்கள் தங்களுடைய கொள்கைகளைச் சொல்லி வோட்டுக் கேட்கலாமே தவிர, விளம்பரச் செலவுகளையெல்லாம் அரசுதான் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

அமைச்சர்கள் அங்கங்கே வருகின்ற நேரத்திலே கட்சி வித்தியாசம் இல்லாமல் அந்தத் தொகுதி எம்.எல்.ஏ.-யையும் அழைக்கவேண்டும். மாற்றான் தோட்டத்து மல்லிகையும் மணக்கும் என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கூறினார்கள். . என்னுடைய தொகுதியிலே பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் வந்திருந்தார்கள். அப்பொழுது என்னுடைய தொகுதிக்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு எம்.எல்.ஏ. வந்து கலந்துகொள்வது, மாலை போடுவது என்ற நிலைமை இருந்தது, நான் அப்படியே உட்கார்ந்திருந்தேன் என்பதை நான் அமைச்சர் அவர்களிடத்திலேகூட தெரிவித்து இருக்கிறேன். நான் இதை நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய உணவுத் துறை அமைச்சரவர்களிடத்திலேயும் நேரிலே சொன்னேன். மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சரவர்களிடத்திலேயும் நேரிலே சொன்னேன். ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால் மாற்றுக் கட்சியில் இருப்பவர்களுக்கு மதிப்பு கொடுக்கின்ற நிலைமை இல்லாமல் இருக்கிறது என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன்.

பஞ்சத் தணிப்பு என்பது பாமா மக்களுடைய வாழ்விலே பஞ்சத் தணிப்பாக முடிகிறது. சமீபத்தில் புயல், வெள்ளம் ஆகியவற்றால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கப்பட்டது. ஆனால், என்னுடைய தொகுதியாகிய தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள சீர்காழி தாலுக்காவில் அரசு விதித்திருக்கிற 80 ரூபாய் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதை நான்கு அமைச்சர்களிடத்திலே சொல்லியிருக்கிறேன். மாண்புமிகு மண்ணை அவர்களிடத்திலும், மாநில முதலமைச்சரவர்களிடத்திலும், பொதுப்பணித்துறை அமைச்சரவர்களிடத்திலும், வேளாண்மைத்துறை அமைச்சரவர்களிடத்திலும் சொன்னேன். அங்கே 80 ரூபாய் எங்கேயுமே கொடுக்கவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. மண்ணை ப. நாராயணசாமி: தலைவரவர்களே, சென்ற முறை பேசும்பொழுதும் அதையே சொன்னார்கள். நான் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடத்திலே நான்கு நாட்களுக்கு முன்பு கேட்டேன். 80 ரூபாய் என்று விதி வைத்திருந்தாலும் ஆங்காங்கு என்ன சேதம் ஏற்பட்டிருக்கிறதோ, அதற்குத் தகுந்தாற்போல் 20 ரூபாய், 30 ரூபாய் என்று, ஒரு சிறிய சுவரை மாற்ற வேண்டுமென்றால், அதற்குத் தகுந்தாற்போல் கொடுத்ததாகத் தெரிவித்தார்கள். பக்கத்திலுள்ள திரு. ஏ. கே. சுப்பையா அவர்களுடைய தொகுதியிலும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எல்லாத் தொகுதிகளிலும் பரவலாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடத்திலே கேட்ட பொழுது சேதாரத்திற்குத் தகுந்தாற்போல் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று

1973 மார்ச் 10] [திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி]

சொல்லியிருக்கிறார்கள். வேண்டுமென்றால் உறுப்பினரவர்கள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரவர்களிடத்திலே விவரங்களைக் கேட்டுவிட்டு, பிறகு அந்தக் குறையைச் சொல்லலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். வடிவேல்: கோட்டீர் பகுதியிலே அப்படி நடந்திருக்கலாம். என்னுடைய பகுதியில் மீனவர்கள் கடலோரப் பகுதிகளில் இருக்கிறார்கள். நான் என்னென்ன கிராமங்கள் என்று குறிப்பிட்டு எழுதிக் கொடுத்துச் சொன்னேன். அமைச்சரிடத்திலேயும் நேரிலே கொடுத்திருக்கிறேன். ஆனால் அது நடைமுறையிலே சாத்தியப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இம்மாதிரி நிலையிலே சர்வ் கட்சிக் குழு அமைத்து பண விநியோகம் செய்தால் குறைபாடு வராது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஓய்வு ஊதியம். அதைக் கொடுக்கின்றவர்களுக்கு மணியார்டர் மூலமாகக் கொடுத்தால் நல்லது. அவர்கள் வந்து வாங்கிக்கொண்டு போவது என்றால் சிக்கலாகவும், சிரமமாகவும் இருக்கிறது. ஆசிரியர்களின் ஓய்வூதியங்கள், அரசு ஆணை பிறப்பித்தும் இன்னும் கொடுக்கப்படவில்லை என்று நோட்டீஸ்கள், வேண்டுகோள்களெல்லாம் போடப்பட்டிருக்கின்றன.

அடுத்தபடியாக, அரசு வீடு கட்டும் திட்டத்திற்குக் குறைவாகப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக கிராமப்பகுதிகளிலேயுள்ள அரிசன மக்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் போன்றவர்களுக்கு வீடு கட்டுவதற்கு 20 ஆண்டுத் தவணையில் கொடுக்க வேண்டும். அவ்வாறு செய்தால் நகரத்திலே தான் சிறப்பாக இருக்க முடியும் என்ற நிலையிலல்லாமல் கிராமங்களிலும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக தாழ்த்தப்பட்ட, ஒதுக்கப்பட்ட மக்களும் முன்னுக்கு வரக்கூடிய சந்தர்ப்பம் இருக்கும். அப்படிக் கடன் கொடுக்க வேண்டுமென்று மனு எழுதினாலும், 4 ஆண்டு, 5 ஆண்டு காலதாமதமாவதால் அவர்கள் தங்களுடைய எண்ணங்களை நிறைவேற்ற முடியாமல் போகிறது.

ஜமீன்தார்களுக்கு இழப்பீட்டுத் தொகை கொடுப்பது சரியா என்று யோசிக்க வேண்டும். நெற்கூட பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. கோடிக்கணக்கான, இலட்சக்கணக்கான ரூபாய் சொத்து மதிப்புள்ள ஜமீன்தார்கள் நம்முடைய நாட்டிலே இருக்கிறார்கள் என்பதாகத் தெரிகிறது. அவர்கள் சாதாரண வாழ்வு வாழவில்லை என்பது தெரியும். ரூபேசு வாழ்வு, இராஜபோசு வாழ்வு வாழக்கூடிய அளவிற்குச் சொத்து இருக்கிறது. எனவே அவர்களுக்கு இன்னும், இந்த நேரத்திலும் இழப்பீட்டுத் தொகை கொடுக்க வேண்டுமா என்பதை யோசித்துப்பார்க்கவேண்டும். அப்படிக் கொடுக்க வேண்டிய நிலையில் அவர்கள் கஞ்சிக்குக்கூட இல்லாதவர்கள் என்ற நிலைமை

மு.ப.
11-00

[திரு. எஸ். வடிவேல்]

[1973 மார்ச் 10]

யில் இல்லை என்பதை இந்தச் சமயத்தில் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஜமீன்தார்களுக்குக் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்க்குச் சொத்துகள் இருக்கின்றன.

அடுத்தபடியாக, தஞ்சாவூர் மாவட்டம் நெற்களஞ்சியம் என்று சொல்லப்படுகிறது. சீர்காழியின் மேற்குப் பகுதி செழிப்பாகவும், கிழக்குப் பகுதி அறந்தாங்கி தாலுக்காவைப் போலவும் இருக்கிறது. இதை நான் உணவுத் துறை அமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். தஞ்சாவூர் மாவட்டம் நெற்களஞ்சியம் என்றாலும், வறட்சிப் பகுதிகளைத் தென்னாற்காடு மாவட்டத்தோடு சேர்த்துக்கொள்ளலாம் என்ற அளவில் என்னுடைய தொகுதி கடைகோடியில் இருக்கிறது. ரோடுகளை எடுத்துக்கொண்டால், பள்ளிக் கூடங்களை எடுத்துக்கொண்டால், கல்லூரிகளை எடுத்துக்கொண்டால், சீர்காழி தாலுக்காவில் தலைமைக் கல்லூரி இல்லை. அப்படி எல்லா வகையிலும் அந்தத் தொகுதி புறக்கணிக்கப்படுகிறது.

நான் ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த எம்.எல்.ஏ. அவர்கள் பேசும்பொழுது, கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஜெயித்துவிட்டதால் எதையும் செய்துவிட முடியாது என்பதாக அடிக்கடி பொதுக்கூட்டங்களிலே பேசி வருகிறார்கள். சரித்திரத்தைப் பார்க்கும் பொழுது அது உண்மையாகத் தெரிகிறது. நான் சிபார்சு செய்தால், அமைச்சர்களை அணுகினால் எந்தக் காரியத்தையும் செய்ய முடியவில்லை. இந்த அளவிற்கு மாற்றானதாய் மனப்பான்மை காட்டப்படுகிறது.

ஒரு தொகுதியிலே 3 கோயில்களுக்கும் டிரஸ்டியாக இருக்கிறார்கள். வட்டச் செயலாளர், எம்.எல்.ஏ.-க்கள் பல கமிட்டிகளிலே இருக்கிறார்கள். நான் ஒன்றிலும் இல்லை. இதையெல்லாம் மக்கள் பார்க்கிறார்கள். பார்த்து விட்டு, இந்த ஆளால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்று நினைத்து விடுகிறார்கள். வேண்டுமென்றால், உலை வாயை மூடிவிடலாம், ஆனால் ஊர்வாயை மூட முடியாது. ஆங்காங்குள்ள நிலவரங்களை மக்கள் தெரிந்து கொண்டு வருகிறார்கள். ஆகவே, இம்மாதிரி காரியங்களில் எங்களைப் போன்ற எம்.எல்.ஏ.களைப் புறக்கணிக்காமல் செய்தால் மக்களும் மதிப்பார்கள், அது மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களுக்குக் காட்டப்படுகின்ற மதிப்பாகும். பலவகையிலேயும் நான் இதை இதுவரையிலே சட்டசபைக்குக் கொண்டுவர விரும்பவில்லை. முதலமைச்சரவர்களிடத்திலேயும், நாவலர் அவர்களிடத்திலேயும், நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சரவர்களிடத்திலேயும் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இதையெல்லாம் இங்கே சொல்லிக்கொண்டிருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்பதற்காக. எங்களைப் புறக்கணிக்கிறார்கள், அது தொகுதி மக்களைப் புறக்கணிப்பதாக ஆகும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேன்.

1973 மார்ச் 10]

மாண்புமிகு திரு. மண்ணை. ப. நாராயணசாமி: தலைவரவர்களே, புறக்கணிக்கிறார்கள், புறக்கணிக்கிறார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நானும், அவரும் எத்தனையோ முறை பேசிக்கொண்டிருந்திருக்கிறோம். பல பிரச்சினைகளைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் எதையும் இதிலே புறக்கணிக்கவில்லை.

ஏதோ குடிசைகளுக்குப் பணம் கொடுப்பது ஒன்றைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். மணலி அவர்களின் தொகுதியிலே, ஏ. கே. சுப்பையா அவர்களின் தொகுதியிலே நடைபெறுகிறது. வேண்டுமென்றே, தனிப்பட்ட முறையிலே, அந்த எம்.எல்.ஏ. அந்தப் பதவியை வகிக்கிறார், இவர்கள் ஆளுங்கட்சியிலே இருப்பதால் இந்தந்தப் பதவியிலே இருக்கிறார் என்று சொன்னால், உங்களுடைய கட்சியிலேயும் எவ்வளவோ பேர்களுக்குப் பதவி கொடுத்திருக்கிறோம். எனவே, அந்தப் பேரம் பேசவேண்டாம். ஏதாவது குறைகள் இருந்த நீங்கள் சொன்னால் பரிசீலிக்கிறோம்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): அவருக்கு ஒரே வொரு குறை, கோயில் டிராஸ்டியாகப் போட வேண்டுமென்று.

மாண்புமிகு திரு. மண்ணை. ப. நாராயணசாமி: திரு. ஏ. கே. சுப்பையா அவர்கள் கோயில் டிராஸ்டியாகத்தான் இருக்கிறார்கள்.

திரு. எஸ். வடிவேல்: நான் இந்தனை தடவை எம்.எல்.ஏ.வாக இருக்கிறேன். சிறிதுகூட தவறு செய்யமாட்டேன். தம்பிடிக்குக்கூட ஆசைப்பட்டதில்லை. அதனால்தான் கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சியிலே என்னை 6 தடவைகள் திறுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஏன் இப்படிச் சொல்கிறேன் என்றால், அமைச்சர்கள் வரும்பொழுது இன்னொரு தொகுதி எம்.எல்.ஏ. தலைமை வகிக்கிறார், பொது நிகழ்ச்சிகளிலே, கட்சி நிகழ்ச்சிகளில் அப்படி நடப்பதைப்பற்றி ஆட்சேபணை இல்லை. பொது நிகழ்ச்சிகளில் மாலைகளைக் கட்டிக்கொண்டு போகிறார்கள், இரண்டு ஜரிகைத் துண்டுகளை எடுத்துக்கொண்டு போகிறார்கள், கிழாவில் அடிக்கல் நாட்டுவது ஒரு அமைச்சர், தலைமை வகிப்பது ஒரு எம். எல். ஏ., நான், அந்தத் தொகுதி எம். எல். ஏ., உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறேன். எனக்கு சம்பாதிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் இல்லை, தொண்டு செய்வதே என்னுடைய வேலை. எனவே, தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலே என்னுடைய தொகுதி புறக்கணிக்கப்படுகிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வருகிற காலத்திலேயாவது கட்சிக் கண்ணோட்டம் இல்லாமல் நடு நிலைமையோடு பார்ப்பது சாலச் சிறந்தது, நல்லது என்று தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடிக்கிறேன்.

[1973 மார்ச் 10]

திரு. என். இராஜாங்கம்: தலைவரவர்களே, தேர்தல்கள், மற்றும் இதர 9 மானியக் கோரிக்கைகள் அடங்கியவற்றைக் குறித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

முதலிலே தேர்தலை எடுத்துக்கொள்ளலாம். தேர்தல் என்பது நாம் எல்லோரும் சந்தித்ததுதான். 1952-ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1971-ஆம் ஆண்டு வரையில் நடந்த தேர்தல்கள் அனைத்தையுமே இங்கேயுள்ள உறுப்பினர்கள் அறிந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் 1967-ஆம் ஆண்டு தேர்தலும், அதற்கு முன்பு நடந்த தேர்தல்களெல்லாம் எப்படி நடந்தன என்பதை எதிர்க்கட்சிகளாக இருந்தபொழுது நாங்களெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறோம். அது இங்கே பதிவாகி இருக்கிறது. அதற்குமேல் அதைப்பற்றிய விளக்கம் தேவையில்லை என்று அதை விட்டுவிடுகிறேன். 1971-ஆம் ஆண்டு தேர்தலை, ஆளுங்கட்சியாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இருந்தபொழுது நடந்த தேர்தலில் ஆளுங்கட்சியாக இருந்தவர்களே எவ்வளவு அல்லற்பட்டார்கள் என்பதை ஆளுங்கட்சியாகிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் உறுப்பினர்கள் சொல்லித்தான் தெரிய வேண்டுமென்பதில்லை. ஆனால் அன்றைக்குத் தோழமைக் கட்சிகளாக அல்லது உடன்பாட்டிற்குரிய கட்சிகளாக இருந்து, தேர்தலில் கலந்துகொண்ட இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கும், இந்திரா காங்கிரஸ் போன்ற மற்றக் கட்சிகளுக்கும், எப்படி ஆளுங்கட்சிக்கும், அதனைச் சேர்ந்த கட்சிகளுக்கும் எதிர்க்கட்சிகள் தொல்லை கொடுத்தன என்பதை விளக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. வேண்டுமென்றால் இனிமேல் வருகின்ற தேர்தலைப்பற்றி யாராவது சொல்ல வேண்டுமே தவிர, நடந்த தேர்தலைப்பற்றிய விமர்சனத்தை யாரும் சொல்ல முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கோபால் அவர்கள் சொன்னார்கள், காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் 9 பேர் கொண்ட மந்திரிசபை இருந்தது, இந்த மந்திரிசபையில் 15 மந்திரிகளைப் போட்டுவிட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் இன்னொன்றை மறந்துவிட்டார்கள். பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யம் நடந்தபொழுது மாநிலங்களைக் கொண்டிருந்த சென்னை மகாணத்திற்கு 3 பேர்களே மந்திரிகளாக இருந்தார்கள். ஆனால் அப்பொழுது நாம் 9 பேர்களை வைத்துக்கொண்டதற்கு என்ன காரணம் சொன்னோமோ, சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்களோ அதைப்போலவே, 9 மந்திரிகள் அடங்கிய மந்திரிசபையில் ஒவ்வொரு மந்திரிக்கும் சுமார் 3 இலாக்காக்கள், 4 இலாக்காக்களைக் கொடுத்து அவர்கள் அவஸ்தைப் பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று அதே கட்சியில் இருந்தவர்கள் சொன்னார்கள்.

1973 மார்ச் 10]

[திரு. என். இராஜாங்கம்.]

இப்போதுள்ள இலாகாக்கள் எவ்வளவு, எவ்வளவு பிரிவுகள் இருக்கின்றன என்பதை நாம் நன்கு உணர்ந்திருக்கிறோம். ஏதோ இப்படிச் சொல்கிறார்கள். ரெவின்யூ துறையை எடுத்துக்கொண்டால், நான் அக்பர் காலத்திற்குப் போக வில்லை, ராஜா தோடர்மால் காலத்திற்குப் போகவில்லை. ரெவின்யூ துறையில் அரசுக்குச் சொந்தமான நிலங்களை ஏழைகளுக்குக் கொடுப்பது என்று ரெவின்யூ துறையில் இருந்து என்று சட்டம் போட்டார்களோ, அந்தக் காலத்திலிருந்து, பிரிட்டிஷ் காலத்திலிருந்து எடுத்துக்கொண்டால்கூட 1967 மார்ச் சுக்கு முன்னால் எவ்வளவு ஏக்கர் நிலங்கள் நிலப் பட்டாவாகவும், வீட்டு மனைப் பட்டாவாகவும் கொடுக்கப்பட்டு இருந்தன, பிறகு இந்த ஆறு ஆண்டுகளுக்குள் எவ்வளவு மடங்கு அதைவிட அதிகமான பட்டாக்களை இந்த அரசு கொடுத்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது அதற்கு இத்தனை அலுவலர்கள் தேவையா? தேவை இல்லையா? அதற்கு ஒரு நிர்வாகம் தேவையா? தேவை இல்லையா? இது ஒன்றை கணித்துக்கொண்டாலே போதுமானது, மற்றத் துறைகளுக்கு நாம் போகவேண்டியதில்லை.

அவ்வளவு அதிகமாக அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக்கும்போது, அரசாங்கச் செயல்முறைகள் திட்டங்கள் இவை எல்லாம் அதிகமாக அதிகமாக அமைச்சர்களின் எண்ணிக்கையும் அதிகமாகத்தான் ஆகும். மேலும் சொல்லவேண்டுமென்று சொன்னால் 27 அமைச்சர்களைப் போட்டாக வேண்டும். மூன்று அமைச்சர்கள் நான்கு மாநிலங்களைச் சார்ந்த பகுதிகள் ஒன்றாக இருந்தபோது ஆண்டு வந்தார்கள் இந்த நாட்டை. எட்டு அமைச்சர்கள் ஒரே ராஜ்யத்தை ஆண்டார்கள். அப்போதிருந்த வேலைப் பளு நமக்குத் தெரியும். இப்போதுள்ள வேலைப் பளுவும், இப்போதுள்ள பெருகியுள்ள இலாகாக்கள் பற்றியும் பொது மக்களுக்குத் தெரியும். எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள், அல்லது ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் இவர்கள் தவிர நாட்டு மக்களுக்கும் தெரியும். ஒரு மாவட்டத்திற்கு மட்டும் இப்போது 27 தாசில்தார்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆறு மாத காலம் அவசர வேலைகளைக் கவனிக்க தாசில்தார்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி போடப்பட்டு அவசர கால வேலைகள் எல்லாம் படிப்படியாக கவனிக்கப்பட்டும் வருகின்றன. அப்போதைக்கப்போது இலாகாக்கள் வெகு வேகமாக வேலைகளைச் செய்யவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே அமைச்சர்கள் பட்டியலும் அதிகமாகத்தான் போகும். ஏனோ தெரியவில்லை நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் 14 அமைச்சர்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். மேலும் போடவேண்டும் என்று நான் சொல்கிறேன், இப்படிச் சொல்வது என் கட்சிக்காகச் சொல்லவில்லை, நாட்டின் எதிர்கால நன்மைக்காகத்தான் இதைச் சொல்கிறேன்.

[திரு. என். இராஜாங்கம்]

[1973 மார்ச் 10]

மந்திரிகளைப் போடுவதில் தவறு இருந்தால் அதைச் சுட்டிக் காட்டலாம். இலாகாக்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாக அதிகமாக அமைச்சர்களும் அதிகமாகத்தான் இருப்பார்கள். பிறகு அதிகாரிகளை எடுத்துக் கொண்டால் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள், மற்ற உயர்தர அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அந்தக் காலத்தில் கவர்னர் அவர்கள் சென்னையில் இருந்து அண்ணாமலை நகருக்கு பட்டம் அளிக்க வருகிறபோது அவர்கள் தனியாக ஒரு ரெயிலில் புறப்பட்டு அந்த ரெயில் அங்கு வந்து நிற்கும். அவருக்கு என்று ஒரு தனி வண்டி வைத்து விடுவார்கள். அந்த வண்டியில்தான் அவர் வருவார். வேறு யாருக்கும் அவர்கள் வருவது தெரியாது. அப்படிப்பட்ட காலம் இப்போது இல்லை. அப்போது உயர்தர அதிகாரிகள், ஐ.ஏ. எஸ். அதிகாரிகள் இல்லை, ஐ.சி.எஸ். அதிகாரிகள்தான் இருந்தார்கள். அவர்களும் ஏறக்குறைய இந்த நிலையில்தான் இருந்தார்கள். ஆனால் இப்போதைய நிலை அப்படி இல்லை. இப்போது இருக்கிற அதிகாரிகள் பொதுமக்களோடு, பொதுமக்கள் பிரதிநிதிகளோடு எவ்வளவு நியாயமான முறையில், ஜனநாயக முறையில் தொடர்பு வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் உணர்ந்தாக வேண்டும். நாம் அனுபவித்தவர்கள். பிரிட்டிஷ்காரர் காலத்தில் நாம் பிறக்காதவர்கள் அல்ல. நாம் அனுபவித்தவர்கள். கழிந்த ஆறு ஆண்டு காலமாக, நான் குறிப்பிட்டு இதைச் சொல்லக் காரணம் கட்சிக் கண்ணோட்டத் துடன் சொல்லவில்லை.

ஆறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் அமைக்கப்பட்டிருந்த அமைச்சரவைகளை எடுத்துக்கொண்டால், ஒரு அமைச்சரிடம் போகவே முடியாது, அப்படியெல்லாம் அமைச்சர்கள் இருந்தார்கள். ஆனால் இன்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள், உறுப்பினர்கள் இவர்கள் எல்லாம் அமைச்சர்களைப் பார்க்காதவர்களா? செயலாளர்களைப் பார்க்காதவர்களா? அதிகாரிகளைப் பார்க்காதவர்களா என்று கேட்கிறேன்.

சகோதரர் வடிவேல் அவர்கள் ஒன்று சொன்னார்கள், அவர்கள் தொகுதியில் ஒரு விழா நடந்ததாகவும் அதில் கலந்துகொள்ள அவர்களுக்கு அழைப்புக் கொடுக்கவில்லை என்றும் சொன்னார்கள். அந்தக் குறையை ஒப்புக் கொள்கிறேன். எனது ஊரில், நான் பிறந்த ஊரில், ஒரு ஹரிஜனத் தெருவில் ஹரிஜனங்களுக்காகக் கட்டப்பட்ட ஒரு சமூக சேவா மன்றத்தில், நான் ஊர்க்காரன், பக்கத்து வீட்டுக்காரன், சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருக்கிறேன், இங்கிருந்து அதைத் திறக்க வந்திருந்த ஒரு அமைச்சர் என்னைக் கூப்பிடாமல், எனக்கு தெரிவிக்காமல் என்னுடைய ஊரிலேயே ஒரு விழா நடந்தது. அதை நான் இங்கு வந்து சொன்னேன்.

[1973 மார்ச் 10]

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : எப்போது நடந்தது?

திரு. என். இராஜாங்கம் : 1962-ல், அது தொடரக் கூடாது என்றுதான் சொல்கிறேன். எந்த ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்தாலும் அப்படிப்பட்ட விழாக்களுக்கு அவர்கள் அழைக்கப்பட வேண்டும். களங்கமில்லாத எண்ணத்துடன், நாமும் களங்கம் இல்லாமல் இருக்க வேண்டும். அங்கு நாம் கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்கக் கூடாது. போடுகிற திட்டங்கள் எல்லாம் பொதுமக்களின் நன்மைக்காகப் போடப்படுகின்றன என்பதை நினைவுகொள்ள வேண்டும். அவர்கள் என்னோடு இருந்தவர், என்னோடு இருந்து பல காரியங்களை நல்ல முறையில் அறிந்து கொண்டவர்கள், பல மாநிலங்களுக்குச் சென்றிருக்கிறோம். தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு இந்த நாட்டுக்கே உள்ளபடி முதுகெலும்பாக இருக்கக் கூடிய மக்களுக்காக, அந்தச் சமுதாயத்திற்காக நமது அரசைத் தவிர, நமது தமிழ்நாடு அரசைத் தவிர வேறு எந்த மாநில அரசாவது ஒரு உருப்படியான திட்டத்தை அவர்களின் நன்மைக்காகச் செய்திருக்கிறதா? சோஷலிசம், சமதர்மம் இவற்றைப்பற்றி பேசும் பெரும் தலைவர்கள் உள்ள மாநிலத்தில் கூட, இந்தாட்டிற்கே நாம் தலைவராக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற அவர்களின் மாநிலத்தில் கூட உருப்படியான திட்டங்கள் இந்த தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் நலன்களுக்காக போடப்பட்டிருக்கின்றனவா என்பதைப் பற்றியெல்லாம் கூட கவனித்தோம். நானும் அவர்களும் சேர்ந்து கவனித்தோம். நம் தமிழ்நாடு அரசுதான் அவர்களுக்கான திட்டங்கள் பலவற்றைப் போட்டிருக்கிறது. தவறுகள் ஏதாவது இருந்தால் சுட்டிக் காட்டுங்கள், அது உங்கள் கடமை. அரசாங்கம் தவறு செய்தால் அதைக் கண்டிக்கவில்லை என்றால் எந்த அரசும் உருப்படாது. தவறுகள் இருந்து அவற்றைச் சுட்டிக்காட்டினால் அதைக் கவனிக்கிறோம். அதிகாரிகள் செய்தது தவறு, அதைக் கவனிக்கிறோம் என்று சொல்லும் விதத்தில் கேள்விகள், சொற்களை எதிர்க்கட்சிகள் சொல்கிற அன்றுதான் இந்த நாட்டில் ஜனநாயகம் நல்ல முறையில் அமையும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

ஆகவே இத்துடன் இப்பிரச்சினையை விட்டுவிட்டு பாமின் ரிஸீப்கு வருகிறேன். பஞ்சம் என்பது பல்வேறு வகைகளில் வருகிறது. மழை பெய்தாலும் பஞ்சம் வரும், மழை பெய்யாவிட்டாலும் பஞ்சம் வரும். காற்று அடித்தாலும் பஞ்சம் வரும், அடிக்காவிட்டாலும் பஞ்சம் வரும். கடந்த ஆறு ஆண்டுகளாக பல பஞ்சங்களை சந்தித்து விட்டோம். நாங்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றவுடனே வரட்சி ஏற்பட்டது. அந்த வரட்சி நிலையைப் போக்க வேண்டியவந்தது. அது ஒரு சோதனை.

சுதான தர்மத்தில் உள்ளபடி நம்பிக்கை உள்ளவர்களுக்கு, வைதிகர்களுக்குத் தெரியும். ஒரு பக்தன் மோட்சம் அடைவதற்கு பல்வேறு

[திரு. என். இராஜாங்கம்]

[1973 மார்ச் 10]

தியாகங்களை, யோகங்களைச் செய்யவேண்டும். அதில் ஏதாவது ஒரு சிறிய குறை ஏற்பட்டுவிட்டால் மேலே போக முடியாது, இந்தத் தவறை நீ செய்து விட்டாய் என்று நாகத்திற்குத் தள்ளப்படுவான். இப்படி ஒரு கதை இருக்கிறது.

நாங்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றவுடன் வரட்சி ஏற்பட்டது, அப்போது வரட்சி நிவாரண வேலைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அடுத்தபடியாக, வெள்ள நிவாரணம். இப்போது வந்திருப்பது உங்களுக்குத் தெரியும். எவ்வளவோ நிவாரண வேலைகளை நாம் சந்தித்தாக வேண்டிய நிலை இருந்தது. நிவாரணப் பணிகளை மேற்கொள்ள கொள்கைகளை மட்டும் வகுத்தால் போதாது, அவற்றை அமுல்படுத்துவதில் மேல் அதிகாரிகளில் இருந்து கீழ் மட்டத்தில் உள்ள அதிகாரிகள் வரையில் நல்லமுறையில் ஒத்துழைத்தார்கள். மக்களுக்கு நல்ல ஆறுதல் அளித்தார்கள். எனவே அவர்களுக்கு நாம் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். சமீபத்தில் ஏற்பட்ட வெள்ளச் சேதம் பற்றி உங்களுக்கெல்லாம் தெரியும். திரு. வடிவேல் அவர்கள் சொன்னார்கள். ரூ. 40 கொடுத்ததாக. என் தொகுதியிலும் கொடுத்தார்கள். ஆங்காங்குள்ள அதிகாரிகள் சென்று பார்க்கும்போது கூறை பிய்ந்திருந்தால், அதில் ஒரு பத்து கீற்று இரண்டு கழிகள் போயிருந்தால் எஸ்டிமேட் தயார் செய்து—டிஸ்க்ரிஷன் ஆப் தி ஆபீசர்—எவ்வளவு கொடுத்தால் அவற்றை வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்று பார்த்துக் கொடுக்கிறார்கள். சில இடங்களில், கடலோரப் பகுதிகளில் ஒன்றுமே செய்யமுடியாது, கட்டவே முடியாது என்றுள்ள நிலையில் ரூ. 80 கொடுத்துவிட்டார்கள். தவறான முறையில், பொது மக்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடாது என்று எந்த அதிகாரியும் நினைப்பதில்லை. அதிகாரிகளில் ஒருவர் இருவர் தவறு செய்திருக்கலாம். ஆனால் மொத்தத்தில் அதை எடுத்துக்கொண்டு பயன்படுத்த வேண்டாம். ரூ. 80 கொடுக்க வேண்டும் என்று நிர்ணயித்துவிட்டு அதற்குக் குறைத்து கொடுக்கிற இடங்கள் இருந்தால் அதைச் சுட்டிக் காட்டுங்கள். காலம் இருக்கிறது வாங்கிக் கொள்ளலாம். இன்னும் இரண்டு மூன்று மாதங்கள் இருக்கின்றன என்று நினைக்கிறேன். நான்குட சில கோரிக்கைகளைக் கொடுத்திருக்கிறேன்.

இத்துடன் இதை விட்டுவிட்டு அடுத்தபடியாக பென்ஷன் சம்பந்தமாக நான் ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ரூ. 20 பென்ஷன் கொடுத்து வந்தார்கள். மத்திய அரசாங்கம் இப்போது அதை நிறுத்தி விட்டதாகப் பத்திரிக்கையில் பார்த்தேன். மத்திய அரசாங்கம் அந்த முதியோர் பென்ஷன் தொகையை நிறுத்திவிட்டாலும் சரி, மாநில அரசாங்கம் அதற்கு முழுப் பொறுப்பு ஏற்று கொடுக்க வேண்டும். எல்லா மக்களுக்கும் நாம் நன்மை

1973 மார்ச் 10]

[திரு. என். இராஜாங்கம்]

செய்கிறோம். அதிலே யாருமே கவனிக்காமல், ஒருவருமே இல்லாமல் சாகும் பிணங்களை பொதுமக்கள் எடுத்துப் போடும் நிலையில் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் இந்தப் பென்ஷன் தொகை மாநில அரசு தொடர்ச்சியாகக் கொடுத்து வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்கு பேசுவதற்கு மேற்கொண்டு நோம் இல்லாத காரணத்தால் முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி: தலைவரவர்களே, அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள பல்வேறு மானியங்களின் மீது என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

முதலில் தேர்தல்கள் சம்பந்தமாகக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்று நம்முடைய நாட்டிலே பெரும்பாலான மக்கள் தேர்தல்களால் ஆபத்துக்குள்ளாகும் சூழ்நிலைதான் இருக்கிறது. இந்தத் தேர்தல்களால் மக்கள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தேர்தல்கள் என்று வருகிற நேரத்தில், பல தேர்தல்கள் வருகின்றன—பஞ்சாயத்து தேர்தல், முனிசிபாலிடி தேர்தல் என்று வருகின்றன. இந்தத் தேர்தல்களை மக்கள் பல நாட்களில் சந்திக்க வேண்டியிருக்கிறது. அந்தத் தேர்தல்களையெல்லாம் ஒரே நாளில் வைத்து நடத்தினால் நல்லது. அதாவது, சட்டசபைத் தேர்தல்கள், நகராட்சிபைத் தேர்தல்கள், பஞ்சாயத்துத் தேர்தல்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன் தேர்தல்கள் இப்படி எல்லாத் தேர்தல்களுமே ஒரே நாளில் முடிவு அடைகிற மாதிரி ஒரு நிலை ஏற்படுமானால் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். காரணம் என்னவென்றால், பஞ்சாயத்து யூனியன் தேர்தல்கள் நடக்கிறது என்று சொன்னால், பிரசிடெண்டுகளைப் பிடிப்பது தான் நாட்டம் இருக்கிறது. இதில் பல ஊழல்கள் நடைபெறுகிறது என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியும். இதையெல்லாம் தடுப்பதற்குத்தான் ஒரே முறையாகத் தேர்தல் முறை கைக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்து தேர்தல்கள் வருகிறது என்று சொன்னால் பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கும் இடங்களில்தான் ஓட்டுச் சாவடிகள் வைக்கிறார்கள். தாய் கிராமத்திற்கு 2 மைலில்தான் பள்ளிக்கூடம் இருக்கிறது என்று சொன்னால் சுற்றுப்புறத்தில் உள்ள கிராம மக்கள் அந்த 2 மைல் நடந்து சென்று தான் ஓட்டுப் போடவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே அந்தந்த கிராமங்களிலேயே ஓட்டுப் பதிவு செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ரெவினியூ அதிகாரிகள், அரசாங்க அதிகாரிகள் நடைமுறை பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்று மக்களுக்கு ஒரு குறை இருக்கிறது என்று சொல்லி விண்ணப்பம் போட்டால் அதற்கு எந்தவிதமான பதிலும் கொடுப்பது

[திரு. கே. என். குமாரசாமி]

[1973 மார்ச் 10]

கிடையாது. மக்கள் எதற்காக அந்த விண்ணப்பம் கொடுத்த இருக்கிறார்களோ அந்தக் காரியம் முடியும், முடியாது என்பது குறித்து பதில் தர வேண்டும். ஆனால் அந்த விண்ணப்பத்தின் மீது அக்கரை செலுத்தாத நிலை தான் இருந்து வருகிறது. ஒரு மாத காலத்திற்குள்ளாக பதில் எழுத வேண்டும். இதைக் கொள்கை ரீதியாக எல்லா அலுவலகங்களிலும் புகுத்த வேண்டும். அமைச்சர்களுக்கு எழுதும் கடிதத்திற்குக் கூட பதில் வருவது கிடையாது. என்ன காரணமோ தெரியவில்லை. பல சட்டமன்றக் கூட்டங்களில் இது குறித்து பல தடவைகள் எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறேன். ஏதாவது ஒரு எம்.எல்.ஏ.வைப் பிடித்துக் கொண்டு வந்து அந்த விண்ணப்பம் என்ன ஆயிற்று என்று பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்த நிலைமையைச் சீர்திருத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது அதிகாரிகளுக்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எல்லா அதிகாரிகளுக்கும் ஜீப் வண்டி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி வசதிகள் செய்து கொடுத்திருக்கிறபோது அந்த மாதிரி வேலைகளையெல்லாம் சுலபமாக கவனிக்க வேண்டும். அதுதான் என்னுடைய கருத்து. இரண்டாவதாக ஒரு பிரச்சினையிலே சுமுகமாக, சீக்கிரமாக முடிவு எடுக்க வேண்டும். ஒருவன் வீடு வேண்டும், வீட்டுக்கு நிலம் ஒதுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அதற்கு அப்ளிகேஷன் போட்டால் 4 வருடம், 3 வருடம் எந்த பதிலும் வருவது கிடையாது. நேராகப் போனால்தான் அந்த விண்ணப்பத்திற்குப் பதில் சொல்லப்படுகிறது. நேராகப் போகவில்லையென்றால் பதிலே வரவில்லை. அந்தக் குறையைப் போக்க வேண்டும். போக்கவில்லையென்றால் மக்கள் துன்பத்திற்கு ஆளாக்கிக் கொண்டிருக்க வேண்டியிருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, இந்தப் பஞ்சத் தணிப்பு பற்றிச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பஞ்சம் என்று வந்தால், அதனால் மக்களுக்கு ஏற்படும் கஷ்டத்தைப் போக்குவதற்காக வேலை வாய்ப்புகளை உருவாக்கிக் கொடுக்கிறோம். அந்த வேலைக்குப் போனால் கூலியின் நிலை என்னவென்றால் 1½ ரூபாய் இரண்டு ரூபாய்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. இன்றைக்கு இருக்கும் விலைவாசியைப் பார்க்கிறோம். அதற்குப் போதுமான வகையில் கூலி கிடைக்கும் வகையில் அந்தச் சட்டத்தை திருத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கிட்டத்தட்ட ரூ. 3 அல்லது ரூ. 3½ கொடுக்க வேண்டும். மேலும், பஞ்சத் தணிப்பு மூலமாகச் செய்யும் பணிகள் அதிக பலன் கொடுக்காத முறையில் இருக்கின்றன. ஆகவே, மக்கள் மிகவும் சங்கடத்திற்குள்ளாகிறார்கள். ஆகவே, பஞ்சத் தணிப்பு வேலைகளை அதிகமாகச் செய்வதற்காக வாய்ப்பை அரசாங்கம் ஏற்படுத்தியாக வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

1973 மார்ச் 10]

[திரு. கே. என். குமாரசாமி]

கிராமத்தில் இப்போது மின்சாரப் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. கிராம மக்கள் பஞ்சத்தால், வெள்ளத்தால் ஏற்பட்ட நஷ்டங்களைப் பொறுத்துக் கொண்டார்கள் என்றாலும், இந்த மின்சாரத்தால் அவர்களுடைய வருமானம் மிகவும் குறைந்து விட்டது. அதற்கு ஏற்ற வகையில் நிவாரண வேலைகள் மேற்கொண்டு அரசாங்கம் அளிக்க வேண்டும். இப்போது 75 சதவீதம் மின்சார வெட்டு இருப்பதால் மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். பலர் வேலை இழந்து இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கும் திட்டத்தை அரசாங்கம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதன் மூலமாக அந்த மக்களைப் பாதுகாக்க முடியும் என்று நினைக்கிறேன்.

வெள்ள நிவாரணத்தின்போது அரசாங்கத்தால் கொடுக்கப்பட்ட பணம் சரிபாக்கக் கொடுக்கப்படவில்லையென்று முதலமைச்சர் அவர்களுக்குக்கூட புகார் வந்திருக்கிறது. 80 ரூபாய் வீடு இழந்தவர்களுக்கு அல்லது வீடு இடிந்து போய் வீடு இல்லாதவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. அது முழுவதுமாக கொடுக்கப்படவில்லை என்று புகார் வந்திருக்கிறது. அதிலே சிலர் தலையிட்டு இன்றைக்குத்தான் கொடுக்கவேண்டும், இன்றைக்குக் கொடுக்கக் கூடாது என்று சொன்னதாகப் புகார் வந்திருக்கிறது. அந்த மாதிரியான புகார் வராமல் பார்த்துக் கொள்வதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஓய்வூதியம் சம்பந்தமாக எனக்கு முன்னாலே பேசியவர்கள் சொன்னார்கள். அதை நன்றாக சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். 10 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். முதியோர் பென்ஷன் என்று குறிப்பிட்ட சிலருக்குத்தான் கொடுக்கிறார்கள். ஆயிரம் பேருக்கு, 2000 பேருக்குக் கொடுப்பது என்று தான் வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் இறந்த பிறகுதான் மற்றவர்களுக்குக் கொடுப்பது என்று முறை வைத்திருக்கிறார்கள். அனாதைகளாகப் பல பேர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சமுதாயத்தில் நாதி இல்லை. ஆகவே, எல்லோருக்கும் கொடுக்கும் வகையில்—எவ்வளவு பேர் இருக்கிறார்களோ அவ்வளவு பேருக்கும் கொடுக்கும் முறையில்—அரசாங்கம் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வவேண்டும். அதனால் நமக்கு ஒன்றும் நஷ்டம் வந்துவிடாது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அனாதை, ஆதரவு அற்றவர்களுக்கு அந்தத் தொகை முழுவதுமாகக் கொடுக்க வேண்டும் அதிலே எந்தவித பாரபட்சமும் இருக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நகர்ப்புறத்தில் வீடு வைத்திருப்பவர்கள் 2 வீடுகளுக்கு மேல் இருக்குமானால் அதற்கு வரி உண்டு என்று கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஒரு வீட்டிற்கு மேல் இருந்தாலே அவர்களுக்கு வரி போட வேண்டும், ஒரு வீடு

[திரு. கே. என். குமாரசாமி]

[1973 மார்ச் 10]

குடியிருப்பதற்கு போதும். மற்றொரு வீட்டை குடிசுவிக்கு விட்டு, 1,000, 500 என்றுகூட சம்பாதிக்கிறார்கள். ஆகவே, மற்றொரு வீட்டிற்கும் வரி பேரடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : நகர்ப்புற சொத்து வரியைப்பற்றித் தான் சொல்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். வீட்டிற்கு விதி விலக்கு அல்ல. இரண்டு கிரௌண்டுகளுக்கு மேல் வைத்திருந்தால் அதற்கு வரி. இரண்டு கிரௌண்டுக்குத்தான் விதிவிலக்கு. இரண்டு கிரௌண்டுக்கு மேல் எவ்வளவு நிலம் வைத்து இருந்தாலும் அதற்கு வரி உண்டு.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : தலைவரவர்களே, விளக்கத்திற்கு நன்றி. அப்படியானால் அந்தமாதிரியான ஒரு நிலைமையை சரிவரப் பார்த்துப் செய்வது தான் சரியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த ரெவின்யூ துறையிலே வருகின்ற கர்ணம், மணியக்காரர்கள் பிரச்சனை இருக்கிறது. அவர்கள் எல்லாம் 'எங்களை முழு நேர ஊழியர்கள் ஆக்க வேண்டும்' என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். முன்பு குடும்பக் கட்டுப்பாடு வேலைகளில் ஆசிரியர்கள் ஈடுபடுத்தப்பட்டிருந்தார்கள். அவர்கள் மறுத்துவிட்டதால், இப்போது அந்த வேலையையும் இந்த கர்ணம், மணியக்காரர்கள் தலையில் கட்டிவிட்டதாகச் சொல்கிறார்கள். மேலும் அவர்களின் பொறுப்புகள் அதிகரித்து வருகின்றன. ஆகையால் அவர்களை முழுநேர ஊழியர்களாக நியமித்தால்தான் பொறுப்புகளை ஒழுங்காக நிறைவேற்ற முடியும் என்று சொல்கிறார்கள். எனவே, அரசாங்கம் இந்தப் பிரச்சினையைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பட்டா வழங்கப்படுவதிலே இருக்கின்ற பிரச்சனைகளைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நிலம் இல்லாத ஏழை எளிய மக்கள் வீட்டுமனைப் பட்டா கிடைக்குமா என்று ஏங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏராளமானவர்களுக்கு இன்னும் பட்டா வழங்கப்படவில்லை. ஆகவே, பட்டா வழங்குவதில் மேலும் காலங்கடத்த வேண்டாம். புறம்போக்கு நிலம் இருந்தால் அதை உடனடியாகப் பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டும். இல்லை என்றால் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தினால் கிடைக்கின்ற நிலங்களை வீடு கட்டுவதற்காகக் கொடுக்க வேண்டும். இல்லை என்றால் தேவையான பட்டா நிலங்களை சீக்கிரமாக ஆர்ஜிதம் செய்து அந்த ஏழை எளிய மக்கள் வீடு கட்டிக்கொள்வதற்குக் கொடுக்கவேண்டும். இதுபற்றி பலர் பெட்டிஷன் கொடுத்திருப்பதாகவும் அது 5, 6 வருஷங்களாக பெண்டிங்கில் இருப்பதாகவும் தெரிகிறது. அதை உடனடியாக நல்ல முறையில் பைசல் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை]

1973 மார்ச் 10]

[திரு. கே. என். குமாரசாமி]

அடுத்தபடியாக, கூலித் தொழிலாளர்களின் பிரச்சனை இருக்கிறது. அரசாங்க உத்தியோகத்தில் இருந்தால்தான் ஓய்வூதியம் கிடைக்கிறது. விவசாய கூலிகளுக்கு ஓய்வூதியம் கிடையாது. அவர்களும் சமுதாயத்தின் முன்னேற்றத்திற்காகத்தான் உழைக்கிறார்கள். உடலிலே வலுவள்ள வரையில்—50 அல்லது 60 வயது வரையில்—உழைக்கிறார்கள். அதன் பின்னால் அவனால் உழைக்க முடியவில்லை. விவசாயிகள் உழைக்கின்ற காலத்திலே அவர்களின் வாழ்க்கைக்குப் போதுமான ஊதியம் கிடைப்பதில்லை என்பது நமக்குத் தெரியும். அப்படி இருக்கும்போது உழைக்காமல் இருந்தால் விவசாய கூலிகள் எப்படி வாழ முடியும்? அவர்களுடைய பெண்டு பிள்ளைகளும் அவர்களைக் கவனிப்பதில்லை. காரணம் அவர்களுக்கும் வறுமை இருக்கிறது. போதிய வருமானம் இல்லை. ஆகவே, அப்படிப்பட்டவர்களை காப்பாற்றுகின்ற வகையில் அரசாங்கம் நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். யாரும் கவனிக்காமல் விட்டுவிட்டால் அவர்கள் தெருவிலே திரிய வேண்டிய நிலை ஏற்படும்; பிச்சைக்காரர்களாக மாறக்கூடும். ஆகவே, அவர்களுக்கும் வயோதிக காலத்தில் பென்ஷன் கொடுக்க வேண்டும். அரசாங்கம் இதிலே உன்னிப்பாக கவனம் செலுத்தி, பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Mr. Chairman, Sir, at the outset on the Demand for Pensions I would suggest that the minimum pension of Rs. 40 is very meagre and it compares very unfavourably with the minimum pensions in certain other States. I suggest that it may be increased to Rs. 50.

Secondly, regarding pensions, some of the pensioners who have been pensioned off many years back, whether they are in small jobs or high jobs, whether they are drawing low salaries or high salaries, their pension is so meagre. Today at the present cost of living I think it deserves certain consideration by the Government, particularly in respect of non-gazetted rank of pensioners.

Now, Sir, coming to Famine Relief, certain representations have been made about the districts. But so far as the City is concerned, I have to make a very strong representation out of my experience during the last three months. There was rain and flood in Madras City about three months back towards the third week of December. Still relief is not paid to many people. Even yesterday I had to go to the Tahsildar's office and make representations. At every time the representation is made, the list is sent

[Thiru K. M. Subramaniam]

[1973 மார்ச் 10]

to the Collector. Some are passed, some are not passed. Token is not ready. All sorts of things are happening. I think I may not be wrong if I say, I have not got a detective organisation behind me to check and tell you correctly. But I am actually convinced that there have been many things going wrong in this famine relief distribution. However, I had told the Officers concerned yesterday that this sort of thing should not happen and it must be paid quickly. Of course, I have got the right to appeal to the Hon. Minister. I will come to the Hon. Minister at the proper time, if that is not done properly. It is not a threat. I am only saying what is happening. Many people whose huts have not fallen have drawn Rs. 80 and many people whose houses are partly damaged have not received money yet. There are so many instances in my constituency and I am taking the opportunity of this cut motion to represent the facts.

Now, Sir, coming to the question of loans and grants, this is a very important question. We are increasing the loans and grants in a welfare society naturally. Loans are given from various sources. Grants, of course, the Government give. Government give loans to various organisations. Government give loans to panchayats, municipalities, Housing Boards and Slum Clearance Board. They also guarantee repayment of loans if money is borrowed from Life Insurance Corporation or from scheduled banks. There are certain instances where one institution, say a municipality or any other institution is having an account with 10 banks or 5 banks. What is happening is, in one bank there is credit and in another bank there is debit. Where there is credit, they do not give interest on current account. Wherever there is debit, there is interest charged on current account. What we find is this. I have myself discovered that Corporation alone is having an account in one bank under four Heads. Under one Head there was debit and another Head there was credit. The total excess payment of interest in that particular year was Rs. 7 lakhs. My only request is that these matters may be considered and serious action taken, if found correct. I may be wrong. I am not a financial expert. I am only making this representation out of my experience. It is easy to give any amount on credit, but to see that the credit is given properly and utilised properly is the function of the Government.

1973 மார்ச் 10]

[Thiru K. M. Subramaniam]

Of course, Life Insurance Corporation gives loans. These are guaranteed by the Government. I think before the L.I.C. or any other institution gives loans and before the Government give guarantee, they should examine the viability of the project, for what purpose the loan is taken and how it is being utilised. But unfortunately I have come across instances where the loan is given first. Then proposals are being sent as to what to do with the loan. It is against all canons of public finance. Without proper estimates, without proper approval of the estimates, no loan should be given and no guarantee should be given. How much of guaranteed loans are still outstanding for recovery? It may be that in a developing society, it is not possible to control everything. But certain amount of control is to be observed.

Now coming to Statutory Boards like Water and Drainage Boards or Slum Clearance Board or Housing Board, whatever Board it is, they have got free access to Government loans and grants, they have got free access to loans from L.I.C., they have got private accounts with banks and also overdrafts and what not. I think, ultimately, if not properly checked, all these may lead to financial anarchy. Of course, I do not question the efficiency of the present occupants of those Boards. But if they are not properly controlled, it may definitely lead to financial anarchy, as is the case in many places.

Then, coming to loans and grants given to the Housing Board and the Slum Clearance Board, my hon. Friend Mr. Rama Aranganal is the Chairman of the Slum Clearance Board. I think I am obliged to congratulate him at least now for the good work he has done. He should not take it as a sort of political congratulation. I can say out of personal experience that some work is being done. I know that many wrongs are also happening. Many are using the Housing Board or Slum Clearance Board as their permanent residences, sitting there, going about and doing this in their own way. Mr. Aranganal and I know what is happening there.

திரு. இராம அரங்கண்ணல் : தலைவரவர்களே, ஏதாவது நிகழ்ச்சிகளைக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னால் நான் பதில் சொல்ல உதவியாக இருக்கும்.

[1973 மார்ச் 10]

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவரவர்களே, வீட்டு வசதி வாரியம் பற்றி கனம் உறுப்பினர் குறைகளை எடுத்துச் சொல்கிறார்கள். அதுபற்றி குறிப்பு ஏதாவது இருந்தால் அதைத் தரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: I am prepared to give all information in the Chamber of the Hon. Minister and not here in this ten minutes I have got. I have got so many other things also to speak. Many people know what is happening. Many brokers are walking about saying 'I will get you a house, give me Rs. 200', 'I will get you a good flat, pay me Rs. 300'. I do not say that the Chairman of Housing Board or Slum Clearance Board do this. But these are things that are happening.

THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR: The hon. Member says that there are many people going about saying 'pay me Rs. 200 I will get you a house or flat'. Why did not the hon. Member report the matter immediately to the Police and take action against the concerned persons?

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: If I had authority, I would have reported. I do not want to mention the names of those persons. Even today certain members.....

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : தலைவரவர்களே, நண்பர் கே.எம்.எஸ். சொல்கின்ற குற்றச்சாட்டு சாதாரணமான குற்றச்சாட்டு அல்ல. ரூ. 200, 300 வாங்கிக்கொண்டு புரோக்கர்கள் அலைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால், யார் அவர்கள், எந்தக் காரணத்திற்காக அப்படி அலைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள், எதற்காக பணம் வாங்குகிறார்கள்? ரூ. 200 என்பது அவருக்குச் சாதாரணமாக இருக்கலாம். மற்றவர்களுக்குச் சாதாரணமாக இருக்கலாம். ஆனால், குடிசையில் வசிக்கின்ற சாதாரண மக்களுக்கு அது சாதாரணமல்ல. பொறுப்புள்ள உறுப்பினர் அவர்கள், அந்த புரோக்கர்கள் எதற்காக வாங்கினார்கள், என்ன நிகழ்ச்சி, என்று சொன்னால் அதைப்பற்றி கவனிக்க ஏதுவாக இருக்கும். அதுபற்றிய தகவல்களை என்னிடம் கொடுத்தால் நடவடிக்கை எடுக்க முடியும். இப்போது வேண்டுமானாலும் சொன்னால் அதைப்பற்றி நான் பதில் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்லும் போது அதற்கான ஆதாரங்களை வைத்துக் கொண்டுதான் சொல்ல வேண்டுமென்பது நமது விதி முறை. ஏதோ, பொத்தாம் பொதுவாக குற்றச்சாட்டு

1973 மார்ச் 10]

[போவைத் துணைத் தலைவர்]

களைக் கூறிக்கொண்டு போவது இந்த மன்றத்தின் மரபல்ல. குடிசை மாற்று வாரியத் தலைவர் கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்க, குற்றச்சாட்டுகளில் ஆதாரம் ஏதாவது இருந்தால் சொல்லுங்கள். இல்லாவிட்டால் அதைப்பற்றிப் பேசாம விருப்பது நல்லது.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: I am very sorry. Nobody pays by getting a receipt. So, I cannot prove it. I am speaking on bona fides. I have nothing against anybody. I am mentioning these things so that Government can take it in the proper sense and take proper action.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப் பினர் சொல்வதிலிருந்து நான் புரிந்து கொள்வதெல்லாம், அங்கத்தினர் புரோக் கர்களிடம் நெருங்கிய தொடர்பு வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார் என்றுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறதே தவிர, வேறொன்றுமில்லை.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: I can only speak. I am not responsible for the understanding of my speech in any particular sense. I speak in a fairly simple language. If the Minister understands wrongly I am not responsible.

THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR: The hon. Member said that he was aware that some persons were taking Rs. 200 for getting a house. When he mentioned it, he must have had know- ledge about it. Why should he support such a man? Was he has friend? Can he not disclose the name of that man? Why did he not report to the Police? Unless he is acquainted with him, could have reported to the police? Why did he support him?

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Is it the contention of the Hon. Minister that the hon. Member is harbouring such persons?

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: He is my political enemy and personal enemy. I mean some of them. I cannot ask them not to do it nor will they listen to me. I have not asked them to do this.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல்: தலைவரவர்களே, இப்போது விசாரித்ததி லிருந்து என்னிடம் ஆதாரபூர்வமாகவே ஒரு கடிதம் இருக்கிறது. திரு. கே. எம். எஸ். கட்சியைச் சேர்ந்த ஒருவர் ஒரு காரியம் செய்து, அதன் காரணமாக சிக்கல் ஏற்பட்டு, அது கடந்த வாரம்தான் தீர்த்து வைக்கப் பட்டது. இதில் ஈடுபட்டவர் அவருடைய கட்சியைச் சேர்ந்த நண்பர்தான்.

[1973 மார்ச் 10]

திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம்: தலைவரவர்களே, என்னுடைய கட்சி மெம்பர்களுடைய பிழைவியருக்கு நான் ரெஸ்பான்சிபிலிடி இல்லை என்று சொல்கிறேன். ஒவ்வொருவர் கட்சியிலும், சேர்ந்த மெம்பர்களுக்கு எல்லாம் ரெஸ்பான்சிபிலிடி எடுத்தால், அங்கே அரங்கண்ணலுக்கே நன்றாகத் தெரியும், எத்தனை கட்சிக்காரர்கள் என்னென்னவெல்லாம் செய்திருக்கிறார்கள் என்று. போட்டோ எடுக்கும்போது எத்தனை பேர்களைச் சேர்த்தார்கள் என்பது அரங்கண்ணலுக்குத் தெரியும். அதைத் தவறானது என்று சொல்லவில்லை. நான் பாராட்டுகிறேன். என்னிடம் லிஸ்ட் அனுப்பினார்கள். லிஸ்ட் சரிதானா என்றால், சொல்ல முடியாது. செய்தவர்கள் யார் என்று அவருக்குத் தெரியும், எனக்குத் தெரியும். யார், யார் என்று சொல்ல ஆரம்பித்தால், அந்த இடத்திலிருந்து அவர், இந்த இடத்திலிருந்து எக்ஸ், அந்த இடத்திலிருந்து 'ஓய்' என்றெல்லாம் சொல்ல முடியும். அப்போது இது கோர்ட்டாகி, நீங்கள் கோர்ட்டுக்கு ஜட்ஜாக இருக்கவேண்டியிருக்கும். அதற்கு நான் தயாரில்லை. பத்து நிமிஷம்தான் இருக்கிறது. நல்லது செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நல்ல வேலை செய்கிறார்கள். ஹவுசிங் போர்டும், ஸ்லம் கிளியரன்ஸ் போர்டும் நல்ல வேலை செய்திருக்கிறார்கள். செய்து நல்ல வேலையை தவறு என்று சொல்லவில்லை. சிக்கல்கள், தவறானப் போக்குகள் இருக்கலாம். அதனால் வேலையே செய்யவில்லை என்று சொல்லவில்லை. இங்கே கூட கொடுத்திருக்கிறார்கள். எத்தனை சர்டிபிகேட்டுகள் வந்திருக்கின்றன. மக்கள் சர்டிபிகேட்டுத்தான் எங்களுக்குத் தேவை. வெளியிலிருந்து வந்து, அவர்கள் சர்டிபிகேட் கொடுத்து, அவர்களை போட்டோ எடுத்து, அதை பப்ளிஷ் பண்ணி சினிமாப் படம்கூட எடுத்திருக்கிறார்கள். அதில் என் படமும் சேர்ந்து வந்திருக்கிறது. நான் என்னவோ, சினிமாவுக்குப் போவது கிடையாது. இருந்தாலும், இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், வேலை நன்றாக நடக்கிறது. இல்லை என்று சொல்லவில்லை.

I find there has been progress in certain places. It is true they are doing their best. So far as my constituency is concerned, there is Usman Road where there are 600 huts which cannot be removed because the land has been already allotted many years ago to the Inspector General of Police for housing the policemen. Today these 600 people who have put up huts there cannot be evicted. I bring to the notice, through you, to Mr. Rama Arangannal that the only possibility is that this land can be handed over to the Slum Clearance Board for putting up flats for these hut dwellers and another land allotted for housing policemen. This can work satisfactorily.

1973 மார்ச் 10] [திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம்]

Regarding certificates, I want to submit one thing. It is enough if we give a certificate that the man is living in a small portion paying a rent of Rs. 50 and below. It is not necessary that he should be living in a hut or his family may be living in a hut. That condition that he should be living in a hut may be removed. I hope my suggestion will not be misunderstood.

(Mr. Deputy Speaker in the Chair)

So far as loans and grants are concerned, I understand that the Housing and Water and Drainage Boards have taken a loan through the Corporation to the tune of Rs. 5 crores from the L.I.C. The interest is Rs. 37 lakhs which the Corporation pays, whereas the Government is now utilising the money. I hope it will be gone into. I think I may not be wrong.

Now, I come to the point of elections. So far as the elections are concerned, my only suggestion is when there is an Election Commission, why not hand over the enumeration also to the Election Commission itself? Of course, the rules may not permit. It may not be their duty. But the Election Commission's business is to run elections and to run the elections the enumeration should be correct and there should not be any interested parties...

THIRU S. KANDAPPAN: Mr. Deputy Speaker, Sir, to straighten the records, I would like to clarify about the Rs. 5 crores—loan which the Water and Drainage Board has secured from L.I.C. for the purpose of expediting Veeranam Project. The hon. Member is not correctly informed about the utilisation of the money. Not a single pie that is being received for the purpose of execution of water projects, either the Veeranam Project or any other Project anywhere in the State is being utilised by the Government. It is being utilised for the purpose for which it is got.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: I am very happy.

MR. DEPUTY SPEAKER: You have started by 11-32 a.m.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: I am subjected to so many interruptions. I will finish in five minutes.

[1973 மார்ச் 10]

MR. DEPUTY SPEAKER: You admit interruptions very cleverly so as to prolong your time.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: I am not clever. Cleverness is on the other side. If I am clever, I would not be like this, I do not mean that it is being misused or not used for the purpose for which it is got. The money is borrowed by the Corporation, handed over to the Government, the Government have not spent it yet or not spending it or has only started spending it. The interest is a huge amount of Rs. 37 lakhs and it is being paid by the Corporation. That is all I said.

THIRU S. KANDAPPAN: That is not a correct picture. You know Veeranam Project is going on at a very fast pace. It is being utilised for that.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: It is being correctly utilised. Right, I agree. Very good. We pay interest. I lost my trend. I was dealing with elections, I think. So far as panchayat election is concerned, direct elections take place. I entirely agree with those who have stated that the elections to the Panchayat Unions must be direct, the election of the Chairman of the Panchayat Union must be direct, the election of the Chairman of the Municipalities must be direct, so that some of the Councillors will be spared of hard pains at the time of election.

Sir, the election to the Mayoralty should also be direct. It is also easy because, when a man votes for the candidate, he can also vote for the Mayor as is done in Parliament elections. I have got 20 years of very bad experience and if I say something is wrong with Mayoral election, I will be asked for proof immediately. Who has offered money and all that will come. I do not want to say all that now. So, Sir, in the matter of elections, this is my suggestion.

In short I only appeal that when loans and grants are granted, there should be thorough examination of the feasibility of the schemes. Then only money should be granted. After granting money, they should not go and spend as they like. That has been happening in recent years. I think grants have been made fairly well. I should congratulate the Government for having given good loans at least, though not grants. They also washed off their res-

1973 மார்ச் 10]

possibility by asking them to go to the open market, L.I.C. and wherever they can get and also to scheduled banks, if necessary, I think they should go into all these aspects.

One small thing, about the rate of interest. I have been harping on this rate of interest on many occasions. For many of the welfare schemes that are being carried out through these loans, people have to pay 9 per cent, 10 per cent, $7\frac{1}{2}$ per cent interest to the various Boards. I think there is no meaning in the Reserve Bank routing these loans through the scheduled banks and giving a sort of brokerage to the scheduled banks. They give up to 4 per cent, 5 per cent or $6\frac{1}{2}$ per cent interest, and they are asked to receive $7\frac{1}{2}$ per cent or $8\frac{1}{2}$ per cent. Why not give these loans direct to the Boards? Of course, it may not be quite right according to the rules. But rules are meant for the benefit of men and institutions. So, there will be a saving of at least 2 per cent in all expenditure, if only we can route these loans through Reserve Bank direct to the Government or to the Boards, instead of through the medium of scheduled banks. Thank you, Sir.

* திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, தேர்தல்கள் குறித்து சில கருத்துக்களை நான் என் சார்பிலும் என் கட்சியின் சார்பிலும், தங்கள் மூலமாக, இந்தச் சபையின் மூலமாக, நாட்டில் உள்ள அரசியல் சிந்தனையாளர்களுக்கு சமர்ப்பிக்க விரும்புகிறேன்.

ஜனநாயக தேர்தல் வழிமுறைகள் என்பது நிலையானது அல்ல—இன்று நியாயமாக இருக்கக்கூடியவைகள் எதிர்காலத்தில் அடியோடு மாற்றம் பெறக்கூடிய ஒன்றாகவும் ஆகிவிடலாம். எந்த ஒரு வழிமுறையும் நிலைத்து நிற்பது நன்மை பயக்காது. ஆகவேதான் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பெரிய அறிஞர் ஒருவர் ப்ரொபலர் அப்பாதுரை அவர்கள் கூட இதைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

“Where a large group of men feel that their wishes are not taken into consideration in the framing of the laws which they are compelled to obey, the way is, open for discontent and rebellion.”

என்பதாக எங்கே பெரும்பகுதி மக்கள் தங்களுடைய குரல் அரசாங்க அவையில் பிரதிபலிக்கவில்லை என்பதை உணர்கிறார்களோ அங்கே ஒரு மாற்றத்தை ஏற்படுத்த அரசாங்கத்தில், வன்முறையில் ஈடுபடக்கூடிய தூர்ப்பாக்கியமான

[திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்]

[1973 மார்ச் 10]

நிலைமை ஏற்படுகிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார். இன்று நாட்டிலுள்ள தேர்தல் முறையில் உள்ள குறைபாடு என்ன? 45 சதவிகிதம் வாக்குகளைப் பெற்றவர்கள்கூட நாடாளுமன்றத்தில் பெரும்பான்மையான கட்சியாக இருந்து ஆட்சிப் பொறுப்பை நடத்துவதைப் பார்க்கிறோம். அவர்களுக்கு எதிராக நேர்பாதியான மக்கள், இதையும்விட அதிகமாக மக்கள் இருந்தும், சிறுபான்மையினர் பெரும்பான்மை மெஜாரிட்டியுடன் ஆட்சி நடத்தக்கூடிய நிலையைத்தான் பார்க்கிறோம். சமூகத்தில் சிறுபான்மையாக இருக்கக்கூடிய வர்களுக்கு இன்றைய தேர்தல் முறைகளில் நிலையான பிரதிநிதித்துவம் கிடைப்பதற்கு வழியில்லாமல் இருக்கிறது. விடுதலை கிடைத்து 25 ஆண்டுகளில் 5 பொதுத் தேர்தல்கள் நடந்திருக்கின்றன. தமிழகத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சிறுபான்மையினராகிய எங்களை அணைத்துப் போக வேண்டும் என்ற நிலையில் தோழமைக் கட்சியினராகிய எங்களது வெற்றிக்காக இந்த முறை பெருந்தன்மையோடு தொடர்ந்து பாடுபட்ட காரணத்தினால் நாங்கள் 8 பேர் இந்த மன்றத்தில் இன்றைக்கு இடம் பெற்றிருக்கிறோமே தவிர இதற்கு முன்னால் எங்கள் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்த அளவுக்காவது வந்திருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால் இல்லை. அரசாங்கம் கொடுத்துள்ள சேனசல் பிரசாரமே எங்களுக்கு நியாயமாக இந்த அவையில் 12 இடங்கள் இருக்கவேண்டும். எந்தக் காலத்திலாவது நாடு விடுதலை அடைந்ததற்குப் பின்னால் எங்கள் சமூகத்தைச் சேர்ந்த 12 பேர்கள் இந்த அவைக்கு வந்திருக்கிறார்களா? இதை அரசியல் சிந்தனையாளர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். மல்டி மெம்பர் கான்ஸ்டிப்யூவன்சி என்பதாக ஒருவகை புண்டு. அம்முறையில் தேர்தல்கள் நடத்தினால் மொழி வாரி சிறுபான்மையினருக்கும் மதவாரி சிறுபான்மையினருக்கும் அவர்களது மக்கள் தொகை அடிப்படையில் அரசியல் பிரதிநிதித்துவம் கிடைக்க வழியேற்படும். டிஸ்யனேஷன் ஆப் கான்ஸ்டிடியூவன்சி (தொகுதிகளின் எல்லை வரையறுத்தல்) செய்தலில் எங்கள் முஸ்லிம் சமுதாயத்தினர்களுக்கு பெரும் அநீதியை இழைத்துவிட்டார்கள் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்கேயெல்லாம் முஸ்லிம்கள் ஓரளவு அதிகமாக வசிக்கிறார்களோ அவர்கள் எல்லாம் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். தமிழகத்தில் 234 தொகுதியில் எந்த ஒரு தொகுதியிலும் முஸ்லிம்கள் அதிகமாக வசிக்கவில்லை. அது எங்களுடைய துரதிருஷ்டம். ஒரு தொகுதியிலே 40 சதவிகிதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் முஸ்லிம்களாக இருந்தால், அவர்கள் வசிக்கும் பகுதிகளை 2, 3 தொகுதிகளில் பிரிக்கப்பட்டார்கள். எங்கேயாவது, 40 சதவிகிதம், 35 சதவிகிதம் முஸ்லிம்கள் ஒரு பகுதியிலே வசிக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அவர்களைக் கூட, முன்றாகப் பிரித்து, இந்துப் பெருமக்கள் வாழ்கின்ற பகுதியிலே இணைத்து,

1973 மார்ச் 10] [திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்]

40 சதவிகிதம், 35 சதவிகிதம் என்று இருந்ததை, 15 சதவிகிதமாக ஆக்கக் கூடிய சூழ்ச்சிகள் எல்லாம் எங்களுக்குச் செய்யப்பட்டு இருக்கிறது என்பதை இந்த அரசு உணரும், எங்களுடைய தோழமை கட்சி நன்கு உணரும் என்று நம்புகிறேன். ஆகவே, மீண்டும் இந்தத் தொகுதிகளைப் பிரிக்கும்போது, நிச்சயமாக இந்த கண்ணோட்டத்துடன் சிறுபான்மை மக்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட அந்த அநீதி மீண்டும் ஏற்படாமல் அவர்கள் உரிமைக்கு பாதுகாப்பு அளிக்க இந்த அரசுக்கு பெரும் பொறுப்பு இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எங்களுக்கு மேலும் சில அநியாயங்கள் இழைக்கப்பட்டிருக்கின்றன, அப்படி பிரிக்கப்பட்ட பிறகும் கூட, முஸ்லீம்கள் கணிசமாக வாழ்கிறார்கள் என்ற பகுதியில் 3 பேர், 4 பேர் போட்டியிட்டால், முஸ்லீம்கள் வெற்றி பெற வாய்ப்பிருக்கும் என்ற பகுதியில் முன்பிருந்த ஆட்சியாளர்கள் நிய எண்ணத் தோடு, தேசிய உணர்ச்சி என்ற போர்வையின் கீழ் அந்தத் தொகுதிகளை ரிசர்வ் தொகுதியாக மாற்றியிருக்கிறார்கள். இங்கு கூட முஸ்லீம்கள் வந்து விடக் கூடாது என்ற நிய எண்ணத்தின் அடிப்படையில் முஸ்லீம்கள் கணிசமாக வாழும் தொகுதிகளை ரிசர்வ் தொகுதிகளாக ஆக்கியுள்ளனர். இனியாவது எதிர்காலத்திலே, எங்களுக்கு நியாயம் கிடைக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

வாக்காளர் ஜாபிதாபற்றி சொல்லும்போது, பஞ்சாயத்து வாக்காளர் ஜாபிதா, முனிசிபாலிட்டி, நகராட்சிகளுக்கு ஒரு ஜாபிதா, நமது சட்டமன்றத் தேர்தலுக்கு ஒரு ஜாபிதா என்று இருப்பது, இந்த காலப்போக்கிலே சரியான தல்ல. நிரந்தரமான ஒன்று, ஸ்டாண்டிங் எலக்டரல் ரோல் (நிலையான வாக்காளர் பட்டியல்) அங்கங்குள்ள தாலுகா ஆபிசிலோ, ஒன்றியத் தலைமையகங்களிலோ இருக்கவேண்டும். ஒருவர் இறந்தால் அந்த ஊர் கிராம முன்சிப் உடனே அறிவிப்பு தந்து அவருடைய பெயரை ஜாபிதாவிலிருந்து நீக்க வேண்டும். புதிதாக ஒருவர் 21 வயதை அடைந்தால், அவர் விண்ணப்பம் செய்தால், அவருடைய பெயர் சேர்க்கப்பட வேண்டும். ஆகவே, நிலையான பர்மனென்ட் லிஸ்ட் ஒன்றை, ஒன்றியத் தலைமையலுவலகத்திலோ, தாலுகா அலுவலகத்திலோ வைத்திருக்க வேண்டும். அவ்வப்பொழுது ஏற்படுகின்ற மாற்றங்களைத்தான் செய்ய வேண்டுமே தவிர, ஒவ்வொரு தேர்தலுக்காக புதிதாக ஜாபிதா தயாரிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை, தேவையில்லையென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இதை அரசு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்] [1973 மார்ச் 10]

அடுத்து, வாக்குச் சாவடிகளைப் பொறுத்தவரையில், முஸ்லீம் பெண்கள் எங்கு அதிகமாக வாக்காளர்களாக இருக்கின்றார்களோ அங்கு சில குண்டர்கள், சில வன்முறையாளர்கள், இருக்கக்கூடிய பகுதிகளில் வாக்குச் சாவடிகள் அமைக்கப்பட்டு, முஸ்லீம் பெண்களை அச்சுறுத்தி, வாக்களிக்க முடியாதபடி செய்யப்படுகிறது. இதைத் தவிர்க்க, முஸ்லீம்கள் வசிக்கும் பகுதியிலேயே லொக்காலிட்டியிலேயே, அவர்கள் வசிக்கக்கூடிய பகுதியிலே, அவர்கள் அதிக வாக்காளர்களாக உள்ள பகுதியிலே, வாக்குச் சாவடிகளை அமைப்பதுடன், பெண்களை போலிங் ஏஜெண்டுகளாக, அதிகமாக நியமிக்க வேண்டுமென்று வேண்டுகோளை விட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, ஆள் மாறாட்டம் (மணியடிக்கப்பட்டது). என்னுடைய கட்சியின் சார்பாக நான் ஒருவன்தான் பேசுகிறேன். மற்றவர்களுக்கு அதிக நேரம் கொடுத்தீர்கள், அதைப்போல் எனக்கும் கொடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து, ஆள் மாறாட்டம் அதிகம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. புகைப்படம் வேண்டுமென்ற கோரிக்கையெல்லாம் அபத்தமானது, காரிய சாத்தியமற்றது, நடைமுறைக்கு ஒத்துவராதது என்று நான் என்னுடைய கருத்தை தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அமைச்சர்கள் பற்றி சொல்லும்போது ஒரு கருத்தைச் சொல்வது நன்மை தரும் என்று நினைக்கிறேன். ஒவ்வொருவருக்கும் அவர் சம்பாதிப்பது போதவில்லையென்ற முறையிலே, விலைவாசி உயர்ந்துகொண்டு போகிறது. தினப்படி, சம்பள உயர்வு அடித்தளத்திலே இருப்பவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. அதை யாரும் தவறு என்று சொல்லவில்லை. ஆனால், இந்த அமைச்சர்களுக்கு மாத்திரம் ஏதோ ஒரு காலத்திலே நிர்ணயிக்கப்பட்ட சம்பளத்திலேயே வாழ்க்கை ஓட்ட வேண்டுமென்பது என்ன நியாயம் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இதிலே என்ன பெரிய கௌரவம்? நியாயத்திற்கு விரோதமான பாகுபாடு ஏன் இருக்கிறது என்று என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அமைச்சர்களாக வருகிறவர்கள் நியாகம் செய்துதான் வருகிறார்கள். அமைச்சர்களாக இல்லாதுபோனால் நிச்சயமாக இதைவிட அதிகமாக சம்பாதிக்க முடியும்.

திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்: அமைச்சர்களுக்கு என்ன சம்பளம் கொடுக்கலாம் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் கருதுகிறார் என்று விளக்க வேண்டும்.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்: சாதாரணமாக, துணைச் செயலாளராக இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு என்ன சம்பளம், செயலாளர்களுக்கு என்ன

1973 மார்ச் 10] [திரு. வர. மை. அப்துல் ஜப்பார்]

சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது, அமைச்சர்களுக்கு என்ன சம்பளம் கிடைக்கிறது, அதை யோசித்துக் கொள்ளுங்கள். நான் ஒரு வேண்டுகோளாகத் தான் தெரிவித்தேன்.

கேரளத்திலேகூட அமைச்சரவை இருக்கிறது. பல கட்சிகளுடைய கூட்டு அமைச்சரவை இருக்கிறது. கம்பூனிஸ்டு தோழர்களும், நாங்களும் கூட—எவியும் தவறையும் என்று வேடிக்கைக்காகச் சொல்கிறேன், அதைத் தப்பாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாம்—ஒன்று சேர்ந்து நாட்டு மக்களுக்கு நல்ல ஆட்சி அளிக்கமுடிகிறது என்று சொன்னால், பல காரியங்களிலே கருத்து மாறுபாடு நமக்குள் கிடையாது, ஒன்றிரண்டு நடைமுறை விஷயங்களிலே மாத்திரம் நமக்குள் கருத்து வேறுபாடு இருக்கலாம். ஏன் முஸ்லீம் லீக்கைச் சார்ந்த எங்களுக்கும் பார்வர்ட் பிளாக் கட்சியினருக்கும் இந்த அமைச்சரவையில் இடம் தரக்கூடாது என்று அறிய ஆசைப்படுகிறேன். இதைச் சொன்னால் அப்துல் ஜப்பார் அமைச்சர் பதவி கேட்கிறான் என்று நினைத்து விடவேண்டாம். கொள்கை அடிப்படையிலே பேசுகிறேன். முஸ்லீம் சமுதாயத்திலே பிறந்த ஒருவன், தனித் தன்மையைக் காப்பாற்றிக்கொண்டு, உயர் பதவிக்கு வரமுடியும் என்ற இலக்கணம் வகுக்கப்பட வேண்டுமென்ற முறையிலே அமைச்சர் பதவி அளிக்க வேண்டும். அதுவும் சிறுபான்மை மக்களுக்கு உயர்ந்தபட்ச பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும். அந்த அடிப்படையிலே சொல்கிறேன். இப்பொழுதுள்ள நிலைமைகளை மாற்ற ஒரு முஸ்லீம் லீக் உறுப்பினருக்கு அமைச்சர் பொறுப்பு தரவேண்டும். வாரியத் தலைவர்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள். பார்வார்ட் பிளாக் கட்சியிலே இருக்கிற ஒருவருக்கு பொறுப்பு அளித்தால், அவரையும் சேர்த்துக் கொண்டால், என்ன குடியா முழுதிப் போய்விடும். என்னுடைய யோசனையாகத்தான் இதை தெரிவிக்கிறேன். நான் வற்புறுத்தவில்லை.

வெள்ளத்தாலே, நெருப்பாலே, அழிகின்ற வீடுகளுக்கு ரூ. 80 உடனடியாக கொடுக்கப்படுகிறது. இது நிச்சயமாக போதாது, அந்த நேரத்திலே, பசிக் கொடுமையிலே, ரூ. 80 உணவு வகையிலே செலவழித்து விடுகிறார்கள். ஆகவே, அரசாங்கத் தரப்பிலே குடிசை மாற்று வாரியத்தின் மூலமாக இவர்களுக்கு உடனடியாக வீடு கட்டித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அடுத்து ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

பஞ்சாயத்து பகுதியிலே பஞ்ச நிவாரணமாக கிணறுகளை ஆழப்படுத்த மானியம் கொடுக்கப்படுகிறது. உண்மையிலே இது ஒரு பெரிய ஏமாற்றம். இதனால் எந்தவிதமான பிரயோஜனமும் கிடையாது. இந்தனை அடி அடும் ஏற்கெனவே இக் கிணறுகளுக்கு இருக்கிறது என்ற கணக்கு யாரிடமும் இல்லை.

[திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்] [1973 மார்ச் 10]

ஆகவே, மக்களுடைய பஞ்சமும், தண்ணீர் பஞ்சமும் தீருவதில்லை. அதற்குப் பதிலாக ஆண்டிற்கு ஒன்றியத்திற்கு ஒரு சில கிராமப் பகுதிகளை எடுத்துக் கொண்டு நிலையான தண்ணீர் திட்டத்தை தாருங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பல கிராமங்களில் மக்கள் குடிநீர் இல்லாது மிகுந்த சிரமத்திற்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, ஒரு ஒன்றியத்திலே 5 கிராமங்கள், 4 கிராமங்கள் என்று சோதனை அடிப்படையிலே எடுத்துக்கொண்டு முழுமையான திட்டமாக, ரூ. 25,000, ரூ. 50,000 செலவழித்து நிலையான குடிநீர் திட்டத்தை ஆக்கித் தருமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த அந்த கிராமங்களுக்கு தனித்து நிதி ஒதுக்கித் தருவதன் மூலமாக குடிநீர் பிரச்சினை தீரும். கிராம நீர்ப் பிரச்சினையை இவ்வாறு தீர்க்கலாம் என்று கூறி என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். நன்றி.

திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள், இங்கே முஸ்லிம் சார்பிலே அமைச்சராக இருக்கிற மாண்புமிகு சாதிக் பாட்சா அவர்களை. முஸ்லிம் என்று கருதி பேசினார்களா அல்லது கருதாமல் பேசினார்களா, தங்களுக்கு பிரதிநிதித்துவம், வேண்டுமென்ற கேட்கிற நேரத்திலே. முன்னால் இருந்த காங்கிரஸ் அரசாங்கம் முஸ்லிம்களை புறக்கணித்துவிட்டது என்று சொன்னால், அப்பொழுதும் அமைச்சரவையிலே அவர்களுக்கு இடம் கொடுத்தது மட்டுமல்ல, ஜனாதிபதியாகக் கூட, மேன்மை தங்கிய ஜாகிர் உசேன் அவர்கள் இருந்ததையும் மனதிலே கொள்ளவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்: மாண்புமிகு சாதிக் பாட்சாவைப் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். நான் என்னுடைய சொற்பொழிவிலேயே வார்த்தைகளை அளந்து பேசினேன். இந்த நாட்டிலே பிறந்த எந்த ஒரு முஸ்லிம் குடிமகனும் தன்மார்க்க, தனித் தன்மையை அழித்துக்கொள்ளாத நிலையிலே, தங்களுடைய சுய மரியாதையைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளுகிற முறையிலே, நாட்டினுடைய உச்ச பதவிப் பீடத்தையும் அடைய முடியுமென்கின்ற நிலை தான் ஜனநாயகத்தினுடைய உயர்ந்த லட்சியமாக இருக்கவேண்டும். அந்த வார்த்தைகளுடைய அர்த்தத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் புரிந்து கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்

திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய கட்சியின் சார்பில் பேசிய அப்துல் ஜப்பார் அவர்கள் முஸ்லிம் லீக்குத்தான் பிரதிநிதித்துவம் கோருகின்றாரே அல்லாமல், மந்திரி சபையில்

1973 மார்ச் 10]

முஸ்லிம் இல்லையென்று கூறவில்லை. உங்களோடு ஒத்துழைக்கிற, ஒத்துழைத்து வருகிற, ஒத்துழைத்துக் கொண்டிருக்கிற கட்சிக்கு இம்மாதிரியான சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுக்கக் கூடாதா என்று கேட்டார். அவர் மந்திரி சபையிலே முஸ்லிம் இல்லையென்ற எண்ணத்தோடு சொல்லவில்லை. இதற்கு முன்பும் மந்திரிசபையில் காங்கிரஸ் இருந்த காலத்தில் முஸ்லிம் இடம் பெற்றிருந்தார். அவர் முஸ்லிம் லீக்கின் சார்பில் இடம் பெறவில்லை. முஸ்லிம் லிக்குத்தான் முஸ்லிம்களின் பிரதிநிதித்துவம் இருக்கிறது என்ற பிறகுதான் இந்தக் கூட்டு பிறந்தது என்பதை ஒத்துக்கொள்வார்கள். அந்த அடிப்படையில்தான் என்னுடைய சக நண்பர் ஆலோசனை சொன்னாரே தவிர, மந்திரிசபையில் முஸ்லிம் இல்லை என்ற அடிப்படையில் சொல்லவில்லை.

* திரு. காதர் பாட்சா என்ற வெள்ளைச்சாமி: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் நமது அவையிலே தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ள 9 மானியங்களையும் வரவேற்று ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு விரும்புகிறேன்.

தேர்தல்கள் மானியத்தில் சில கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு ஆசைப்படுகிறேன். 71 ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலை இந்த அரசை நடத்திச்செல்கிற ஜாவிடமுன்னேற்றக் கழக அரசு மிக அமைதியாக எல்லோரும் பாராட்டுகிற முறையிலே மற்ற மாநிலங்களிலே நடந்த எந்த நிகழ்ச்சியும் இங்கு நிகழாத வண்ணம் மிக அமைதியாக நடத்தியிருப்பதே இந்த அரசினுடைய நியாயமான நிர்வாகத்தைக் காட்டுகிறது. ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களை மக்கள் நோடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கக்கூடிய முறையிலே இந்த அரசு கொண்டு வந்ததைப்போல, இண்டைக்கூட்டு டெமாக்கரஸி போல் உள்ள நல்ல ஜனநாயகம் இல்லை என்பதால் வாக்காளர்களே ஊராட்சி ஒன்றியப் பெருந் தலைவர்களையும் தேர்ந்தெடுக்கக்கூடிய முறையை இந்த அரசு கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அமைச்சர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாகியிருக்கிறது என்று சிலர் குறிப்பிட்டார்கள். என்னுடைய பணிவான விளக்கம் என்ன வென்றால், 67 ஆம் ஆண்டிற்கு முன்னாலே குறைந்த அமைச்சர்கள்தான் இருந்தார்கள், இப்பொழுது அதிகமாகியிருக்கிறார்களே என்றால், 67-க்கு முன்னாலே இருந்த வாய்ப்புக்களையும் வசதிகளையும்விட இப்பொழுது வாய்ப்புகளும் வசதிகளும் அதிகமாகியிருக்கின்றன, 67-க்கு முன்னாலே பொதுப்பணித் துறையிலே 2 பிரதம எஞ்சினியர்கள்தான் இருந்தார்கள், இன்றைக்கு 6 தலைமை

[திரு. காதர் பாட்சா என்ற வெள்ளைச்சாமி]

[1973 மார்ச் 10]

எஞ்சினியர்கள் இருக்கின்ற நிலைமையைப் பார்க்கிறோம், அதைத்தவிர குடிசை மாற்று வாரியம், குடிநீர் வடிகால் வாரியம், அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரிஸ் போன்ற நிறுவனங்கள் வாரியங்கள் அமைத்து நல்ல பல திட்டங்களை ஏழை மக்களுக்காக நிறைவேற்றுகின்ற மிகப்பெரிய பொறுப்புகள் அதிகமாகியிருக்கின்ற நிலைமையில் அமைச்சர்களின் எண்ணிக்கையும் அதிகமாக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் புரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் எல்லாம் பழையகாலம் போல் இல்லாமல் மாதந்தோறும் நடத்துகின்ற மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்திலே ஒரு சிறிய சட்ட மன்றம்போல எல்லாத் துறைகளைப்பற்றிய காரியங்களையும் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள், ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள், நகராட்சி மன்ற தலைவர்கள் கலந்துகொண்டு காரியங்களை நிறைவேற்றக் கூடிய நிலைமையைப் பார்க்கிறோம், அத்தகைய காரியங்களைச் செய்துவருகிற மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களை நான் இந்த நேரத்திலே பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஒவ்வொரு மாதமும் ஐந்தாம் தேதி மனுநீதி நான் என்று குறிப்பிட்டு 100 ஆண்டுகளாக, 50 ஆண்டுகளாக பட்டா மாறுதல் செய்யப்படாமல் இருந்த வற்றைக் கவனித்து அவற்றைப் பட்டா மாறுதல் செய்து கொடுப்பதற்கும், சப்-டிவிஷன் செய்வதற்கும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் துரிதமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்கிறார்கள், அதற்காக அவர்களை நாம் பாராட்ட வேண்டும்.

வறட்சி, பஞ்சத்துயர் தணிப்பு என்று வரும்பொழுது இயற்கையால் ஏற்படுகின்ற விளைவுகளின்போது, மழையால் பாதிக்கப்பட்டாலும்கூட, மழையின்மையால் பாதிக்கப்பட்டாலும்கூட இந்த அரசு நல்ல நிவாரணம் செய்து வருகிறது. 1969-70 ஆம் ஆண்டிலே அதிகமான அளவிற்கு நிதி ஒதுக்கி நல்ல வேலைத் திட்டங்களை நிறைவேற்றிக் கொடுத்ததற்காக நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இரண்டு கோடி ரூபாய் அளவிற்கு ஒதுக்கி இராமநாதபுரம் தர்மபுரி ஆகிய மாவட்டங்களுக்கும் நிதி ஒதுக்கி வறட்சி துயர் தணிப்புப் பணிகளை செம்மையாக நிறைவேற்றியதற்காக நான் அந்த மாவட்டத்து மக்களின் சார்பாக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

வறட்சி, பஞ்ச துயர் தணிப்புப் பணிகள் வேகமாக நடந்து வருகின்ற நேரத்திலே நான் எங்கள் பகுதியிலே இருக்கின்ற ஒன்றிரண்டு கஷ்டங்களையும் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எங்கள் மாவட்டத்திலே 69-70 ஆம் ஆண்டிலே செய்யப்பட்ட பஞ்ச, வறட்சி துயர் தணிப்புப் பணிகள் கண்மாய் மராமத்து ஆக இருந்தாலும்கூட, சாலையமைப்பாக இருந்தாலும்கூட, கால்வாய் வெட்டுவதாக இருந்தாலும்கூட, அரைகுறையாக நின்றிருக்கின்றன.

1973 மார்ச் 10]

[திரு. காதர் பாட்சா என்ற வெள்ளைச்சாமி]

அதன் காரணமாக சில பில்களுக்கு தொகைகள் ஒப்பந்தக்காரர்களுக்குப் போய்ச் சேராத நிலைமை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அதற்காக கடந்த ஆண்டு குறுகிய அளவிற்கு தொகை கொடுத்து அது விநியோகம் செய்யப் பட்டது. இன்னும் பல பில்களுக்கு பணம் கொடுக்கப்படவே இல்லை. இதன் காரணத்தினால் பலதிட்டங்கள், வேலைகள் அரைகுறையாக நின்றுவிட்டன. எனவே நான் நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன், அந்தத் தொகையைக் கொடுத்து அரைகுறையாக விடப்பட்டிருக்கிற வேலைகளை முழுமையாக நிறைவேற்றித் தந்திட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தியாகிகள் மானியங்கள் 67 ஆம் ஆண்டுக்கு பின்னர் 7,500 பேர்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. முதியோர்கள் பென்ஷன் அதிகமாக வழங்கப் படுகிறது. அதற்காக மக்கள் சார்பாக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தியாகிகள் மானியங்கள் கொடுப்பதில் சில சில இடைஞ்சல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. தியாகிகளுக்கு மானியங்கள் வழங்கப்படவேண்டுமானால் அவர்கள் அந்தக் காலத்திலே சிறையிலிருந்ததற்குச் சான்றுகள் வேண்டுமே, அப்பொழுதுதான் தருவோம் என்று சொல்கிறார்கள் இல்லாவிட்டால் அவர்கள் போடுகின்ற மனு தள்ளுபடி செய்யப்பட்டு விடுகின்றது. 1912 ஆம் ஆண்டு போராட்டத்தின் போது, அதற்கு முன்பு நடத்த போராட்டங்களின் போது சிறைசென்றவர்கள் அப்படிச் சிறைசென்றதற்கான சான்றுகளை வாங்கி அனுப்பினால் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் அந்தச் சான்றுகளைக் கேட்டால் சான்றுகள் இல்லையென்று சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் சொல்கிறார்கள். அதனால் அவர்கள் மானியங்கள் பெறமுடியாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. எனவே இந்தக் கஷ்டத்தைப் போக்குவதற்கு ஆங்காங்கு பொது பொறுப்பில் உள்ளவர்கள், அவர்கள் சிறைசென்றதற்கான சான்றிதழ் வழங்கி, அந்த சான்றிதழ்களைக் காட்டினால் மானியம் வழங்கலாம் என்ற ஏற்பாட்டை இந்த அரசு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பணியாளர்களுக்கு பென்ஷன் தொகை வழங்கப்படுவதுபற்றி இங்கே சிலர் எடுத்துச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜப்பார் அவர்கள் அமைச்சர்களுக்கு சம்பளத்தை அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். நான் ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன், சுயநலம் என்று சொன்னாலும் பரவாயில்லை நமது எஸ்டமேட் கமிட்டி இமாசல பிரதேஷ் சென்றபொழுது கூட சொன்னார்கள் என்று என்னிடம் தெரிவித்தார்கள். ஓய்வுபெற்ற சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு பென்ஷன் தொகை வழங்கப்படுவதாகச் சொன்னார்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் கூடக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சட்ட மன்ற

[திரு. காதர் பாட்சா என்ற வெள்ளைச்சாமி] [1973 மார்ச் 10]

உறுப்பினர்கள் காலஞ் சென்ற பின்பு அவர்களுடைய பொருளாதார நிலைமை மோசமாகி மிகமிக சோகக் கட்டமாக அவர்களுடைய குடும்பங்கள் இருக்கின்றன என்று. இருபது இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் ஊழியம் செய்துவிட்டு ஒரு பொதுத் தொண்டனாக இருக்கிறவர் உறுப்பினராக இருந்தவர் உறுப்பினராக இருந்தபொழுது சில வசதிகளோடு இருந்துவிட்டு காலம் சென்ற பிறகு அவருடைய குடும்பத்தின் நிலைமையைப் பார்த்தால் மிகப் பரிதாபமாக இருக்கிறது, அவர்கள் உயரோடு இருக்கும்பொழுது அதைக் கொடுக்காவிட்டாலும் இறந்தபின்பாவது அவர்களுடைய குடும்பத்திற்கு ஏதாவது ஒரு உதவித் தொகையை வழங்கி நல்ல எடுத்துக்காட்டாக நம்முடைய மாநிலம் திகழ வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரசாங்கக் கடன்கள் என்ற தலைப்பிலே நான் ஒரு வேண்டுகோள் விடுக்க விரும்புகிறேன். தக்காவிக் கடன்கள் போன்ற பலவிதமான கடன்கள் முகவை மாவட்ட விவசாயிகளுக்கு நீண்டகாலமாக வழங்கப்படுகின்றன. விவசாயிகளுக்கு வெள்ளம், புயல் ஏற்பட்டபொழுது கடன்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 1956 ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட வெள்ளத்தாலும், புயலாலும் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கும், அதற்கு பின்பு ஏற்பட்ட வெள்ளத்தாலும் புயலாலும் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கும் அளிக்கப்பட்ட கடன்களைப் பொறுத்தவரையில்—அந்தப் பகுதி மக்கள் மிகமிகப் பின்தங்கிய நிலைமையிலே இருக்கிறார்கள் என்பதால்—பருவ மழை இப்பொழுது தவறிவிட்ட காரணத்தினால், அந்தப் பகுதி வானம்பார்த்த பூமியாக இருப்பதால், தண்டத் தீர்வை நீண்டகாலமாகப் போடப்பட்டு இப்பொழுது செலுத்திய வட்டியை கணக்கிட்டால் வாங்கிய தொகையைவிட அதிகமாகச் செலுத்தி இருக்கிறது. அவர்கள் பாதித் தொகையைக் கட்டியிருந்தால் அந்த நிலைமையில் அவர்கள் ஏற்கெனவே பெற்றிருந்த கடன்களையெல்லாம் ரத்து செய்யக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்தி கடன் நிவாரணச் சட்டம் போல் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தால் நலமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மின்சார வெட்டுக் காரணமாக நெல் விலை அதிகமாக ஏறும்ல் இருக்கிற காரணத்தினால் விவசாயிகள் அதிகமாக பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள் ஆகவே சர்க்காருடைய கடன் வசூலை நிறுத்திவைத்து தாக்கீது பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய தொகுதி மக்களின் சார்பாக அதை உடனே இந்த அரசு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த 9 மானியங்களையும் என்னுடைய தொகுதி மக்களின் சார்பிலே ஆதரித்து முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

1973 மார்ச் 10]

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, என்னுடைய கட்சியின் சார்பாகக் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் பேசுவதற்கு முன்வருகிறேன்.

நம்முடைய தமிழகத்திலே இன்றைக்கு கிராவிட முன்னேற்றக் கழக சர்க்கார ஓய்வு பெற்றவர்களுக்கு ஏதாவது சலுகைகள் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும் என்று பல தடவைகள் அந்த விஷயத்தைப்பற்றி இந்த மன்றத்திலே கூறியிருக்கிறோம். இருந்தாலும் கூட நான் மிகுந்த வேதனையோடு சொல்லிக் கொள்கிறேன், இந்த முறை வந்திருக்கும் பட்ஜெட்டிலே ஓய்வு பெற்றவர்களுக்கு ஆறுதல் தரக்கூடிய வார்த்தைகள் எதுவும் இல்லை என்பதை மிகவும் வருத்தத்தோடு வலியுறுத்திச் சொல்வதற்குக் கடைமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஓய்வு பெற்றவர்களுக்கு எதற்காகச் சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன் என்றால், ஏறத்தாழ வாழ்க்கையின் புள்ளி விவரத்தைப் பார்க்கும் நேரத்தில், 'காஸ்ட் ஆஃப் லிவ்லிங் இன்டெக்ஸ்' ஐப் பார்க்கும் நேரத்தில், அரசாங்கப் பணியில் வேலை செய்யக் கூடியவர்களுக்கு அவர்கள் வேலை செய்யும் நேரத்தில் எவ்வளவு புள்ளி விவரம் இருக்கிறது என்பதையும், அவர்கள் ஓய்வு பெற்றதற்குப் பிறகு எவ்வளவு புள்ளிவிவரம் இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்பொழுது ஏறத்தாழ நான்கு மடங்குள் சென்ற 20, 25 வருஷங்களில் வளர்ந்திருக்கிறது. ஆகவே, 120 ரூபாய், 200 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டிருந்தவர்களுக்கு, அவர்கள் ஓய்வு பெற்றதற்குப் பிறகு 40 ரூபாய், 50 ரூபாய் அல்லது 30 ரூபாய் என்ற அளவிற்குத்தான் குறைந்த அளவில் கிடைக்கிறது. அதற்குக் காரணம், அவர்கள் ஓய்வுபெறும்பொழுது, அவர்கள் பணியில் இருக்கும்பொழுது பெற்றுக்கொண்டு வந்த டி.ஏ. வைச் சேர்க்காமல் அடிப்படைச் சம்பளத்திலே பாறியாக்கிவிடுகிறார்கள். இதைக் கவனத்திற்கொண்டு, முதலமைச்சரவர்கள் பதில் கொடுக்கவில்லை என்றாலும் கூட, அவர்கள் சார்பாகப் பதில் கொடுக்கும் கல்விபமைச்சரவர்கள் நல்ல வகையிலே சலுகைகளைக் கொடுப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையிலே இந்த வார்த்தைகளைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

பல நாடுகளிலே ஓய்வு பெற்றவர்களைப் பொறுத்தவரையிலே மிகத் தெளிவான கொள்கைகளை, வசதிகளை வைத்திருக்கிறார்கள். உதாரணமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், அவர்களுக்கு சில கமிஷன்களை வைத்திருக்கிறார்கள். பே கமிஷன் போடுவது மாதிரி பென்ஷன் கமிஷன் என்று போட்டு பென்ஷன் தாரர்களுக்கு என்னென்ன நன்மைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்ற பிரச்சினையை கிரிவாக ஆராய்ந்து பார்த்து பரிசாரத்தைத் தேடியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அம்மாதிரியாக ஏதாவது பென்ஷன் கமிஷன் என்று போட அரசாங்கம்

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

[1973 மார்ச் 10]

ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். பே கமிஷன் போட்டால் மட்டும் போதாது. பே கமிஷன் போட்டால் இந்த அரசாங்கத்திலே பணியாற்றிக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு வேண்டுமானால் நன்மை செய்யக் கூடியதாக இருக்கலாம். அதுவும் திருப்திகரமாக இல்லை என்பது வேறு விஷயம், அதைப்பற்றி இன்னொரு சமயத்திலே பேசும் நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ளலாம் என்று கருதுகிறேன். எனவே, அப்படி பென்ஷன் கமிஷன் என்று போடுவதன்மூலம் ஓய்வு பெற்றவர்களுக்கு என்னென்ன குறைகள் இருக்கின்றன என்று ஆராய்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும். அவர்களுக்குப் பல குறைகள் இருக்கின்றன. அவைகளைத் தெரிந்துகொள்வதற்குச் சந்தர்ப்பம் இருக்கும்.

1970 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னால் ஓய்வு பெற்றவர்களுக்கும், 1970 ஆம் ஆண்டுக்கு பிறகு ஓய்வு பெற்றவர்களுக்கும் இடையில் வித்தியாசம் இருக்கிறது. 1970-க்கு முன்னால் ஓய்வு பெற்றவர்களுக்கு மிகவும் குறைவான பென்ஷன் கிடைக்கிறது. அதற்குப் பிறகு ஓய்வு பெற்றவர்களுக்குக் கொஞ்சம் பரவாயில்லை. இருந்தாலும்கூட இதையல்லாம் சரியாகக் கவனித்து நல்லமுறையில் அவர்களுக்குப் பென்ஷன் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். அதனால் பெருந்தொகை ஒன்றும் செலவாகிவிடாது. இவர்களுக்கு நன்மை செய்வதன் மூலம் அரசாங்கத்திற்குப் பெருந்தொகை செலவாகிவிடாது. ஆனால் இதைச் செய்வதன்மூலம் பல நன்மைகளை அடைவலாம். முதலில், இப்பொழுது பணியாற்றுகின்றவர்கள், நான் நாளைக்கு ஓய்வு பெற்றால் என்னை அரசாங்கம் கவனிக்கும் என்று ஊக்கத்தோடு பணியாற்றுவார்கள். அவர்களிடமிருந்து நல்ல ஆதரவைப் பெறுவதற்கு முடியும். ஓய்வு பெற்றவர்களுக்கும் பென்ஷன் அதிகம் கொடுப்பதன் மூலமாக தற்போது வேலை செய்யும் இலட்சக்கணக்கான சிப்பந்திகளுக்கு ஆறுதல் தரும் முறையில் இருக்கும், எதிர்காலத்திலே நல்லமுறையிலே இருக்கும் என்ற அடிப்படையிலே அவர்களும் பாராட்டுவார்கள். அதேநேரத்திலே, நம்முடைய சமுதாயத்திலே 25 ஆண்டுகள் அரசாங்கத்திற்காகப் பணியாற்றியவர்கள் புறக்கணிக்கப்படவில்லை என்ற நாணயமான, நேர்மையான கொள்கையை வகுத்தது மாதிரியும் இருக்கும். பல ஆண்டுகளாகப் பணி புரிந்த பிறகு, அவர்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டு அவர்களுக்கு எந்தவிதமான சலுகைகளையும் தராமலிருப்பது பெரிய பாவம் என்ற கருத்தைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். புண்ணியம், பாவம் என்ற நம்பிக்கையில்லாமல் இருக்கலாம். முதலமைச்சரவர்கள் சிரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், அதற்காகச் சொல்கிறேன், அரசாங்கத்திற்கு நல்ல புண்ணியம் வா வேண்டுமென்றால் அவர்களுக்கு எப்படியாவது நன்மைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1973 மார்ச் 10]

[டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே]

அதே மாதிரி நான்-கெஜட்டெட் ஆபீசர்களுக்கு 100 ரூபாய் அளவிற்குக் கொடுக்க வேண்டும். கெஜட்டெட் ஆபீசர்களுக்கு இப்பொழுது 300 ரூபாய் அளவில் வந்து கொண்டிருக்கிறது. அவர்களுக்குப் பாலாயில்லை. ஆனால் நான்-கெஜட்டெட் ஆபீசர்கள் விஷயத்தில் முக்கியமாகக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு விஷயம். பாதிச் சம்பளத்தோடு பாதி டி.ஏ. வையாவது (Half of the amount of D.A.) கொடுக்க வேண்டும் 7½ ரூபாய் அல்லது 15 ரூபாய் கொடுக்கலாம். இதை நான் சொல்லவில்லை. செகண்ட் பே கமிஷனில் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

‘The pensioners should be paid half the amount of D.A. (Rs. 7.50 and Rs. 15) to which Government servants in corresponding pay ranges are eligible as proposed in the Report of the Second Pay Commission with effect from 2nd October 1970’.

அதையாவது அமலுக்குக் கொண்டுவருவதற்கு அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும். அதே நேரத்தில் ‘பேமிலி பென்ஷன் ஸ்கீம்’ என்று இருக்கிறது.

Family pension scheme should be extended to all the pensioners who have retired prior to 1964.

அதற்கு முன் ஓய்வு பெற்றவர்களுக்கு விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொரு விஷயம். ஓய்வு பெற்றவர்கள் பணம் வாங்கிக் கொள்வதில் பல முட்டுக்கட்டைகளை, பல தொல்லைகளைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் தொல்லைகளின் காரணமாக, கொடுக்கக்கூடிய சிறிய தொகையைக்கூட அவர்கள் உடனடியாக வாங்க முடியவில்லை. உயர்ந்த அதிகாரிகள் முட்டுக்கட்டைகளைப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை வேதனையோடு சொல்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, ஓய்வு பெற்ற பிறகு, பாதிச் சம்பளம் கொடுப்பதிலே, எத்தனையோ பேர்கள் என்னிடத்திலே வந்து, 1 ஆண்டு, 1½ ஆண்டுக்குப் பிறகு கூட, ‘first instalment of pension’ கிடைக்கவில்லை என்று கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள். பல இலாக்காக்களில், பல நண்பர்களுக்கு ஒன்றரை ஆண்டுகள், இரண்டாண்டுகள் ஆகியும் பென்ஷன் கிடைக்கவில்லையென்றால் என்ன செய்ய முடியும்? அவர்களை மனிதாபிமான உணர்ச்சியோடு பார்க்க

வேண்டாமா? ஏதாவது ஒரு 'ரெட் டேப்ரிசம்' முறையில், 'ஃபுல்ஸ்டாப்' இல்லை, 'கமா' இல்லை என்று சொல்லி புறக்கணிக்கப்படுகிறார்கள். அதை உயர்ந்த அதிகாரிகள் எப்படிச் செய்யலாம்? ஒருநாள் அவர்களுக்கு வரும் சம்பளத்தை நிறுத்தினால் எப்படியிருக்கும்? அப்படிப்பட்டவர்கள், ஓய்வு பெற்றவர்களுக்கு 50 ரூபாய், 60 ரூபாய் பெறுவதில் எவ்வளவு தொல்லைகளைக் கொடுக்கிறார்கள்?

ஓய்வு பெற்றவர்களுக்கு கல்லூரிகளில் பாஸ் செய்துவிட்டு பெரிய கல்லூரிக்குப் போகக்கூடிய பிள்ளைகள் இருப்பார்கள், பெண்ணுக்குக் கல்யாணம் செய்ய வேண்டிய நிலையில் இருப்பவர்கள், அப்படிப்பட்ட நிலையில் அவர்களுக்கு அதிகாரிகள் தொல்லைகளைக் கொடுக்கிறார்கள். அதை அரசாங்கம் உத்தரவின் மூலமாக உடனடியாக, யார் ரிடையர் ஆனாலும், ஒரு 'கிரான்ட்' கொடுக்க வேண்டும் என்று செய்ய வேண்டும். 2,000 ரூபாய் அல்லது 3,000 ரூபாய் என்று கொடுத்துவிட்டால் பிறகு பார்த்துக்கொள்ளலாம் 'ரெட் டேப்ரிசத்தை' ப்பற்றியெல்லாம், எனவே அப்படி ஒரு உத்தரவுபோட்டால் தன்மையாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதையாவது செய்யக் கூடாதா? மனிதாபிமான உணர்ச்சியோடு பார்ப்பதாகச் சொல்கின்ற அரசாங்கம் இதற்காவது உத்தரவு போடக்கூடாதா? அதேநேரத்தில் மெடிகல் கன்செஷன் அவர்களுக்கும் விரிவுபடுத்தப்பட்டால் நல்லதாக இருக்கும் என்று ஓய்வு பெற்றவர்களின் சார்பாகச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அதற்கு அரசாங்கம் நல்ல வகையில் பரிசாரம் காண வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஒரு சிறிய குறையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் ஏறத்தாழ 15 ஆண்டுக்காலமாக கைத்தறி நெசவாளர்கள் சுமார் 300 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். 34-வது வட்டம் குளையில் இருக்கிறது. அந்தப் பகுதி வீட்டு வாரியத்தில், மதிப்பிற்குரிய அரங்கன்னல் அவர்களுடைய இலாக்கா சம்பந்தப்பட்டது, அவருடைய இலாக்காபற்றி மனு போட்டிருக்கிறார்கள். மாணிக்கச் செட்டித் தெரு என்ற இடத்திலே நெசவாளர்களுக்கு சௌகரியம் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று நீண்ட காலமாகத் தெரிவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை ஹவுசிங் போர்டிடம் கேட்டால், எங்களுக்குச் சம்பந்தமில்லை, ஸ்லம் போர்டுதான் பார்க்க வேண்டுமென்றும், ஸ்லம் போர்டைக் கேட்டால் ஹவுசிங் போர்டுதான் பார்க்க வேண்டுமென்றும் சொல்கிறார்கள். passing the buck from one department to another department.

இது நடந்துகொண்டே இருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக ஹவுசிங் போர்டு சேர்மன் அவர்களுக்குக் கடிதம் எழுதி, ஒரு மனு போட்டு, மனுவின் காப்பியையும் அனுப்பியிருக்கிறேன். பிறகு ஹவுசிங் போர்டு அதிகாரிகள் பார்வையிட்டிருக்கிறார்கள். நல்ல ஸ்கீம்தான், போட்டால் நல்லதாக

1973 மார்ச் 10] [டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

இருக்கும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்திருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். இதற்கு உடனடியாக முதலமைச்சரவர்களின் இலாக்காவாக இருந்தாலும், ஸ்லம் போர்டாக இருந்தாலும் அல்லது இரண்டு இலாக்காக்களுமாகவது மாணிக்கச் செட்டித் தெரு என்ற பகுதியிலே, மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் அம்மையார் அவர்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும், அவர்களது தொகுதிக்குப் பக்கத்தில் இருக்கிறது, அதற்கு ஏற்பாடு செய்து, கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு இடம் தேவையாக இருக்கிறது, அதை மனத்தில்கொண்டு செய்து தர வேண்டும்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல்: தலைவரவர்களே, நண்பர் ஹாண்டே குறிப்பிடும் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கெல்லாம் வீடு கட்டிக்கொடுக்க வேண்டுமென்ற பிரச்சனை சம்பந்தமாக ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சென்னை மாநகரத்திலே ஏராளமான கைத்தறி நெசவாளர்கள் இருக்கிறார்கள். மைலாப்பூரில் ஆண்டி மானியம் என்ற பகுதியில் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்காக, குடிசையிலே இருப்பதாலே அவர்களுக்கு நல்ல வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டு அங்கே அவர்களுக்கு என்று பொதுவாக கைத்தறி சாமான்களை வைத்துக் கொள்வதற்கான ஏற்பாட்டை குடிசை வாரியம் செய்கிறார்களது. ஆனால் மாணிக்கச் செட்டித் தெருவில் அப்படிச் செய்யக்கூடிய சூழ்நிலை இல்லாமல் இருக்கிறது. இடம் ஒரு பிரச்சனை. இரண்டாவது, குடிசைத் திட்டத்தின்கீழ் எடுக்க வேண்டுமென்றால் சில விதிகள் இருக்கின்றன.

ஆகையால் வீட்டு வசதி வாரியம் அந்தத் திட்டத்தை எடுத்து மேற்கொண்டு செயலாற்றும் யோசனை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. தம்முடைய ஹாண்டே அவர்கள் அங்கிருப்பவர்களுக்குச் சொல்லி விரைவாக காரியத்தை முடிக்க வேண்டுமென்று வக்கத்தை அவர்களுக்கு ஏற்படுத்தலாம். அந்தக் காரியத்தை வீட்டு வசதி வாரியம் செய்யலாம். குடிசை மாற்று வாரியத்தைப் பொறுத்த வரை 250 ரூபாய்க்குக் குறைவாக வருவாய் பெறக்கூடிய கைத்தறி நெசவாளர்கள் வீடு வேண்டுமென்று கேட்பார்களேயானால் அவர்களுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட சதவிகிதத்தை ஒதுக்கிக் கொடுக்கலாம் என்ற யோசனை இருக்கிறது. அந்த மாநகர மாணிக்கச் செட்டித் தெருவில் இருக்கக்கூடியவர்கள் பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய பகுதிகளில், அதற்கு அருகாமையில் இருக்கக்கூடிய வியாசர்பாடிக்குப் போவதாக இருந்தால், அதற்குச் சம்மதம் தெரிவித்தால் அங்கே கட்டப்படுகின்ற வீடுகளில் பத்து, இருபது வீடுகளை அவர்களுக்கு ஒதுக்கிக் கொடுக்கலாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

12-30
பி.ப.

[1973 மார்ச் 10]

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : அதே இடத்தில் சில பகுதிகள் இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களை அரசாங்கம் ஆர்ஜிதம் செய்து விடுகட்டிக் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும். நான் அதற்காக ஒரு மனுவைத் தயாரித்திருக்கிறேன். அதை முதலமைச்சர் அவர்களிடத்தில் கொடுக்கலாம் என்று இருக்கிறேன்.

இறுதியாக, டி-லிமிடேஷன் ஆஃப் கான்ஸ்டிடுவன்சிஸ் பற்றிய பிரச்சினை இப்போது தலைதாக்கி இருக்கிறது. இந்தப் பிரச்சினை இப்போது பார்லிமெண்டில் பேசப்பட்டு வருகிறது. பாராளுமன்றத் தொகுதிகளை டி-லிமிட் செய்து முடிப்பதற்கு முன்னதாக, தமிழகத்தின் சார்பாக எவ்வளவு பாராளுமன்றத் தொகுதிகள் நமக்கு வருகிறது, குறைகிறதா, கூடுகிறதா என்பதைப் பற்றி யெல்லாம் முன்னாடியே கவனிக்க வேண்டும். அதற்குப் பிறகு சட்டமன்றத் தொகுதிகளை டி-லிமிடேஷன் செய்வார்கள். அப்படிச் செய்கிறபோது பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், எல்லாக் கட்சிகளின் சார்பிலும், எதிர்க்கட்சிகளின் சார்பிலும் குழு அமைக்க வேண்டுமென்ற என்னுடைய யோசனையை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறா என்பதற்கு அமைச்சர் வாயிலாக பதிலை எதிர்பார்க்கிறேன். டி-லிமிடேஷன் செய்து முடித்த பிறகு *Tait accompli* ஆன பிறகு ஒன்றும் செய்ய முடியாது. பிறகு யோசனை கூறினாலும் கவனிக்க மாட்டார்கள். முன்கூட்டியே *Even before the first step is taken* அதற்காகவே அனைத்து எதிர்க்கட்சிகளையும் கொண்ட குழுவை ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே, எங்களுடைய கட்சியின் சார்பாகக் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஓரிகு கருத்துக்களைச் சொல்ல முற்படுகிறேன்.

முதலில் தேர்தல் என்ற தலைப்பில் பேச விரும்புகிறேன். திண்டுக்கல் இடைத்தேர்தல் வரப்போகிறது. அதை நியாயமான முறையில், ஒழுங்கான முறையில், நீதியான முறையில் நடத்திக் தரவேண்டுமென்று இந்த அரசாங்கத்தைப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். நமது தேர்தல் அதிகாரிகள் நடுநிலைமை தவறாமல் இருக்கவும், எந்தவிதமான வன்முறைச் சம்பவங்களும் நடைபெறாமல் இருக்கவும் அரசாங்கம் பார்த்துக் கொள்ள வெகுவாகக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது என்பதை உணர்த்த விரும்புகிறேன். அதுமட்டுமல்லாமல் இன்று அமைச்சர்கள் தேர்தல் நேரத்திலே அங்கு அதிகமாக முகாம் போடாமல் இருக்க வேண்டுமென்ற ஆலோசனையையும் கூற விரும்புகிறேன்.

1973 மார்ச் 10] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

பல இடங்களிலும் இடைத் தேர்தல்கள் நடக்கும் நேரத்தில் பலவிதமான வன்முறை சம்பவங்கள் நடப்பதைக் கண்கூடாகக் கண்டிருக்கிறோம். அத்தகைய விரும்பத்தாகாத, வெறுக்கக்கூடிய நிகழ்ச்சிகளை எல்லாம் அகற்ற இந்த அரசாங்கம் முனைந்து நிற்கவேண்டும். தேர்தல் சம்பந்தமாக இன்று இருக்கும் சட்டத்திலே பல மாற்றங்கள் வேண்டுமென்ற கருத்தை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கூறுவதற்குக் கடைமப்பட்டவரை இருக்கிறேன்.

உதாரணமாக, இன்றைக்கு சட்டசபைக்கு நாமெல்லாம் தேர்த்தெடுக்கப் பட்டு வந்திருக்கிறோம். பலர் கட்சி மாறுகின்ற தன்மையைப் பார்க்கிறோம். இதைத் தடுப்பதற்கான சட்டத்தைப் பாராளுமன்றத்தில் கொண்டு வருவதாகச் சொன்னார்கள். நாங்கள் எல்லாம் மிகவும் ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தோம். ஆனால், மத்தியில் ஆட்சியில் இருப்பவர்கள், அவர்கள் சவுகரியத்திற்காக இந்தச் சட்டத்தை நிறுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஒரில்லா மாநிலத்தில் வினையை விதைத்தார்கள். வினையை அறுத்துவிட்டார்கள் என்பது சரித்திரம் காட்டும் பழிப்பினையாகச் சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது என்றுதான் கூற விரும்புகிறேன். அதே மாதிரி கட்சி மாறுவது தமிழகத்திலும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஒரு அபேட்சகர் தன்னுடைய கட்சியின் பேரில் பற்றும் பாசமும் கொண்டுள்ள மக்களின் ஒட்டைவாங்கி வெற்றி பெற்று சட்டமன்ற உறுப்பினரான பிறகு இன்னொரு கட்சிக்குப் போவது என்றால் உடனே அவர் உறுப்பினர் பதவியை இழக்க வேண்டுமென்று சட்டம் செய்வதுதான் சாலச் சிறந்ததாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன். வட இந்தியாவில் இருப்பது போல் ஆயிராம், கயிராம் மாதிரி கட்சி மாறிகள் இருப்பார்களானால் அரசியல் பொது வாழ்வு மோசமான நிலைமைக்குப் போய்விடும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஒரு வேளை தனிப்பட்டவர்களுக்கு இதிலே கோபம் இருக்கலாம்; தாபம் இருக்கலாம்; ஆட்சேபணை இருக்கலாம். அதையெல்லாம் பார்க்க வேண்டிய தேவையில்லை. நாட்டில் நம்முடைய பொதுவாழ்வு எவ்வளவு நாணயமாக இருக்கிறது, எவ்வளவு நேர்மையாக இருக்கிறது, எவ்வளவு ஒழுங்காக இருக்கிறது என்பதற்கு முன்மாதிரியாக நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இருக்க வேண்டும்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குப் பென்ஷன் வழங்க வேண்டுமென்ற கருத்தைக் கூறினார்கள். நான் அதை வன்மையாக எதிர்க்கிறேன். அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில், அமைச்சராக இருந்தாலும் அல்லது உறுப்பினராக இருந்தாலும் 'இது ஒரு ஆபீஸ் ஆஃப் ப்ராஃபிட் அல்ல' என்று தெளிவாக இருக்கிறது. ஆகவே, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தங்கள் செப்பும் சேவைக்கு

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1973 மார்ச் 10]

பென்ஷன் வேண்டுமென்று கேட்பது பொருந்தாத, தகாத ஒரு வாதம் என்று கருதுகிறேன். உறுப்பினர்களுக்கு வேறு சலுகைகள் வேண்டுமானால் கொடுக்கலாம். அதைப் பற்றி ஆட்சேபிக்கவில்லை. அதிகாரிகளுக்குப் பென்ஷன் கொடுப்பது போல் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு பென்ஷன் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்பது பொருத்தமானதல்ல.

திரு. என். ராஜாங்கம் : கவர்னருக்குப் பென்ஷன் கொடுக்கிறார்கள். ஏன் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், அமைச்சர்களுக்குப் பென்ஷன் கொடுக்கக் கூடாது ?

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : சட்டமன்ற உறுப்பினர் பதவி ஐந்து வருஷ காலத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்ற ஒன்றாகும். நிரந்தரமான பதவி அல்ல. நாம் பென்ஷன் கேட்டால் பொதுமக்கள் நம்மைப் பற்றி என்ன நினைப்பார்கள் என்று சற்றுச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ராஜ்யத்தை ஆளுபவர்கள், ஆளும் பொறுப்பில் இருப்பவர்களாகிய நாம் இப்படி நினைத்துக் கொண்டிருந்தால் நம்மைப் பற்றிப் பொதுமக்கள் ஏனெனமாக நினைப்பார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இப்போது சட்டமன்ற மேலவை உறுப்பினர்கள், பேரவை உறுப்பினர்கள் அவர்களுடைய பதவிக் காலம் முடிவதற்குள்ளாக இறந்து விடுவார்களானால் அவர்களுடைய குடும்பத் திற்கு 100 ரூபாய் வீதம் அந்த பிரியட் முழுவதும் அளித்து வருகிறோம்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : அது சலுகையாக இருக்கிறது. அது ஐந்து வருஷ காலத்திற்குள் தீர்ந்து விடுகிற ஒன்றாக இருக்கிறது. அது ஒரு புறம் இருக்கட்டும்.

இன்று தேர்தல் எப்படி நடக்கிறது? இன்று இருக்கும்படியான முறை அவ்வளவு பொருத்தமான முறையாக இல்லை என்பது என்னுடைய கருத்து. ப்ரொப்போர்ஷனல் ரெப்ரசன்டேஷன் இருப்பதுதான் சாலச் சிறந்ததாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன். இந்தத் தேர்தல் முறை பற்றிப் பல பெரியார்கள் கருத்துக் கூறி இருக்கிறார்கள். பதவியிலிருந்து விலகிய பிரதம காரிய தரிசி கூட இந்து பத்திரிகையில் இரண்டு கட்டுரைகள் எழுதியிருக்கிறார்கள். அதைத் தொடர்ந்து லெட்டர்ஸ் டி தி எடிட்டரில் பல கருத்துக்களைப் பல அறிஞர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். இன்று இருக்கும் நிலைமையில் கட்சிகளுக்குக் கிடைக்கும் மொத்த வாக்கின் அடிப்படையில் சீட்டுகளை விநியோகித்துக் கொள்வது பொருத்தமாக இருக்கும். கழிந்த தேர்தல் முடிவைப் பார்த்தால்

1973 மார்ச் 10] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

அதிகமான வாக்குகளைப் பெற்றிருந்தும் குறைந்த இடங்களையே நாங்கள் பெற்றிருக்கிறோம். ஆகவே, ப்ரொப்போர்ஷனல் ரெப்ரசன்டேஷன் முறை எதிர்க்கட்சிகளுக்குச் சாதகமாக இருக்கும். இந்தக் கருத்தை இந்த அரசாங்கம் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தேர்தல் இன்று எப்படி நடக்கிறது, எப்படி கணக்குக் கொடுக்கிறோம்? இன்று செலவுகள் அபரிமிதமாக இருக்கின்றன. இதைக் குறைக்க என்ன திட்டங்கள் திட்ட வேண்டுமென்பதைப் பற்றி ஆலோசிப்பது பொருத்தமாக இருக்கும். தனிப்பட்ட அபேட்சகர் இவ்வளவு ரூபாய்தான் செலவழிக்கலாம் என்பதற்கு மட்டும்தான் வரையறை இருக்கிறது. கட்சிகளின் சார்பாகச் செலவழிக்கும் பணத்திற்கு எல்லை கிடையாது. அதற்கு எல்லைக்கோட்டை வகுக்காமல் இருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றியும் வரையறையை வகுப்பது பொருத்தமாக இருக்கும். இந்த மாதிரி தேர்தல் செலவு இப்படியே வளர்ந்து கொண்டே போகுமானால் தேர்தலில் நிற்கின்றவர்கள் நாயாயமாக இருக்க முடியாது, ஒழுங்காக இருக்க முடியாது. ஆகவே, அரசாங்கம் இதுபற்றிப் பரிசீலிக்க வேண்டும்.

அடுத்து, மினிஸ்டர்ஸ் அண்டு ஹெட் குவார்ட்டர்ஸ் ஸ்டாஃப் என்ற தலைப் பின்கீழ் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்று நம்முடைய அமைச்சரவை நாளொரு மேனியும், பொழுதுொரு வண்ணமுமாக வளர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது. எட்டு அமைச்சர்களாக இருந்த எண்ணிக்கை இப்போது பதினைந்தாக வளர்ந்திருக்கிறது. மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது ஒருவேளை குறைவாக இருக்கிறது என்று வாதிடலாம். பொதுவாக, சிறு அளவில் அமைச்சரவை இருப்பதுதான் சாலச் சிறந்ததாக இருக்குமென்ற கருத்தைக் கூற முற்படுகிறேன்.

முன்பெல்லாம் ஒன்பது அல்லது எட்டு பேர்கள் இருந்தகாலத்தில் அவர்கள் இலாகாக்களை எல்லாம், நல்லமுறையில் நிர்வாகப் பொறுப்பை நடத்த வில்லையா? அதெல்லாமல் இப்படி பகிர்ந்தளித்த காரணத்தினால் இப்போது ஏதாவது முன்னேற்றம் காணும் அளவில் ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்று சொன்னால், இல்லை என்று நான் திட்டவாட்டமாகக் கூறுவதற்கு கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். எவ்வளவு வேகத்தில் வேண்டுமானாலும் சரி இன்று அலுவல்கள் வளர்ந்திருக்கின்ற என்று வாதாடினாலும் அந்தக் கூற்றினை நான் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை என்ற கருத்தினை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கூறக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

இந்த விஷயம் பற்றி அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் ரிபார்ம்ஸ் கமிஷனில் ஒரு சில கருத்துக்களையெல்லாம் கூறியிருக்கிறார்கள். அதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இந்த அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்கு நான் கடமைப்பட்ட

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1973 மார்ச் 10]

வகை இருக்கிறேன். அப்டிமினிஸ்ட்ரேட்டீவ் ரிபார்ம்ஸ் கமிஷன் ரிப்போர்ட், பக்கம் 6, கௌனசில் ஆப் மினிஸ்ட்ரேட்ஸ் என்ற தலைப்பில் இப்படிப்பட்ட கருத்து கூறப்பட்டிருக்கிறது.

The Council of Ministers headed by Chief Ministers exercises overall control and direction over executive machinery in the State. The standards of efficiency, integrity and fair-play in the State administration depend on efficiency and smooth functioning of State Cabinet and quality and character of leadership provided for it. The public image projected by Ministers and ability and impartiality with which they handle the business of Government determine the tone of the rest of the administrative machinery at the State level.

இந்த இலக்கணத்தை வைத்துக்கொண்டு, இதில் கூறியிருக்கிற முற்போக்கான கருத்துக்களை வைத்துக்கொண்டு, இன்று தமிழகத்தில் இருக்கிற அமைச்சரவை மீது மக்கள் என்ன முறையில் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள், எந்த முறையில் நடந்துகொள்கிறார்கள் என்பதையெல்லாம் இந்த மன்றத்தில் நாம் சற்று சிந்திப்பது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் முன்மாதிரியாக இருக்கவேண்டும்.

அது மட்டுமல்லாமல் அவர்கள் தகுந்த முன்மாதிரியாக இருந்து அரசாங்கத் திற்கே ஒரு முன்மாதிரியாக இருக்கவேண்டும் என்ற கருத்தெல்லாம் எடுத்துக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதில் ஒன்று நான் கூற விரும்புகிறேன். நாங்கள் எல்லாம் தென் மாவட்டங்களில் இருந்து வந்தவர்கள். எங்களுக்கு இந்த அமைச்சரவையில் திருநெல்வேலிச் சீமையில் இருந்து ஒருவேளை கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இருப்பார்கள்.

கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் இருந்து இந்த அமைச்சரவையில் யாரும் இல்லையே என்று நாங்கள் வருந்துகிறோம். ஆகவே, கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் இருந்து கருவேப்பிலை கன்று மாதிரி ஒருவர் வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்காவது இந்த அமைச்சரவையில் இடம் கொடுத்தால் மிகப் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். அதேமாதிரி நீலகிரி உறுப்பினர் அவர்கள் தன் கையைக் காட்டுகிறார்கள், அவர்களுக்கும் கொடுப்பதில் எனக்கு எந்த விதமான ஆட்சேபணையும் இல்லை. தர்மபுரி போன்ற சிறிய மாவட்டங்கள் இருக்கின்றன. ஏன் இதைக் கூறுகிறேன் என்றால் எங்கள் மாவட்டத்திலிருந்து அமைச்சர் யாரும் இல்லாத காரணத்தினால் பல துண்பங்கள் ஏற்படுகின்றன. அங்கு வளர்ச்சிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வளர்ச்சிகள் தடைபட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. வேண்டுமானால் இந்த மன்றத்தில் இருந்து ஒரு கமிட்டியைப் போட்டால் நாங்கள் அதை நிரூபிப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம்.

1973 மார்ச் 10] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆறு வருட காலமாக எங்களைப் புறக்கணித்து வந்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட புறக்கணிப்பு கூடாது. நியாயம் வழங்கவேண்டும். இம்பார்ஷியாலிட்டி, இன்டக்ரிட்டி அண்ட் ஃபேர் ப்ளே என்று இதில் கூறியிருக்கிறார்கள். அதுமாதிரி இன்று செய்யப் படவில்லை. இரண்டாம் தர குடிமக்களாக அந்தப் பகுதியில் வாழ்கிறவர்களை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு பல உதாரணங்கள் இருக்கின்றன. நான் அதை படிப்படியாகக் கூற விரும்புகிறேன். இந்தமாதிரியான மாற்றாதாய் மனப்பான்மை இருந்தால் இது அரசாங்கத்திற்கு நல்லதல்ல என்பதும் என் கருத்தாகும். இதில் வேறு பல சங்கடங்களும் இருக்கின்றன.

திரு. எம். ஏ. லத்திப் : கனம் பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஒரு அமைச்சர் இருக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் 14 மாவட்டங்கள் உள்ளன. இந்த 14 மாவட்டங்களுக்கும் 14 அமைச்சர்கள் வேண்டுமென்று சொல்கிறார்களா, ஏற்கனவே இந்த அமைச்சரவையில் 14 பேர்கள் இருக்கிறார்கள், அதுகூடாது. எட்டு, ஒன்பது பேர்கள்தான் இருக்கவேண்டும் என்று இப்போதுதான் வாதிட்டுவிட்டு இப்போது ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஒரு அமைச்சர் வேண்டுமென்று கருதுகிறார்களா? அந்த வாதம் பற்றி அவர்களுடைய சொந்தவாதம் எது என்பதை அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே, ஜில்லா அடிப்படையில் கொடுத்தால் என்னைப் போன்றவர்களுக்கெல்லாம் ஆட்சேபணை கிடையாது. ஆனால் இங்கு பெரிய மாவட்டங்களுக்கு இரண்டு இருக்கிறது, சில மாவட்டங்களுக்கு அதிகமாகவே இருக்கிறது. ஆதலால்தான் இந்தக் கருத்தைக் கூறினேன். இந்த அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் ரிபார்ம்ஸ் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டில் அப்படி இருக்கக்கூடாது என்ற கருத்தும் இருக்கிறது. அதை மனதில் வைத்துக்கொண்டுதான் அந்த வாதத்திற்கு புறப்படவில்லை. ஏனெனில் இதில் பல இடங்களில் பல காரியங்கள் நடப்பதற்குக் கஷ்டமாக இருப்பதால் சொல்கிறேன். இந்த அமைச்சரவையின் பொறுப்பு முதல் அமைச்சர் அவர்களின் பொறுப்பாக இருக்கிறது. 52-ல் இருந்து பொதுத் தேர்தல்கள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. அமைச்சரவை பற்றிய கருத்தை இன்னொரு பாராவில் கூறியிருக்கிறார்கள். அதைப் படித்துக்காட்டுவது என் கடமை என்றே நான் கருதுகிறேன்.

"Our analysis of the composition and functioning of the different Ministers in the States since Independence shows that there has been a pronounced deterioration in the standards at the Minister's level in recent years. The first General Election held

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1973 மார்ச் 10]

in 1952 brought into being Ministries which were mostly compact, homogenous and composed generally of persons of ability and experience in public life. They took their ministerial responsibilities seriously. The Ministries formed after the General Election of 1957, however, did not come up to the previous standards. Unhealthy political influences had made their appearance. But on the whole, these Council of Ministers were hesitant to deviate from accepted standards of administration. After the Third General Election of 1962, there was a manifest decline in standards at the Minister's level. The size of the Ministries showed a tendency to increase irrespective of the administrative needs, in order to accommodate communal and regional claims and satisfy personal ambitions."

நம் அமைச்சரவையை எடுத்துப் பார்த்தாலும் சரி இது கம்ப்யூனல் காம்போ விஷனில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கூட, பலரும் சொல்லிக் கொண்டேயிருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் இருக்கக்கூடாது. இந்தமாதிரியான கருத்துக்களையெல்லாம் கூறியிருக்கிறார்கள்.

நான் இதில் இன்னொரு விஷயத்தையும் கூற விரும்புகிறேன். சில அமைச்சர்கள் மீது நீதிமன்றத்தில் சில ஸ்ட்ரிக்சர்ஸ், அல்லது ஆப்சர்வேஷன்ஸ் ஸ்ட்ரிக்சர்ஸ் என்று சொன்னால் ஒருவேளை அது பலருக்கும் அலர்ஜியாக இருக்கும், கோபம் வரலாம்—ஆப்சர்வேஷன்ஸ் வந்திருக்கின்றன. அவர்கள் மீது என்ன நடவடிக்கைகளை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக, ஒரு அமைச்சர் மீது சில ஆப்சர்வேஷன்ஸ் வந்திருந்தன. அந்தமாதிரி ஆப்சர்வேஷன்ஸ் வந்த நேரத்தில் என்ன நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன என்பதையெல்லாம் இந்த அமைச்சரவையின் பொறுப்பை வலிக்கின்ற மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் விளக்குவதற்குக் கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். அந்தமாதிரி நீதிமன்றங்களில் இருந்து அவர்களைப் பார்த்துச் சொல்லியிருந்தால் நிச்சயமாக அவர்கள் ஒன்றில் தாமதமாகவே பதவி விலகியிருக்கவேண்டும். அதல்லாமல் மறுமுறையும் அவர்களை பதவியில் சேர்த்துக் கொள்ளக்கூடாது என்ற கருத்தை நான் கூறக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். உதாரணமாக, அன்பில் கொலை வழக்கில் ஏதோ சில ஆப்சர்வேஷன்ஸ் இருக்கின்றன.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அமைச்சரைப் பற்றி எதுவும் சொல்ல வில்லை. ஏற்கனவே நீங்கள் பேசி நாங்கள் பதில் சொல்லியிருக்கிறோம். இருந்தால், சொன்னால் கவனிக்கிறோம்.

1973 மார்ச் 10]

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: அமைச்சரின் சொந்தக்காரர்கள் இருந்தார்கள், அதில் தலையிடு இருந்தது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இந்தக் குற்றச் சாட்டில் இருக்கிறது, இந்தக் குற்றச்சாட்டைப் பற்றி நான் பொதுப்படையாக என் கருத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். இன்று கமிஷன் ஆப் என்ஹாயரீஸ் ஆக்டில் மத்தியிலிருந்து இப்படிப்பட்ட என்ஹாயரி நிறுவதற்கு அந்நாடு இருக்கிறதா இல்லையா என்பதைப் பற்றி பல்வேறு கருத்துக்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. தலைவர் அவர்கள், உங்கள் அனுமதியின்பேரில் மத்திய பாராளுமன்றத்தில் மினிஸ்டர் பார் ஹோம் அபேர்ஸ, ராம் நிவாஸ் மிர்தா அவர்கள் ச-ம் தேதி அன்று அங்கு ஒரு கருத்தினைக் கூறியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் என்ன கூறியிருக்கிறார்கள் என்றால்,

That there was no legal or constitutional objection for Central Government appointing a Commission of Enquiry under the Commission of Enquiries Act to enquire into the charges of alleged misconduct or corruption against State Ministers.

என்று அவர்கள் விரிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை கனம் உறுப்பினர் சீதாராம் ஜெய்பூரியா அவர்கள் எழுப்பிய கேள்வியின் அடிப்படையில் இதற்கு அவர்கள் அவர்களுடைய கருத்தைக் கூறியிருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல, அந்த மன்றத்தில் அவர்கள் தமிழ்நாடு அமைச்சரவையின் சார்பாக கூறியிருக்கிற காரணங்களை எல்லாம் ஒத்துக் கொள்ளமுடியாதது என்ற அடிப்படையில் கூறியிருக்கிறார்கள். நேர்மாறாக இங்கு வேறு சட்டத்தை நம் அரசாங்கம் கொண்டுவருவதற்கு ஏற்பாடுகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. இந்தச் சட்டத்தைப் பற்றி நாங்கள் எல்லாம் வன்முறையாக—ஸாரி, வன்மையாகக் கண்டிப்பதற்குக் கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கிறோம். வன்முறை என்று சொன்னதை தயவுசெய்து நீக்கிவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தவறுதலாக வந்துவிட்டது. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டாம் என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். வன்முறைச் செயல்களில் நான் நம்பிக்கையுடையவனும் அல்ல. அப்படிப்பட்ட கட்சியில் நான் இருக்கக் கூடியவனும் அல்ல. இதை வன்மையாகக் கண்டிக்கிறோம். ஜனநாயகத்திற்கு உகந்தமுறையில் இந்தச் சட்டம் வரவில்லை. எல்லா எதிர்க்கட்சிகளும் இந்தச் சட்டத்தை மனப்பூர்வமாக எதிர்க்கிறார்கள். இன்று இருக்கும் சட்டத்திலேயே அதற்குப் போதிய அளவில் எல்லா வழிவகைகளும் இருக்கின்றன. பின்னல் கோடு 71-ம் வகுப்பில் இடம் இருக்கிறது. மத்திய ஆக்டில், ப்ரிவென்ஷன் ஆப் கரெப்ஷன் ஆக்டில், 47-வது ஆக்டில் பிறப்பிக்கப்பட்ட சட்டத்திலும் வழிவகை இருக்கிறது.

[1973 மார்ச் 10]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : 1952-வது சட்டத்தில் விசாரிப்பதற்கு உரிமை இருக்கிறதா இல்லையா என்பதைப் பற்றி ஏற்கனவே நாம் விவாதித்து விட்டோம். இப்போது இருக்கிற பிரச்சனை 1952-வது கமிஷன் ஆப் இன்கொயரி ஆக்ட், ஊழல் பற்றி விசாரிப்பதற்காகக் கொண்டு வரப்பட்ட சட்டமா என்பது தான். அதிலும் குறிப்பாக அமைச்சர்களின் மீது ஊழல் பற்றி விசாரிப்பதற்குக் கொண்டுவரப்பட்ட சட்டமா என்பதையும் தெளிவுபடுத்த வேண்டும். அப்படி கொண்டுவரப்பட்ட சட்டமல்ல. கமிஷன் ஆப் இன்கொயரி ஆக்ட், நாட்டில் ஒரு நிகழ்ச்சி நடந்தால் அதை விசாரிக்க வேண்டுமென்பதற்காகத் தான். நான் இதற்கு எடுத்துக் காட்டாக ஒன்றைச் சொல்லமுடியும். இந்த கமிஷன் ஆப் இன்கொயரி ஆக்ட் கொண்டு வந்ததற்குப் பின்னால் லோக் பால், லோக் ஆயுக்த் என்று, அமைச்சர்கள் பற்றி விசாரிக்கத் தனியாகச் சட்டம் கொண்டு வரவேண்டுமென்று முயற்சி செய்தார்கள். அந்தச் சட்டம் மசோதா வடிவில் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. இதுதான் உண்மை நிலை.

இன்னொன்றையும் சொல்லிக்கொள்ள முடியும். இங்கே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற சட்டத்தைப்போல் இராஜஸ்தான், மராட்டியத்திலும் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது 1971-72-ம் ஆண்டிலே. அந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. நாங்கள் கொண்டு வந்த சட்டம் பூர்ணமாக தவறு என்று வாதிடுவது சரியல்ல.

ஐ. பி. சி. யில் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். முதலில் எதிர்க்கட்சி சார்பாக வாதாடப்பட்டது, எப்படி மனு கொடுத்தவர்கள் மீது வழக்கு தொடரலாம், தண்டிக்கலாம், மாபாதகம் இல்லையா என்று சொல்லப்பட்டது. இன்று என்ன வாதாடப்படுகிறது? ஐ. பி. சி. யில் இருக்கிறது, ஏன் இந்தச் சட்டத்தில் போட்டு இருக்கிறீர்கள் புதிதாக என்பதாகும். இப்படி வாதாடுபவர்கள் ஆளும் கட்சியாக இருக்கிற மராட்டியத்திலும், இராஜஸ்தானிலும் அவர்கள் போட்டச் சட்டத்திலும் இந்தப் பிரிவு இருக்கிறது. இதில் எந்த விதமான குற்றமும் இல்லை.

மத்திய அரசாங்கம் ஒரு குழு போட்டது. அந்தக் குழுவின் அறிக்கையை நீங்கள் படித்துப் பார்த்தால் தெரியும். அவர்கள் இதற்கும் ஒரு படி மேலே சென்று ஆலோசனை கூறி இருக்கிறார்கள். எந்த அமைச்சர் மீது இப்படிப்பட்ட புகார் கொடுக்கப்பட்டாலும், அந்தப் பொய்ப் புகார் கொடுக்கப்பட்டவர் மீது அந்த அமைச்சரே நடவடிக்கை எடுக்க விரும்பாவிட்டாலும், அரசாங்கம் செலவுசெய்து அவர் மீது வழக்குத் தொடர வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது காங்கிரஸ் கமிட்டி போட்ட சிபார்சு. நாங்கள் அவர்களைப்

1973 மார்ச் 10]

பின்பற்றுகிறோம். யார் மீது கடுமையான எந்த முயற்சியும் எடுக்கவில்லை. மனு கொடுத்தவர்கள் பயந்தால் அதற்காகப் பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள், அவர்கள் சார்பாக பேசக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. பொன்னப்ப நாடார் : மாண்புமிகு அமைச்சர் விளக்கத்திற்கு என்னுடைய மனப்பூர்வமான நன்றி. நான் அவர்கள் கூறுகிற வாதத்தை ஒப்புக்கொள்ள இயலாதவனாக இருக்கிறேன் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். என்னென்றால் அமைச்சர்கள் மீது ஊழல் புகார்கள் விசாரிப்பதற்கு இந்த சென்டினல் ஆக்ட் வழி வகுக்கிறதா என்று கேட்கிறார்கள். அது ஒரு புள்ளிவிவரங்கள் அல்லது மற்றவிதமான தகவல்களைச் சேகரிப்பதற்குத்தான் அந்தச் சட்டத்தில் வழிவகை செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. அது ஒரு விசாரணைக்கு என்று சொல்ல வரவில்லை. அதன் அடிப்படையில் பல அமைச்சர்கள் விசாரிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். பீகாரில், பஞ்சாபில் விசாரிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். ஏனைய மாநிலங்களிலும் இப்படிப்பட்ட விசாரணை நடந்து இருக்கிறது. அந்தச் சட்டம் செல்லுமா செல்லாதா என்று உச்சநீதி மன்றத்தில் அதையெல்லாம் ஆட்சேபித்து அவர்கள் பல கருத்துக்களைக் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்தத் தீர்ப்புகளெல்லாம் மேற்கோளாக வைத்துக்கொண்டுதான், 1967-ல் என்று நினைக்கிறேன். சுப்ரீம் கோர்ட்டில் அது சம்பந்தமாக ஒரு குறிப்பு இருக்கிறது. அந்தக் குறிப்பின் அடிப்படையில் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. மாநில அரசாங்கத்திற்கும் அதிகாரம் இருக்கிறது. அந்த விவரங்களை வைத்துக்கொண்டுதான் இது தேவையற்ற புதிய சட்டம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஒருவேளை மகாராட்டிரத்தில், ராஜஸ்தானில் இருக்கிறது, அதனால் ஏன் இந்தச் சட்டத்தை இங்கே கொண்டுவரக் கூடாது, ஆளும் காங்கிரஸ்காரர்கள் அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்களே, நாமும் அதை ஏற்றுக்கொள்வதில் என்ன தவறு என்று நம்முடைய சட்ட அமைச்சரவர்கள் கேட்கிறார்கள். அங்கே இருக்கும் சட்டங்களையும் பார்க்கிறோம். இங்கே இருக்கும் கிரிமினல் சட்டத்திலெல்லாம் உள்ள விவரங்களை சட்ட அமைச்சரவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். கிரிமினல் ப்ரொசீஜர் கோடில் 250-வது பிரிவினிலுள்ளவற்றை சட்ட அமைச்சரவர்கள் குறிப்பிட்டு எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதுமாதிரி, false, frivolous and vexatious litigations என்று சொல்லக் கூடிய அளவில் Civil Procedure Code 35-A சொல்லக் கூடிய அளவில் அந்தப் பிரிவைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படிச் சாதாரணமாக இருக்கும் சட்டத்தில் எல்லா காரியமும் இருக்கும்போது இந்த மாதிரி புதிய சட்டத்தை நீங்கள் கொண்டு வரவேண்டுமா என்பதைப் பற்றிக் கொஞ்சம் ஆழ்ந்து சிந்திக்கவேண்டும். இன்று பொதுவாழ்விலிருக்கின்றவர்கள் எல்லாம் பொது மக்களுக்குச் சமானமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களை விசாரிக்க

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1973 மார்ச் 10]

அதிகாரமிருக்கிறது. இண்டியன் பீனல் கோடை எடுத்துப் பார்த்தால் 161, 163-ஆம் விதிகளில் இருக்கிறது. பிரிவென்ஷன் ஆப் கர்ப்ஷன் ஆக்ட் 5-ஆவது பிரிவில் இருக்கிறது. இதுமாதிரி ஏராளமான பிரிவுகள் இருக்கின்றன.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இந்தப் பிரிவில் உள்ளதையும் நாம் விசாரித்தோம். அந்தப் பிரிவில் வந்தால் பிரச்சினையிலலை. தவிர, பீனல் கோட் பிரிவில் வருவது கிடையாது. 1952-ஆம் வருடச் சட்டத்தில் பிரதம மந்திரி விரும்பவில்லை, என்கொயரி போடுவதற்கு—தி.மு.க. என்றால் விரும்பலாம். வேறு கட்சி என்றால் விரும்பாமலிருக்கலாம் என்று இருக்கிறது—ஆனால் நாங்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் சட்டத்தில் யார் வேண்டுமானாலும் குற்றச்சாட்டை எடுத்துக்கொண்டு விசாரணை தொடங்க வேண்டுமென்று சொன்னால் விசாரணை தொடங்கப்படும். அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற மசோதாவில்—மத்திய அரசாங்கத்தில், மற்ற மாநிலங்களில் போட்டிருக்கும் சட்டத்தில்—முதலமைச்சர் கட்டுப்படுத்தப்படவில்லை. நாங்கள் தைரியமாக முதலமைச்சர் உட்பட எந்த அமைச்சர் மீது வேண்டுமானாலும் பகிரங்கமாக மனுக் கொடுத்து விசாரணை வேண்டுமென்று கேட்கலாம். தாங்கள் விரும்பினாலும், விரும்பாவிட்டாலும் விசாரணை நடத்தப்படும்.

1952-வது சட்டத்தில் பிரதமர் எந்த நீதிபதியை விரும்புகிறாரோ அவரைப் போடலாம். நாங்கள் போட்டுள்ள சட்டத்தில் 'சிப் ஜஸ்டிஸ்' விரும்புகிற எந்த நீதிபதியை வேண்டுமானாலும் போட்டு சுதந்திரமாக பணியாற்ற உரிமை கொடுத்திருக்கிறோம். நாங்கள் இன்னொன்றையும் கொடுத்திருக்கிறோம். 1952-வது சட்டத்தில் விசாரிக்கப்படுகிற அறிக்கை பிரதமருக்கு இரகசியமாகப் போகும். மனு போட மாதிரி போகும். நாங்கள் கொண்டு வந்த சட்டத்தில் இந்த அறிக்கை பகிரங்கமாக இருக்க வேண்டுமென்று போட்டிருக்கிறோம். பிரதமருக்குச் சேன்ற அறிக்கையின் மீது நடவடிக்கை எடுத்தாலும் எடுக்கலாம். விசாரணையின் முடிவு பரம இரகசியம். நாங்கள் கொண்டு வந்த சட்டத்தில் அந்த அறிக்கை மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் There is no discretion for the Government. The Government shall prosecute.

DR. H. V. HANDE : Hon. Minister was saying that the Lok Pal and the Lok Ayukth Act was passed in the Lok Sabha. It has not yet been passed.

மசோதா வடிவில் இருக்கிறது. ராஜ்ய சபாவில் இன்னும் பால் செய்யவில்லை. அதை அப்படியே நிறுத்திவைத்த காரணமென்னவென்றால் இந்தமாகிரியான மசோதாவை ஆளுகின்றவர்கள் கையில் கொடுத்தால் அது ஒரு பயங்கரமான ஆபுதமாகிவிடும் என்ற கவலையால்தான் அந்த மசோதா நிறுத்தி வைக்கப் பட்டது.

1973 மார்ச் 10]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: எனக்கிருக்கும் சந்தேகமெல்லாம் குற்றம் ஒருவர் மீது சுமத்தப்பட்டு அது நிரூபிக்கப்பட்டு விட்டால், ஏழாண்டு தண்டனை, இப்போது கொண்டு வரப்படும் சட்டத்தில் இருக்கிறது. ஆனால் அப்படிப்பட்ட குற்றம் சுமத்தப்பட்டது அமைச்சர் மீது மாத்திரமல்ல, லாமல், முதலமைச்சர் மீது மாத்திரமல்லாமல், பொது வாழ்விலிருக்கும் மக்கள் பிரதிநிதிகள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், மற்றும் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள், நகரசபைத் தலைவர்கள் மீதும் சுமத்தப்படும் குற்றங்கள் நிரூபிக்கப்பட்டால் ஏழாண்டு காலம் தண்டனை விதிக்கலாம். நிரூபிக்கப்படா விட்டால் வேண்டுமென்றே பொய் சொல்லி குற்றங்கள் சுமத்தினர் என்பதற்காக அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு 3 ஆண்டு காலம் தண்டனை இருக்கிறது. இப்போது எதிர்க்கட்சிகள் பயப்படுவது 3 ஆண்டுக்கா அல்லது 7 ஆண்டுக்கா என்பது எனக்குத் தெரிந்தாக வேண்டும்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: மூன்று ஆண்டுக்கும் பயப்படவில்லை, 7 ஆண்டுக்கும் பயப்படவில்லை. இந்தமாதிரியான ஆபத்தான ஆயுதம் உங்கள் கையில் சிக்கிக்கொண்டால் பொதுமக்கள் கஷ்டப்படுவார்களே என்பதற்காகத் தான் எதிர்க்கட்சியில் இருக்கும் நாங்கள் பயப்படுகிறோம். மூன்று ஆண்டுகள் ஆனாலும், 10 ஆண்டுகள் ஆனாலும், நாளை எதிர்க்கட்சியில் இருக்கும் பொன்னப்ப நாடாரோ பயப்பட மாட்டோம். தைரியமாகவே இருக்கிறோம். எங்கள் கவலையெல்லாம் உங்கள் கையில் அந்த பயங்கர ஆயுதம் சிக்கக்கூடாது என்பதுதான்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: உங்கள் கையில் மாத்திரம் ஆதாரம் அற்ற புகார் இருக்க வேண்டும். அதை பிரதம அமைச்சரிடம் கொடுக்க வேண்டும். இங்கேயிருக்கும் அரசு கனிம வேண்டும். நீங்கள் ஜாம், ஜாம் என்று ஓட்டுப்பெருமலையே மந்திரி சபை நடத்தவேண்டும். அது நிச்சயமாக நடக்காது.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: அதை நான் சொல்ல வரவில்லை. அந்த டாபிலிங் கேமில் நாங்கள் ஈடுபடவில்லை. இந்தமாதிரியான பயங்கரமான ஆயுதம் உங்கள் கையில் கிடைக்கிறதே என்ற கவலைதான்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: முதலமைச்சர் அவர்கள் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் பயந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற எண்ணத்தில் கூறியிருக்கிறார்கள். எங்களைப் பொறுத்தவரையில் எந்தவிதமான பயமும் இல்லை. எந்தமாதிரி பான தண்டனை வந்தாலும் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். ஆனால் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இன்று இருக்கும் கிரிமினல் சட்டத்தின் கீழ்

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1973 மார்ச் 10]

தண்டனை கொடுக்கலாமா அல்லது 3 வருஷம் பைன் அல்லது அவர்கள் மீது வேறுவிதமான தண்டனை கொடுக்கலாமா என்பதெல்லாம் நீங்கள் சற்று ஆறஅமா சிந்திக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு சட்டஅமைச்சர் அவர்கள் தைரியத்தைப் பற்றிக் கூறினார்கள். நான் ஒன்றைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தைரியம் ஆளும் கட்சியின் குத்தகை அல்ல. எல்லோருக்கும் தைரியம் உண்டு. தைரியத்தை பற்றி எல்லோரும் நல்லமுறையில் புரிந்து கொண்டிருக்கிறோம். அவசியமானால் அந்தமாதிரி சட்டம் வரும்போது நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஏதோ ஊழல் புகார் கொடுத்திருக்கிறார்கள், நீங்கள் அதற்கு அவசர அவசியமாகச் சட்டத்தைப் போடவேண்டுமென்று நினைப்பது பொருத்தமல்ல என்பதை தலைவரவர்களே, உங்கள் மூலமாகத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

விசாரணை எப்படி நடக்கப்போகிறது என்பதை எல்லாம் பொதுமக்கள் நல்லமுறையிலே பார்த்து முடிவு செய்வார்கள் என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகையால் இந்தமாதிரியான விஷயங்கள் எல்லாம் ஒரு மோதலை ஏற்படுத்தக்கூடியதாக இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். புகார்களை விசாரிப்பதற்குள்ள அதிகாரம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு உண்டா அல்லது மாநில அரசாங்கங்களுக்கு உண்டா? யாருக்கு அதிகாரம் உண்டு என்ற விவாதத்திற்குரிய பிரச்சினைக்குள் போகாமல் நாம் இன்று இருக்கிற சட்ட அமைப்பிலே சுமுகமாக நடத்திச் சொல்லக்கூடிய நல்வழிகளைத்தான் பார்க்கவேண்டும். ஆகவே, இந்தமாதிரியான சட்டங்களை எல்லாம் கொண்டு வரவேண்டாம், அவைகளை வலியுறுத்தாமல் திருப்பிப்பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்குமேல் இதைப்பற்றிப் பேசாமல் விட்டு விடுகிறேன். இதுசம்பந்தமான மானியம் வரும்போது விரிவாக பேச காத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். பொதுமக்கள் இதை ஒரு பிற்போக்குச் சட்டம் என்று சொல்கிறார்கள். இது ஒரு 'ரௌலட்' சட்டமாக இருக்கிறது என்று நான் சொல்லியிருக்கிறேன். எங்கள் கட்சியின் சார்பிலே முழுமனதாக இதை எதிர்க்கிறோம் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இங்கே அமைச்சர்களைப் பற்றிக் கூறவேண்டும். அமைச்சர்கள் எல்லாம் எப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதைப்பற்றி இதிலே ஒரு பகுதி கூறியிருக்கிறது. நமது அமைச்சர்கள் அதை இனியாவது உணர்ந்து நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக அதை இங்கே படித்துக் காட்டுகிறேன்.

1978 மார்ச் 10] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

Administrative Reforms Commission—Report on State Administration—Recommendation 3 (1) (c)—

“.....(c) a Minister should not ordinarily speak or make announcements on matters not within his portfolio. However, if the circumstances so required of him, he must get himself properly briefed by the Minister concerned”. என்றிருக்கிறது. நாம் இந்த அமைச்சரவையிலே நடைபெறுகின்ற நிகழ்ச்சிகளைப் பார்த்தால் மூன்று மந்திரிகள் ஒரே நேரத்தில் எழுந்து நிற்கிறார்கள். அதைத்தான் நாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஒருவேளை நாங்கள் வேண்டுமென்றே தாக்கு வதற்காக இதைக் கூறுகிறோம் என்று நினைக்க வேண்டாம். எதிர்க்கட்சியிலே இருப்பவர்கள் சற்று சூடாகப் பேசினாலும் அமைச்சர்கள் அதைச் சுவையோடு ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். முதலமைச்சரவர்கள் அப்படி நல்ல முறையிலே நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்; இல்லை என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் மற்ற அமைச்சர்கள் எங்களைப் பள்ளிகூடத்துப் பிள்ளைகளைப் போல நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கின்றபோது நாங்கள் வேதனைப் படுகிறோம். இம்மாதிரியான உணர்வுகள் இந்த மன்றத்தில் எழாமல் காக்க வேண்டிய பொறுப்பு மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களைச் சேர்ந்தது.

இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னதாக இங்கே நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளை நான் இங்கே எடுத்துக்கூற விரும்பவில்லை. அத்தகைய கருத்துக்கள் இந்த மன்றத்திலே நடக்க அனுமதிக்கப்படாமல் இருப்பது பொருத்தமாக இருக்கும். ஆகையால், உங்கள் கட்சியைப் பற்றியோ, அமைச்சர்களைப் பற்றியோ கருத்துக்களை யார் தெரிவித்தாலும் அவைகளைப் பொறுமையோடு ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்னொரு விஷயத்தையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இதிலும் கூறி இருக்கிறது.

Administrative Reforms Commission—Report on State Administration—Recommendation 3 (3)—

“ The Chief Minister should himself set a high standard of public conduct and insist on other Ministers to do so. He should keep an eye on the manner in which the Ministers function and ensure that the business of the Government is conducted with dispatch, and with proper regard for public interests and needs ”. என்றும் இருக்கிறது. நாங்கள் இப்படிச் சொல்லும்போது, ஒருவேளை முதலமைச்சரவர்கள் ஒரு கருத்தைக் கூறலாம். காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே எத்தனை காபினட் கூட்டம் நடந்தது, உயர்திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் காலத்தில் எத்தனை காபினட் கூட்டம் நடந்தது, காமராஜ் அவர்கள் காலத்

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1973 மார்ச் 10]

தில் எத்தனை காபினட் கூட்டம் நடந்தது, என்ற கணக்கைச் சொல்லலாம். அந்தக் கணக்கை மட்டும் எடுத்துச் சொன்னால் போதாது. அமைச்சர்கள் சட்டசபை நடக்கும்போது இந்த மன்றத்தில் இருக்க வேண்டும். பாராளுமன்றத்திலே அமைச்சர்கள் இல்லாமல் இருந்தால், அங்கே புரளி ஏற்படுகிறது. ஆனால் நம்முடைய தமிழகத்திலே சட்டமன்றம் சாத்வீகமாக இருப்பதாலோ என்னவோ பெரும்பாலும் அமைச்சர்கள் சட்டசபை நடக்கிறபோது இங்கே இருப்பதில்லை.

இன்னொரு கருத்தையும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சட்டமன்றம் நடைபெறுதபோது அமைச்சர்கள் ஒவ்வொரு ஜில்லாவாக டீர் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அமைச்சர்கள் எல்லாம் 11 மணி முதல் 4 மணி வரை ஆபீசிலே உட்கார்ந்து லைபரேரியார்த்து, மக்கள் பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்கு முன் வரவேண்டும். அதை விட்டுவிட்டு, ஊர் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்; மக்கள் வரிப்பணத்தை விரயம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அமைச்சர்கள் இப்போது பிரயாணம் செய்கிறார்களா இல்லையா என்று நான் கூற விரும்பவில்லை. பொதுமக்கள் வரிப் பணத்தை விரயம் செய்ய வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பொதுமக்கள் நாம் என்ன செய்கிறோம் என்று உன்னிப்பாகக் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இனி வருங்காலங்களிலாவது இந்தமாதியான குறைகள் போக்கப்பட வேண்டும். அரசாங்கத்தின் மீதும், அமைச்சர்கள் மீதும் இப்படிப்பட்டக் குறைகளை நாங்கள் சொல்வதால், இந்த அரசாங்கத்தை சலிப்புக் வேண்டுமென்று நாங்கள் திட்டமிடுவதாக யாரும் எண்ணவேண்டாம். நாங்கள் அப்படித் திட்டமிடவில்லை; நாங்கள் யாருடனும் கூட்டுச் சேரவும் இல்லை என்பதை இந்த மன்றத்திலே தெளிவாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பல்வேறு பிரச்சனைகள் பற்றி எங்கள் கூட்டணிக்கட்சிகளுடன் கருத்துக்களைப் பரிமாறிக்கொள்கிறோமே அல்லாமல் யாருடனும் சேர்ந்து ஆட்சியை சலிப்புக்கவேண்டுமென்று நாங்கள் நினைக்கவில்லை. ஆனால் நேர்மை யான ஆட்சி நடைபெற வேண்டும், ஒழுங்கான ஆட்சி இருக்க வேண்டும், நாட்டிலே சூழப்பம் ஏற்படக்கூடாது, கலகம் ஏற்படக்கூடாது என்றுதான் நாங்கள் நினைக்கிறோம். ஊழல் நடக்கிறது என்றால் விசாரணைக்குத் தயாராக இருக்க வேண்டும். ஊழல் விசாரணையை இந்த அரசாங்கம் நடத்தினாலும் சரி, அல்லது மத்திய அரசாங்கம் நடத்தினாலும் சரி, விசாரணைக்குக் கட்டுப்பட்டு, தாங்கள் குற்றவாளிகள் அல்ல என்பதை வெளிப்படுத்த தயாராக இருக்க வேண்டும் என்று கூறி, நான் இந்த விஷயத்தை இதோடு விட்டுவிடுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பென்ஷன் பற்றி சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இன்றைக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற பென்ஷன் மிகவும் குறைவு. ஆனால் பண்டங்களின் விலை உயர்ந்துகொண்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றியெல்லாம் அதிகமாகக்

1973 மார்ச் 10] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

கறவேண்டியத் தேவையில்லை என்றே நான் கருதுகிறேன். ஆனால் விவிலாசி நிலவரத்திற்குத் தக்கபடி பென்ஷன் கொடுத்து, அவர்கள் வாழ வழிவகைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் பக்கத்திலே ஒருசில தனியார் பள்ளிகளிலிருந்து ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பென்ஷன் கிடையாது. அவர்கள் 1960-க்கு முன்னால் ஓய்வு பெற்றவர்களாக இருப்பதால் அவர்களுக்கு பென்ஷன் கொடுக்கப்படவில்லை. அவர்கள் எல்லாம் மிகவும் ஏழைகள். அவர்கள் மொத்தமாக இன்னும் 60 பேர் அல்லது 100 பேர்கள்தான் இருப்பார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் இப்போது 'ஓல்டு ஏஜ்' பென்ஷன் கொடுப்பதைப் போன்ற குறைந்த அளவிலாவது பென்ஷன் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயம். இந்த பே கமிஷன் வந்த பிறகு வீட்டு வாடகை நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. உத்தியோகஸ்தர்களின் சம்பளத்தில் 10 சதவிகிதம் என்று வீட்டுவாடகை இப்போது பிடிக்கப்படுகிறது. இந்த முறை குறைந்த சம்பளம் வாங்குபவர்களுக்கு ஒருவேளை லாபமாக இருக்கலாம். ஆனால் கொஞ்சம் சர்வீஸ் ஆனவர்களுக்கு படிப்படியாக வாடகை கூடிக் கொண்டே போகிறது. இருக்கின்ற வீடு ஒன்றுதான். ஆனால் சம்பளம் கூடுகிறபோதெல்லாம் அந்த வீட்டுக்கு வாடகையும் கூடிக்கொண்டே போகிறது. அந்த அளவுக்கு வீட்டிலே வசதி கூடவில்லை. ஆகவே, சம்பளத்தில் 10 சதவிகிதம் வாடகையாக வசூலிக்காமல் ஒரு 'ஃபேர் ரென்ட்' நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் பல உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு ஒரு பெரிய சலுகை அளித்ததாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பட்டா வழங்குவது பற்றி சில கருத்துக்களைச் சுருக்கமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ரெவின்யூ மானியத்தின்போது இதுபற்றி விரிவாகக் கூற இருக்கிறோம். பட்டா வழங்குவதில் எங்கள் பக்கத்திலே பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. பல சிக்கல்களைப் தீர்ப்பதற்கு வழிவகைச் செய்யப் போவதாக அமைச்சரவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதற்காக என்னுடைய பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏழை எளிய மக்களுக்கு, நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு பட்டா வழங்கவேண்டும். 90 ஏக்கர், 900 ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்கள் பட்டா நிலம் பெற்ற சரித்திரம் எல்லாம் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு நிலம் கொடுக்கக்கூடாது. நீதிமன்றத்திற்குப் போவதாகச் சொல்வார்கள்; நீதிமன்றத்திலே தீர்ப்பு வந்திருப்பதாகச் சொல்வார்கள். இருந்தாலும் அவர்களிடம் நிலம் போய் சேரக்கூடாது. சில தீர்ப்புகளுக்கு எதிராக கப்ரீம் கோர்ட்டிலே அப்பீல் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். எப்படியானாலும், நிலச்சவாந்தார்களுக்கு நிலம் கொடுக்கக்கூடாது.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1973 மார்ச் 10]

15 ஏக்கர், 30 ஏக்கர் வைத்திருக்கிறவர்களுக்கு வேண்டுமானால் நான்கு மடங்கு கொடுத்தாலும் பொருத்தமாக இருக்கும். ஏழை எளிய மக்களுக்கு தாராளமாகக் கொடுங்கள். பெரியப் பணத் தமிழ்நிலங்களுக்கு பட்டா போட்டுக் கொடுப்பது பொருத்தமாக இல்லை; நியாயமாக இல்லை என்று தெரிவித்து, இந்த முக்கிய விஷயத்தை அரசாங்கம் தீவிரமாகப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பென்ஷன் வழங்குவதிலே ஏற்படுகிற காலதாமத்தைப் பற்றி ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் கூறவேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். உதாரணத்திற்கு பி. டபிள்யூ. டி. சூப்பர்வைசர் ஒருவரைப்பற்றிக் கூறுகிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் 1971-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதத்தில் பி. டபிள்யூ. டி. சூப்பர்வைசர் ஒருவர் ரிட்டயர் ஆனார். அவருக்கு பென்ஷன் வழங்க அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இதுவரையிலும் அவருக்கு ஒரு காசு கூட பென்ஷன் கொடுக்கவில்லை. அதுபற்றி முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு மனு கொடுத்திருக்கிறோம். அக்கவுண்டன்ட் ஜெனரலுக்கும் மனு கொடுத்திருக்கிறோம். இருந்தாலும் இரண்டு வருஷங்கள் ஆகியும் இன்னும் பென்ஷன் கொடுக்கப்படவில்லை. அதேபோல் வில்லேஜ் ஆபீசர்களுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் பென்ஷன் கிடைப்பதில்லை. ஒய்வு பெறுகிறவர்களுக்கு சம்பளம் கிடைப்பது. ஆகையால் அவர்களுக்கு உடனடியாகப் பென்ஷன் கொடுக்கப்பட வேண்டும். இதற்கு இரண்டு வருஷமாவது மிகப் பெரிய குற்றமாக இருக்கிறது. அந்தமாகிரியான காலதாமதங்களை அனுமதிக்கக் கூடாது.

அடுத்தபடியாக, பொலிஷிகல் சபார்ஸ் களுடைய பென்ஷன்கள் உடனுக்குடன் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படவேண்டும். பல மனுக்கள் எல்லாம் செகரடரியேட்டில் தேங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. உண்டா, இல்லையா என்று சொல்லி விரைவில் முடிவு செய்வது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

கடைசியாக எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், தியாகிகளுக்கு சலுகைகள் அறிவிப்பதாகக் கூறினார்கள். யார், யார் என்று கலெக்டர் மூலமாகவும், ரெஸிட்யூ அதிகாரிகள் மூலமாகவும், சம்பந்தப்பட்ட நபர்கள் மூலமாகவும் விவரங்களைச் சேகரித்து யாராக இருந்தாலும் உதவி அளிக்க வேண்டுமென்று கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த மானிய விவாதத்தின் மீதும், தமிழ்நாட்டில் நடைபெறுகின்ற வீட்டு வசதி வாரியத்தின் வேலைகளையும், வீடுகள் எந்த அளவுக்கு இங்கே கட்டப்படுகின்றன

1973 மார்ச் 10]

[திரு. க. இராசாராம்]

என்பதைப் பற்றியும், அந்த வாரியம் எந்தெந்த வேலைகளை மேற்கொண்டிருக்கின்றது என்பதைப் பற்றியும் விளக்கம் அளிக்கின்ற வகையில் இந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள எண்ணுகின்றேன்.

தமிழக வீட்டு வசதி வாரியம் பல வேலைத் திட்டங்களைப் பல்லாண்டுகளாக மேற்கொண்டு வருகிறது. ஆண்டுக்காண்டு பல்வேறு புதிய திட்டங்களையும் உருவாக்கிக்கொண்டு பல்வேறு துறையினருக்கும் வீடுகளைக் கட்டித் தருகின்ற பணியில் ஈடுபட்டிருக்கின்றது என்பதை மகிழ்வோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தொழிலாளர்களுக்கு மலிவு வீட்டு வசதித் திட்டம், குறைந்த வருமானத் தொகையினருக்கான வீட்டு வசதித் திட்டம், நடுத்தர வருமானத் தொகுதியினருக்கான வீட்டு வசதித் திட்டம், நிலம் கையகப்படுத்துதல், மேம்படுத்துதல் திட்டம், தமிழ்நாடு அரசுப் பணியாளர்களுக்கான வாடகை வீட்டு வசதித் திட்டம், மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கான தமிழ் நாடு உதவி பெறும் வீட்டு வசதித் திட்டம், கிராமப்புற வீட்டு வசதித் திட்டம், மலைப் பகுதிகளில் சுற்றுலாக் குடும்பங்கள் கட்டுகின்ற திட்டம், கிராமப்புறப் பகுதிகளில் மருத்துவர்களுக்கு வீடுகள், மருந்தகங்கள் கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டம், அரசுப் பணியிலிருந்து ஓய்வு பெறுபவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டம், அரசிதழ் பதிவு பெறாத நான்—கெசடட் அரசுப் பணியாளர்களுக்கு வீடுகள், பர்மா அகதிகளுக்கு வீடுகள், வீட்டு அடமானக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் மூலம் வீடுகள் கட்டித் தருகின்ற திட்டங்கள் இன்னும், நாளொன்றிற்கு ரூபாய் ஒன்று வீதம் சேமித்து, ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குப் பிறகு வீடு பெறுகின்ற திட்டம், இப்படி 15 திட்டங்கள் மாநில அளவில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. சென்னை நகரத்தில், குறிப்பாக நான்கு திட்டங்கள் மிகச் சிறப்பான முறையில் போடப்பட்டு செயலாற்றி வருகின்றன. கலைஞர் நகர், அறிஞர் அண்ணா நகர், கோட்டூர் புறத் திட்டம், சென்னியம்மன் கோயில் திட்டம் ஆகிய நான்கு திட்டங்களும், ஆறு கோடியே 25 லட்சம் ரூபாய் செலவில் உருவாக்கப்பட்டு அது டெல்லியிலிருக்கிற 'ஹட்கேர்' என்ற நிறுவனத்தின் உதவி பெற்று அந்தத் திட்டங்களெல்லாம் வேகமாக நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இதுவுமல்லாது அரசு அலுவலகங்களில் பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கின்ற பணியாளர்கள் அவர்களுக்குத் தேவையான வீட்டைப் பெறுகின்ற வகையில், அவர்களுடைய சம்பளத்தைப்போல் 60 மடங்குக்கு அதிகமாக ரூ. 35 ஆயிரத்திற்குக் குறைவாக இந்த வாரியத்தின் மூலமாக வழங்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[1973 மார்ச் 10]

அதுமட்டுமல்ல. குடிசை மாற்று வாரியம் பற்றி குடிசைமாற்று வாரியத் தலைவர் திரு. அரங்கண்ணல் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்த வாரியத்தை நமது தமிழக முதல்வரவர்கள் நேரடிப் பார்வையில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதன் மூலமாக, இந்தியாவில் வேறெங்குமே நடைபெறாத அளவுக்கு ஒரு காரியம் இன்றைக்கு தமிழகத்தில் நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகிறது. குடிசை மாற்று வாரியம் இந்தியாவின் வேறெந்தப் பகுதியிலும் இல்லை என்பதை உறுப்பினர்கள் எல்லாம் நன்கு அறிவார்கள் என்று நம்புகிறேன். மற்ற மாநிலங்களிலெல்லாம் என்ன நிலைமை என்றால், அங்கெல்லாம் குடிசை அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் தான் இருக்கின்றனவே தவிர, குடிசை மாற்றுத் திட்டமென்பது சென்னை நகரில்தான் இருக்கிறது. அப்படி, சென்னையில் மட்டும் குடிசை அபிவிருத்தி என்றில்லாமல், நமது தமிழகத்தில், டாக்டர் கலைஞரவர்கள் வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலமாக குடிசை மாற்று வாரியத்தை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள் என்பதன் விளைவாக, இன்றைக்கு 1971-72 விருந்து கோயம்புத்தூரில் இதுவரையில் ரூ. 135.80 லட்சத்திற்கு குடிசை மாற்று வாரியத்தின் மூலமாக வேலைகள் நடந்து 2,363 கட்டிடங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றிலே குடியிருந்துகொண்டு வருகிறார்கள் என்பதை இந்த அவைக்கு மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மதுரை மாநகராக்கப்பட்டவுடன் ரூ. 23.94 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டு, 352 வீடுகள் கட்ட திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

திருச்சியில் 455 வீடுகள் ரூ. 29.35 லட்சம் செலவில் கட்டப்பட்டு இதுவும் குடிசை மாற்று வாரியத்தினால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சேலத்தில் 749 வீடுகள் கட்டுவதற்காக, ரூ. 79.81 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டு, ரூ. 35 லட்சத்திற்கான வேலைகள் இதுவரையில் நடைபெற்றிருக்கின்றன என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

குன்னூர் மலைப் பகுதியில் 81 வீடுகளுக்கு பணம் ஒதுக்கப்பட்டு, ரூ. 4.99 லட்சம் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தஞ்சை நகரத்தில் 199 வீடுகள் குடிசைகள் மாற்றப்பட்டு குடிசை மாற்று வாரியத்தின் மூலமாக ரூ. 6.12 லட்சம் செலவழிக்கப்பட்டு உருவாக்கப்பட்டு வருகின்றன என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கடலூரில், 177 வீடுகள் 4.71 லட்சம் செலவழிக்கப்பட்டு கட்டப்பட்டு வருகின்றன.

1973 மார்ச் 10]

[திரு. க. இராசாராம்]

திருநெல்வேலியில் 80 வீடுகள் 4.37 லட்சம் செலவில் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

இவ்வளவு வேலைகளும் வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலமாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. இதுவரையில் வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலமாக ஒரு வீடு வாங்க வேண்டுமென்றால், வீட்டின் விலையில் நான்கில் ஒரு பங்கு 25 சதவிகிதம் முன் பணமாகத் தந்தால்தான் ஒரு வீட்டைப் பெற முடியும். உதாரணமாக, ரூ. 10 ஆயிரம் வீடு, ரூ. 27 ஆயிரம் வீடு, ரூ. 30 ஆயிரம், ரூ. 60 ஆயிரம், ரூ. 60 ஆயிரம் என்ற பலதரப்பட்ட வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கப்படுகின்றன. கோட்டேர்புறத்தில் புதுத் திட்டத்தில் இன்றைக்கு 81 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு வீடுகள் கட்டுவதற்குத் திட்டம் தீட்டப்பட்டு அதற்காக விண்ணப்பங்கள் கூட வந்து கொண்டிருக்கின்றன.

இதற்கு முன்னால் இருந்த நிலை என்னவென்றால், எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரியான ஸ்லாப் சிஸ்டம், யாராக இருந்தாலும் ரூ. 80 ஆயிரம் வீடு என்றால் அதில் நான்கில் ஒரு பங்கு ரூ. 60 ஆயிரம் வீடு என்றால் அதற்கும் நான்கில் ஒரு பங்கு என்று முன்பணம் தரப்பட வேண்டுமென்று இருந்தது. அதை மாற்றி நடுத்தர மக்களும், பாமர மக்களும், அரசு உத்தியோகத்திலுள்ளவர்களும், ஆசிரியர்களும் வீடுகள் பெறவேண்டுமென்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையில் இன்றைக்கு, ரூ. 10 ஆயிரம் வீட்டிற்குத் திட்டம் தீட்டியிருக்கிறோம். அதற்கு 25 சதவிகிதம் முன் பணம் தர வேண்டுமென்றிருந்த முன்பிருந்த நிலையில் மாற்றம் செய்து, பத்தில் ஒரு பங்கு ரூ. 1,000 தந்தாலே அவர்களுக்கு வீட்டைக் கொடுக்க வாரியம் திட்டம் தீட்டியிருக்கின்றது. வீட்டைப் பெற்று, அதிலே குடியிருந்துகொண்டு அதற்குப் பிறகு ரூ. 100 வீதம் திருப்பித் தரலாம். பத்து ஆண்டுகளில் அவர்களுக்கு வீடு சொந்தமாகிறது. இப்படிப்பட்ட பல திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இத் திட்டத்திற்கு திருச்சி, தஞ்சை, சேலம், வேலூர், திருநெல்வேலி ஆகிய மாவட்டத் தலைநகரங்களிலிருந்து ஏராளமான மனுக்கள் வந்து குவித்த வண்ணமிருக்கின்றன என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த ரூ. 10 ஆயிரம் வீட்டிற்கு முன்பணமாக ரூ. 1,000 தந்தால் போதுமென்ற வசதி, பத்தில் ஒரு பங்கு தந்தால் போதுமென்ற வசதி மற்ற திட்டங்களுக்கு இல்லை என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இதைப் போலவே பாராவது ஒருவர் தன்னுடைய மகளுக்கு வீடு கட்டி அதைச் சீதனமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்றால், இன்றையிலிருந்தே ஒவ்வொரு மாதமும் பணம் கட்டிக்கொண்டிருந்தால், பதினைத்தாம் வருஷம்

[திரு. க. இராசாராம்]

[1973 மார்ச் 10]

வீட்டைக் கட்டி, அந்த வீட்டை மகளுக்குச் சீதனமாகக் கொடுக்கின்ற திட்டத்தையும் வைத்திருக்கிறோம் என்பதையும் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசும்போது நெசவாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டித்தரப்படவேண்டும் என்பதைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் நெசவாளர் பகுதியில் இருந்து வந்திருக்கிறவன்தான் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். நான் நெசவாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டித்தரவேண்டும் என்பதற்காகவே வீட்டு வாரியப் பொறியாளர்களை எல்லாம் அதுபற்றி ஆராய்வதற்குச் சொல்லி யிருக்கிறேன். நெசவாளர்களுக்கு சில பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. பத்து அடி அகலம், 18 அடி நீளமுள்ள ஒரு அறை தறிகள் போடுவதற்கு அவர்களுக்குத் தேவை. அதோடு பாம்பே கழிவிடம், குளிக்கும் அறை, சமையலறை, படுக்கை அறை என்பதாக அவர்களுக்கு அளிக்கப்படுகிற வீடுகள் அமைந்தாக வேண்டும். இந்த அளவுக்கு ஒட்டு வீடு கட்டுவது என்றாலே ஆறுயிரம் ரூபாய் தேவைப்படுகிறது. இதுபற்றித்தான் பொறியாளர்களைப் பரிசீலனை செய்யச் சொல்லி ஒரு திட்டம் தயாரிக்கச் சொல்லியிருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, கிராமப்புற வீட்டு வசதிகளை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்பதாக டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் கூறிய கருத்துக்கேற்ப இந்த ஆண்டு கிராமப்புற வீட்டு வசதித் திட்டத்திற்கு நாம் அதிகச் சலுகை அளித்திருக்கிறோம் என்பதை மிக்க மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதுவரை கிராமப்புறங்களில் வீடுகள் கட்டுவது என்றால் நாம் 3 ஆயிரம் கட்டுகாத் தந்தோம். அவர்கள் மேற்கொண்டு ஆயிரம் ரூபாய்க்கு பொருளாகவும், உழைப்பாகவும் தரும்படியான திட்டத்தை வைத்திருந்தோம். இந்த ஆண்டு நாமே 4 ஆயிரம் ரூபாய் கடன் தருவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். அவர்கள் பொருளாகவும், உழைப்பாகவும் மேற்கொண்டு ஆயிரம் ரூபாய்க்குத் தரவேண்டும். அதுமட்டுமல்ல. கிராமப்புற வீட்டு வளர்ச்சித் திட்டத்திற்காக 1969-70 இல் ஒதுக்கப்பட்டது ரூ. 7.75 லட்சம் தான். 1971-இல் 10.93 லட்சம். 1972 இல் 15.38 லட்சம், 1973 இல் 21.93 லட்சம். ஆனால் இந்த 1973-74 இல் நாம் 28.97 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்படி நாம் ஒதுக்கியிருப்பது மட்டுமல்லாமல் முதல்வர் சிறப்பு நிதியில் இருந்தும் கிராமப்புற வீட்டு வசதிக்காக 50 லட்சம் ரூபாயை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஆகையால் இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் கிராமப்புறங்களில் வேகமாக வீடுகள் கட்டுவதற்கான வசதிகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் இந்தத் திட்டம் மிகச் சிறப்பாகப் பயன்பட்டு வருகிறது. இந்த ஆண்டு தமிழகம் பூராவிற்கும் இந்தத் திட்டம் பயன்பட இருக்கிறது. நம்முடைய மாநிலத்தில் ஏறத்தாழ 15 ஆயிரம் கிராமங்கள் இருக்கின்றன. பல்வேறு

1973 மார்ச் 10]

[திரு. க. இராசாராம்]

கிராமங்கள் இந்தத் திட்டத்தினால் பயன்பெறும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக தமிழக முதல்வர் அவர்கள் “எனக்கு உயிரினும் மேலான ஒன்று பிற்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட இணத்தவர்களின் மேம்பாட்டுக்கு உழைப்பதுதான்” என்று எடுத்துச் சொல்லியதுபோல இந்த வீட்டுவாரியத் தின் மூலம் பிற்பட்ட மாணவர்களுக்கு, அரிசன மாணவர்களுக்கு வசதியாக 300 விடுதிகளை உருவாக்குகின்ற ஏற்பாட்டினைச் செய்து வருகிறோம். கிராமப் புறங்களில் கூட மாணவர்கள் அழகான, காற்றோட்டமான விடுதிகளில் தங்கிப் படிக்க இனி வாய்ப்பு ஏற்படும் என்கிற மகிழ்ச்சிகரமான செய்தியினைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த 300 விடுதிகளுக்காக ஏறத்தாழ 2 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம்.

திரு. ஹாண்டே அவர்கள் ஒரு வெட்டுப் பிரேரணையில் வீட்டுவசதி வாரியத் தினால் கட்டப்படுகின்ற விடுகளில் சில குறைகள் இருப்பதாக—கட்டிடங்கள் நல்லபடி இல்லை என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். எங்கே எந்தக் குறை இருந்தாலும் அதைச் சுட்டிக்காட்டினால் அதனை நீக்குவதற்கு வீட்டுவசதி வாரியம் எப்போதும் தயாராய் இருக்கிறது. பத்திரிகையில் வந்த ஒரு செய்தியை வைத்துக்கூட உடனே பொறியாளர்களை அங்கு சென்று பார்த்துவாச் சொன்னேன். அதுபோல இல்லை என்பதாக அவர்கள் பார்வையிட்டு வந்து தெரிவித்தார்கள். விண்ணப்பம் வேண்டுமென்று போட்டால் கூட உடனே வருவதில்லை என்று சொன்னார்கள். இதுபோன்ற குறைகள் எல்லாம் அடிக்கடி களைப்பப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. நீங்கள் கலைஞர் கருணாநிதி நகர் திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும், அறிஞர் அண்ணா நகர் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும், கோட்டுர்புரம் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் விடுகள் கிடைக்கும் என்ற அறிவித்தவுடன் வந்து ருவிக்கின்ற விண்ணப்பங்களுக்கு அளவே இல்லை. இன்றைக்கு பேசுபட்ட நகரில் ப்ளாட் கீழே 60 ஆயிரம், மேலே 60 ஆயிரம் ஆக ஒரு லட்சத்து இருபதாயிரத்திற்கு விடுகள் கொடுக்கிறோம் என்றவுடன் முழு வீட்டையும் வாங்கிக்கொள்ள முழுத் தொகை கொடுத்தே வாங்கிக்கொள்ள சேட்டுகள் வருகிறார்கள். அப்படி அவ்வளவு சிறப்பான விடுகளை இந்த வீட்டு வசதி வாரியம் கட்டி வருகிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: நான் பெரிய வீடுகளைப்பற்றிச் சொல்லவில்லை, தாண்டவராயன் பிள்ளைச் சத்திரம் ஷெனாய்நகருக்கு அருகில் உள்ளது, வியாசர்பாடி அருகில் உள்ள இடம் ஆகியவற்றில் அமைக்கப்படுகிற சிறுகுடி வீடுகளில் காணப்படும் குறைபாடுகளைச் சொன்னேன்.

[1973 மார்ச் 10]

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: எந்த இடத்தில் குறைபாடுகள் விடுத்துக்காட்டப்பட்டாலும் அதை நீக்குவதற்கு விட்டு வசதி வாரியம் தயாராக இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த விட்டுவசதி வாரியத்தினால் போடப்படுகிற திட்டங்களை எல்லோரும் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமாறு கேட்டுக்கொண்டு நான் என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் சார்பாக இங்கே வைக்கப்பட்டுள்ள ஒன்பது மானியக் கோரிக்கைகளின்மீது உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை வழங்கியிருக்கிறார்கள்.

நிர்வாக காங்கிரஸ் தலைவர் மாண்புமிகு பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் அமைச்சர்களின் எண்ணிக்கைபற்றி இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். அமைச்சர்களின் எண்ணிக்கை எட்டில் இருந்து மெல்ல, மெல்ல 15-க்கு வந்துவிட்டது என்று தெரிவித்தார்கள். ஆயினும் பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் மேற்கொண்டு 2 அமைச்சர்களைப் போடுவதற்கு சிபார்சு செய்கின்ற அளவில் தம்முடைய பேச்சை முடித்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு 15 அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால் அந்த அளவுக்குப் பணிகள் பரவலாக்கப்பட்டிருப்பது மட்டுமல்ல, அந்தப் பணிகள் விரைவாகவும், செம்மையாகவும், சரியாகவும் நடைபெறச் செய்வதற்கான நடவடிக்கையாகத்தான் அமைந்திருக்கிறது.

ஒன்றை நீங்கள் நன்கு உணரவேண்டும். சாதாரணமாக, நிர்வாகச் சீர்நிருத்தக் குழுவின் கருத்துக்களை வைத்துப் பார்த்தால் உறுப்பினர்களுடைய எண்ணிக்கையில் 10 சதவிகிதம் அமைச்சர்கள் இருக்கலாம் என்பது ஒருவித கருத்தாகும். அந்தக் கணக்குப்படி இங்கே 23 அமைச்சர்கள் இருக்கலாம். ஆனால் அந்த அளவுக்குச் செல்லக்கூடிய நிலை இல்லை. நமது மாநிலத்தைப் போன்ற அளவு ஜனத்தொகை உள்ள பிற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப்பார்த்தாலும் இந்தியாவில் உள்ள சிறிய, பெரிய மாநிலங்களை விட்டு விட்டு நம் மாநிலத்தைப்போன்ற அளவுள்ள மாநிலங்களை எடுத்துப் பார்த்தாலும் நாம் அதிகமான அமைச்சர்களைப்போட்டுக்கொண்டு வேலை செய்யவில்லை என்பதை உணரலாம். மைசூரில் 22 அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்கள். மத்தியப் பிரதேசத்தில் 21 அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்கள். மகாராஷ்டிராவில் 21 அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்கள். மேற்கு வங்காளத்தில் 26 அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் நமது மாநிலத்தில் 15 பேர்கள்தான் இருக்கிறோம். அதோடு அன்றைக்கு நமது மாநில வருவாய் 194 கோடியைக் கொண்டு நிர்வகிக்கப்பட்டு வந்தது. இன்றைக்கு 465 கோடிக்கு வருவாய் பெருகி பற்பல துறைகளிலும் அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் விரிவு அடைந்திருப்பதைப்

1973 மார்ச் 10] [மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

பார்க்கிறபோது அமைச்சர்களுடைய எண்ணிக்கை அந்த அடிப்படையில் தான் அமைந்திருக்கிறது என்பதை உணரலாம். இது தேவைப்படுகிற அளவே தவிர புறக்கணிக்கப்படுகிற நிலை இல்லை.

அதமட்டுமல்ல. முன்பு இருந்த நிலை வேறு. இப்போது பார்வையாளர்களின் எண்ணிக்கை மிகமிக அதிகமாகிவிட்ட பாங்கினைக் காணலாம். 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு காணப்படாத விழிப்புணர்ச்சி, பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கூட காணப்படாத ஒரு விழிப்பு உணர்ச்சி இந்த ஐந்தாறு ஆண்டுகளிலே அதிகமாகிவிட்டது. எந்தச் சிறிய குறையாக இருந்தாலும், அதிகாரிகளிடம் சொல்லியே நீங்கிக்கொள்ளக்கூடிய ஒன்றாக இருந்தாலும் கூட அமைச்சர்களைக் கண்டு தெரிவிக்கவேண்டும் என்பதும், அமைச்சர்கள் யாரையும் புறக்கணிக்காது எல்லாப் பார்வையாளர்களையும் சந்தித்து அவர்களுடைய குறைகளை அகற்றுவதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டும் வருகிற நிலையில் இப்போதுள்ள அமைச்சர்களின் எண்ணிக்கை அதிகம் இல்லை. வருகின்ற பார்வையாளர்களை அமைச்சர்கள் ஜனநாயக ரீதியில் புறக்கணிக்கக்கூடாது என்பதை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களே ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். வருகிறவர்களை அமைச்சர்களும் சந்தித்து வருகிறார்கள். பொறுப்பும், பணியும் இப்படிப் பல்வேறு வகையில் அதிகப்பட்டிருக்கிற காரணத்தினால் இதற்கேற்ற வகையில் அமைச்சர்களின் எண்ணிக்கை கொஞ்சம் அதிகப்பட்டிருக்கிறதே தவிர வேறு இல்லை என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், 15 அமைச்சர்களாகப் பேருக்கி இருப்பதன் காரணமாக அமைச்சர்களைப் பொறுத்து ஏற்பட்டிருக்கிற சுற்றுப்பயணச் செலவுகள், அவைகள் எல்லாம் அதிகமாகி, இந்த அரசாங்கத்திற்கு அதிகச் செலவை ஆக்கியிருக்குமா என்றால் அதுவும் இல்லையென்று குறிப்பிட்டுக் காட்டவிரும்புகிறேன்.

1963-64-ல் 9 அமைச்சர்கள் இருந்தார்கள். அப்பொழுது, உள்நாட்டில் சுற்றுப்பயணம் செய்ததற்கு ஆகியிருக்கிற செலவு ரூ. 64,703, 1964-ல் 8 அமைச்சர்கள் இருந்தார்கள். அப்பொழுது ஆன செலவு ரூ. 63,594. 1965-ல் 8 அமைச்சர்கள் இருந்தார்கள். அப்பொழுது ஆன செலவு ரூ. 70,197. 1966-ல் 8 அமைச்சர்களுக்கு சுற்றுப் பயணச் செலவாக ரூ. 79,607 ஆகியிருக்கிறது.

1967-68-ல் 9 அமைச்சர்கள். அவர்களுக்குக் கிட்டத்தட்ட ரூ. 77,449 ஆகியிருக்கிறது. 1968-69-ல் 13 அமைச்சர்கள். அவர்களுக்குக் கிட்டத்தட்ட ரூ. 58,884 ஆகியிருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் அனுமதிப்போடு அலுவல் நோத்தை சிறிது நீட்டித்துக் கொள்கிறேன்.

[1973 மார்ச் 10]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: ஆக, 1968-69-ல் 13 அமைச்சர்கள் ஆக்கப்பட்டாலும் சுற்றுப் பயணச் செலவு ரூ. 53,834 தான் ஆகியிருக்கிறது. 8 அமைச்சர்களுக்கு ஆன செலவு கூட 13 அமைச்சர்களுக்கு ஆகவில்லை என்பதற்காக இதைக் குறைப்பிட விரும்புகிறேன். 1969-70-ல் 14 அமைச்சர்களுக்கு ஆன செலவு ரூ. 88,196. 1970-71-ல் 14 அமைச்சர்களுக்கு ஆன செலவு ரூ. 60,139. 1971-72-ல் 15 அமைச்சர்கள் இருந்தார்கள். ஆனால், ரூ. 33,228 தான் 15 அமைச்சர்களுக்கும் சேர்ந்து சுற்றுப்பயணச் செலவாக ஆகியிருக்கிறது. ஆனால் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்ற வகையில், 4 அமைச்சர்கள் சென்ற வகையில், 1970-71-ல் ரூ. 63,333 ஆகியிருக்கிறது. 1971-72-ல் 2 அமைச்சர்கள் சென்ற வகையில் ரூ. 44,561 செலவாகியிருக்கின்றது. ஏன் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன் என்று சொன்னால், 15 அமைச்சர்கள் ஆகியிருப்பதன் காரணமாக, பணிகள் பரவலாக ஆகியிருக்கின்றன என்பது மட்டும்ல்லாமல், மக்களுடைய தேவைகளை சிறப்புற நிறைவேற்ற இதனால் வழிவகைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. முன்பிருந்ததைவிட பணிகளை அதிகமாக ஆற்றுவதற்காக இவ்வாறு செய்யப் படுகிறது. கல்வித் துறை, மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை இரண்டும்கூட ஒன்றாக ஒருகாலத்தில் இருந்தது. அப்பொழுது இதற்கு ஒரு செயலாளர்தான் இருந்தார். இப்பொழுது இரண்டு செயலாளர்கள் இருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். சமூக நலத் துறைக்கு தனிச் செயலாளர் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். கூட்டுறவுத் துறைக்குத் தனிச் செயலாளர் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். பிற பட்டோர் நலத்துறைக்கு தனி இயக்குநர் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். ஆக இவ்வளவு வளர்ந்திருக்கிறது.

குமரி மாவட்டம் புறக்கணிக்கப்படுகிறது என்று மாண்புமிகு நிறுவன காங்கிரஸ் தலைவர் பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் குறிப்பிட்டுக் காட்டினார்கள். வாழ்க்கைத் தரத்தை வைத்துக் கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால், குமரி மாவட்டத்தினுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயர்ந்துதான் இருக்கிறது. கல்வியிலும் குமரி மாவட்டம் உயர்ந்துதான் இருக்கிறது. புள்ளி விவரங்களைத் தனித் தனியாக வைத்துப் பார்த்தாலும் அந்த மாவட்டம் புறக்கணிக்கப்பட்டதாக யாரும் சொல்லமுடியாது. அந்த மாவட்டத்தைப் புறக்கணிக்கவேண்டுமென்ற நோக்கமும் எங்களுக்கு இல்லை. அதிகமான உறுப்பினர்கள் அங்கு நிறுவனக் காங்கிரஸ்காரர்களாக இருப்பதால் புறக்கணிக்கிறோம் என்று கருதுகிறார்கள். அது தவறு. அந்த மாவட்டத்திலும் நாங்கள் அதிகமான அளவில் வா வேண்டுமென்றுதான் பல காரியங்களைச் செய்யலாமே தவிர, மாறுபட்டவர்கள் என்ற கருத்தில் அதைப் புறக்கணிக்க வேண்டிய அவசியமில்லையென்று. . .

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: உங்களுடைய அபேட்சகராக அங்கிருந்து ஒருவர் வந்திருக்கிறார். அவருடைய தொகுதியிலாவது தாராளமாகச் செலவு

1973 மார்ச் 10] [திரு. ஆர் பொன்னப்ப நாடார்]

செய்யுங்கள். எங்களுடைய தொகுதியிலே செலவு செய்யாமல் போனாலும், அவருடைய தொகுதியிலே தாராளமாகச் செலவு செய்யுங்கள். எங்களுடைய தொகுதியிலிருந்து எங்களை அப்புறப்படுத்த உங்களுக்குத் திறமையும், ஆற்றலும் இருந்தால் அந்தச் சவாலை ஏற்றுக்கொள்ள நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறிய குற்றச்சாட்டே தவறு என்று கூறும்போது அந்தக் குற்றச்சாட்டுக்கு ஆதரவு அளிக்கின்ற வகையில் ஒரு அமைச்சரை நியமிக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லையென்று கருதுகிறேன். மற்றைய மாவட்டங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, அம்மாவட்டம் நன்றாக இருக்கிற நிலைமைதான் இருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் சென்னையிலேயிருந்து தொடங்கி இப்பொழுது திருநெல்வேலி வரையிலே வந்திருக்கிறது. அடுத்த கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு நாங்கள் போகவேண்டிய நிலையிலேதான் இருக்கிறோம். அங்குள்ள மக்கள் எல்லாம் மாறுபட்டவர்கள், எங்களுக்கு விரோதிகள், ஆகவே புறக்கணிக்கப்படுகிறது அந்தப் பகுதி என்று கூறுவது தவறு, அந்த எண்ணமே எங்களுக்குக் கிடையாது. அடுத்தத் தேர்தலில் எங்களுக்குக் கட்டாயம் அப்பகுதி மக்களுடைய முழு ஆதரவு இருக்கிறது, இருக்கும் என்ற காரணத்தால், புறக்கணிக்கிற நிலை கிடையாது. வளர்ந்திருக்கிறதா என்று பார்த்தால் ஒவ்வொரு துறையிலும் வளர்ந்திருக்கிற பாங்கினைக் கானலாம்.

இங்கே விசாரணைக் குழு அமைப்பதைப் பற்றியெல்லாம் மாண்புமிகு பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும் சொன்னார்கள். சட்டத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் விரிவான விளக்கம் எல்லாம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இருக்கிற சட்டமே போதும் என்றும், ஆகவே கொண்டு வருகிற புதுச் சட்டத்தை நாங்கள் ஒத்துக்கொள்ளப் போவதில்லையென்றும் சொன்னார்கள். அப்படியானால், வருகிற புதுச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்தாமல் இருக்கட்டும். யார் யார் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்களோ அவர்கள் பயன்படுத்திக்கொள்ளட்டும். பழைய சட்டத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள விரும்புபவர்கள் அதையே பயன்படுத்திக் கொள்ளட்டும். புதிதாகக் கொண்டு வரப்படுகிற எந்தச் சட்டத்தையும் அவர்கள் கருதுகின்றார்போல், எந்தத் தன்மையையும் புறக்கணிக்கக் கொண்டுவரப்படுவதில்ல ஒழுக்கத்தை ஏற்படுத்தத்தான் புதுச்சட்டம் வருகின்றது. ஏற்கனவே இருக்கிற வாய்ப்புகளோடு கூட, இது ஒரு வாய்ப்பு. ஏற்கனவே இருக்கிற அந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுக்கும் பொன்னப்ப நாடார் அவர்களுக்கும் முழு விருப்பம் என்றால், அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள அவர்களுக்குத் தாராளமாக உரிமை உண்டு. எங்களை 7 ஆண்டுகள்

[1973 மார்ச் 10]

அனுப்ப வேண்டுமென்ற விருப்பம் இருந்து, தைரியம் இருந்தால் எங்களை 7 ஆண்டுகள் அனுப்பப்படும். புதுச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்தி அல்லது அவர்கள் மூன்று ஆண்டுகாலம் உள்ளே போகட்டும் என்பதைத்தான் நிறைவேற்றப்பட இருக்கிற அந்தச் சட்டத்தைப் பற்றி விளக்கப்பட்டு இருக்கிறது, அந்தச் சட்டத்தைப் பற்றி நீங்கள் கவலைப்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லையென்று நான் கருதுகிறேன்.

அமைச்சர்களுடைய சுற்றுப்பயணத் தன்மைகள், மற்றவைகள் பற்றி யெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் விளக்கமாகவும், தெளிவாகவும், திட்டவாட்டமாகவும் அறிக்கைகள் விட்டிருக்கிறார்கள், தேர்தல் காலங்களைப் பொறுத்தவரையிலும்கூட நியாயமாகவும், நேர்மையாகவும் தேர்தல் அமையவேண்டும், அதற்கு ஏற்றவகையில் சுற்றுப்பயணங்கள் அமைய வேண்டும் என்று. திண்டுக்கல்லிலே அமைச்சர்கள் அவ்வாறு ஈடுபட்ட கூடாது என்று பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் குறிப்பிட்டுக் காட்டினார். 1971-லே நடைபெற்ற தேர்தலை ஒட்டி மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் எல்லா அமைச்சர்களுக்கும் ஒரு சுற்றறிக்கை விட்டிருக்கிறார்கள். அந்த சுற்றறிக்கையை இங்கே படித்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

‘Ministers may avoid drawing any Travelling Allowance or Daily Allowance for journeys undertaken by them in connection with the elections as they cannot be treated as official. The journey undertaken by a Minister for filing nomination papers and all subsequent tours during the period of elections should be regarded as being primarily for election purposes and the entire journey and not a part of it, should be so regarded.....’
என்று சொன்னதோடு மட்டுமல்லாமல்,

‘Journeys of Ministers to constituencies other than their own in the interest of the party will also be treated as private. Even if they do some official work during such tours, that cannot be a ground for claiming Travelling Allowance.....’
என்று திட்டவாட்டமாக அந்த அறிக்கையிலே முதலமைச்சர் கூறி இருக்கிறார், ஆகவே, தேர்தலைப் பொறுத்து அமைச்சர்கள் செல்கிற சுற்றுப்பயணங்களுக்கு சுற்றுப்பயணப் படியோ, அல்லது நாள் படியோ வாங்குவதில்லையென்ற அடிப்படையில்தான் அந்த அறிக்கையிலே கண்காணிக்கப்பட்டு வருகிறது என்று நான் குறிப்பிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

திரு. செளடி சுந்தரபாரதி அவர்கள் கூறும்பொழுது, தலைமைச் சேபலகத் தைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளும் அலுவலாளர்களும் மாதத்திற்கு ஒரு முறை ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் வாவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இதன்மூலம்

1973 மார்ச் 10] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

குழப்பங்கள் அதிகம் ஆகுமே தவிர, பிரச்சினைகள் தீர வழி ஏற்படாது. 15 அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு அமைச்சரும் ஒவ்வொரு மாவட்டத் திற்கும் போய்த் தீரவேண்டும். தலைமைச் செயலகத்திலே இருக்கிற அதிகாரிகள் அத்தனை பேரையும் அழைத்துப் போகவேண்டுமென்றால், இங்கேயே பணிகள் நிறைந்திருக்கின்றன. அவர் சொல்வதன் நோக்கங்கள் இப்பொழுதே நிறைவேறுகின்றன என்று மட்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

கிராம அளவிலே மனு நீதித் திட்டம் இருக்கிறது. மக்களுடைய குறைபாடுகளை உடனுக்குடன் நீக்கவேண்டுமென்பதற்காக அந்தத் திட்டம் இருக்கிறது. அதில் ஏதாவது குறைபாடுகள் இருந்தால் அதனை சீர்திருத்தி செம்மைப்படுத்துவதற்கு நாம் முயற்சிகள் எடுக்கலாம். அமைச்சர்கள் சுற்றுப் பயணம் செல்லும்போது பொது மக்கள் இப்பொழுது அவர்களைக் காணாமல் இல்லை. பல்வேறு நிகழ்ச்சிகள், மற்றவைகளுக்குச் செல்லும்போதும் கூட, அமைச்சர்கள் தங்கியிருக்கிற இடத்திலே பொதுமக்கள் தங்கள் குறைபாடுகள் என்ன என்னவோ அதை முக்கிய திட்டங்கள் மூலமாகவோ, விண்ணப்பங்கள் மூலமாகவோ தருகிறார்கள். ஆங்கங்கு இருக்கிற நிலையை பார்த்து மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர்களிடத்திலோ, அதிகாரிகளிடத்திலோ அவற்றைக் கொடுத்து கவனிக்கும்படியாகச் சொல்கிறோம். அப்படி அங்கு நிறைவேறாமல் இருப்பவைகளை நிறைவேற்றக்கூடிய நிலைமையில், கூறுகின்ற கோரிக்கைகள் நிறைவேற்றப் படுகிற அளவுக்கு இங்கே வந்ததற்கு பிறகு அவைகள் அனுப்பி வைக்கப்படுகின்றன. ஆனால், இவர்களை அழைத்துக்கொண்டு போவது என்பது சாத்தியமாக இராது.

திரு. செளடி எஸ். சுந்தரபாரதி : நான் மாதத்திற்கு ஒரு முறை அமைச்சர்கள் செல்லவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் வருடத்திற்கு ஒரு முறை என்றுதான் சொன்னேன். வருஷத்திற்கு ஒரு முறை அமைச்சர்களும், செக்ரடேரியட்டில் உள்ள அதிகாரிகளும் சென்றால்—அவர்கள் செல்வதற்கு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பாகவே அங்கங்கேயுள்ள குறைகளை யெல்லாம் சேகரித்து வைத்திருந்தால்—அப்பொழுது அந்தக் குறைகளைப் பற்றிப் பரிசீலனைசெய்து உடன் பரிகாரம் காணுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும் என்றுதான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறுவதுபோல் அப்படிச் செய்தால் நாங்கள் எல்லாம் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஒரு வருடத்திற்கு ஒரு முறை செல்வதாக இருந்தால் நாங்கள் எல்லாம் 14 ஆண்டுகாலம் அமைச்சர்களாக இருந்தால்தான் மூடியும். அமைச்சர்கள் ஆங்காங்கே செல்லுகின்றபொழுது இப்பொழுதே

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1973 மார்ச் 10]

மகஜர்கள், விண்ணப்பங்களை யெல்லாம் தருகிறார்கள். அவற்றைப் பெற்றுக் கொண்டு அதிகாரிகள் அவற்றைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும், ஒப்பிட வேண்டும் என்று தான் சொல்கிறோமே தவிர, உடனே முடிவான பதிலைத் தரமுடியவில்லை. இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் போடுகிற கேள்விகளுக்குப் பதில் சேகரித்துக் கொடுப்பதே, ஒன்றிரண்டு மாதங்களுக்குள் முடிய வில்லை, கிட்டத்தட்ட ஆறு மாதம் ஆகிவிடுகிற நிலைமை இருக்கிறது. எனவே உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுவதுபோன்று சென்றாலும்கூட உடனடியாக முடிவான பதிலைத் தரமுடியாத நிலைமைதான் இருக்கும். எனவே, அவர்கள் சொல்கிற அந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்கான முயற்சிகள் ஏற்கனவே இந்த அரசால் எடுக்கப்பட்டு நடந்துவருகின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அமைச்சர்கள் எதிர்க்கட்சியினரைப் புறக்கணிக்கிறார்கள் என்று திரு. வடிவேல் அவர்கள் கூறினார்கள். நாங்கள் இதைப்பற்றி ஏற்கனவே திட்ட வட்டமாகச் சொல்லியிருக்கிறோம். அரசாங்கச் சார்பு நிகழ்ச்சிகளிலே அந்த அந்தத் தொகுதியைச் சேர்ந்த சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் இடம்பெற வேண்டுமென்ற கருத்து ஏற்கனவே அதிகாரிகளிடம் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது எங்கேயாவது நிறைவேறாமலிருந்தால் அதைத் தடுப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ளும். ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள், ஊராட்சி ஒன்றியப் பெருந்தலைவர்கள், இவர்கள் ஏற்பாடு செய்கின்ற நிகழ்ச்சிகளைப் பொறுத்தவரையிலே யார் யாரை வரவழைக்கவேண்டும் என்றோ அல்லது யார் யாரை வரவழைக்கக் கூடாது என்றோ நாம் துணிக்க முடியாது. ஆனாலும் கூடுமான வரையில் அந்த அந்தச் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் கலந்துகொள்ளும் படியான சூழ்நிலை ஏற்படுத்தினால்தான் அவர்களுக்கும் அந்தத் தொகுதிகளின் பணிகளிலே தொடர்பு ஏற்படும். ஆங்காங்குள்ள குறைகளை எடுத்துச் சொல்ல வாய்ப்பு இருக்கும் என்றுதான் நாங்கள் கருதுகிறோம். முதலமைச்சர் அவர்களோ நாளோ செல்கின்ற நேரத்திலே அந்த அந்தத் தொகுதிகளுக்குரிய சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் அந்த நிகழ்ச்சிகளிலே பங்குகொள்ளவேண்டுமென்று வற்புறுத்தி வருகிறோம்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. காமாட்சி அவர்கள் பேசும்பொழுது அமைச்சர்கள் எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் சொல்வதைத்தான் அதிகமாகக் கேட்கிறார்கள், ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்களுக்கு அந்த வாய்ப்பு இல்லை என்று சொன்னார்கள். ஊரார் பிள்ளையை ஊட்டி வளர்த்தோமானால் தன்விட்டுப் பிள்ளை தானாக வளரும் என்பது பழமொழியாகும். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொல்லிக்கொடுத்த மாற்றாரையும் மதிக்கவேண்டுமென்ற அறிவுரையின் அடிப்படையிலேதான் நாங்கள் நடந்து வருகிறோம்.

1973 மார்ச் 10]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜப்பார் அவர்கள் அமைச்சர்களின் ஊதியத்தை அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். அமைச்சர்களைப் பொறுத்தவரையில் 1971-ஆம் ஆண்டு வரையில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் கட்டளைப்படி 1,000 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கவேண்டுமென்றாலும் கூட 500 ரூபாய்தான் வாங்கினார்கள். 1971-ஆம் ஆண்டிலிருந்துதான் அவர்கள் முறைப்படி சம்பளத்தை வாங்கி வருகிறார்கள். இந்த சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்று நாங்கள் யாரும் எண்ணவுமில்லை, விரும்பவுமில்லை. எங்களுக்குக் கொடுக்கிற விண்ணப்பங்கள், மகஜர்களில் எல்லாம் எங்கள் சம்பளத்தை உயர்த்துங்கள், உயர்த்துங்கள் என்றுதான் கோரிக்கைகள் வருகின்றன. அந்த நிலையிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்கிற கருத்தை ஏற்றுக் கொண்டால், எங்கள் சம்பளத்தை உயர்த்தினால் என்ன ஆகும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்.

திண்டுக்கல் தேர்தலைப் பொறுத்தவரையிலே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் செம்மையாக அதை நடத்துவதற்கான எல்லா நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்படுகின்றன என்று ஏற்கனவே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

திண்டுக்கல் தேர்தலைப் பொறுத்தவரையிலே, வாக்காளர் கணக்கெடுப்பு, மேற்பார்வையாளர்கள் ஆய்வு செய்தல், வரைவு வாக்காளர் கைப்பிரதிப் பட்டியலைத் தயாரித்தல், வரைவு வாக்காளர் பட்டியல் அச்சிடுதல், ஒப்பாய்வு, தொடக்க நிலை வாக்காளர் பட்டியல் வெளியீடு, கோரிக்கைகள், மறுப்புரைகள் பெற கடைசி நாள், கோரிக்கைகள், மறுப்புரைகளை முடிவு செய்தல், திருத்தங்களுடன் இறுதிப் பட்டியலைத் தயாரித்தல், திருத்தங்கள் சேர்க்கப்பட்ட இறுதிப் பட்டியலை அச்சிடுதல், வாக்காளர் பட்டியலை இறுதியாக வெளியிடுதல் என்ற முறையிலே திருத்தியமைக்கும் பணி முறைப்படி நடைபெற்றிருக்கிறது. அந்தப் படி கோரிக்கைகள், மறுப்புரை தெரிவிக்க கடைசி நாள் 2-2-1973 ஆக இருந்தது, 23-2-1973 வரை நீட்டிக்கப்பட்டு, அதற்குப் பிறகும் கூட இரண்டாவது முறையாக 28-2-1973 வரையில் நீட்டிக்கப்பட்டது. கிட்டத்தட்ட 6 லட்சத்து சில்லரை வாக்காளர்கள் இருக்கின்ற திண்டுக்கல் பராமு மன்றத் தொகுதியிலே 11,562 பேர்கள்தான் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். தேர்தல் ஏற்கனவே நடந்து இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டபிறகு 19 வயதாக இருந்தவர்கள் எல்லாம் 21 வயதாக ஆகியிருப்பார்கள். எனவே அப்படிப்பட்டவர்கள் எல்லாம் சேர்த்திருப்பார்கள், ஆகவே வாக்காளர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாகியிருக்கும். 11,562 பேர்கள் சேர்க்கவேண்டுமென்று கொடுத்திருக்கிறார்கள், அதிலே மறுப்புரை 303 தான். அதற்குப் பிறகு மறுப்புரை தெரிவிக்கும் நாள் நீட்டித்துக் கொடுக்கப்பட்ட

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1973 மார்ச் 10]

பிறமுகூட வந்த கோரிக்கைகள் 744 தான். ஆகவே 50 ஆயிரம் என்றும் 1 லட்சம் என்றும் வாக்காளர்கள் சேர்க்கப்பட்டுவிட்டார்கள், அல்லது சேர்க்காமல் விட்டுவிட்டார்கள் என்று சொல்வது சரியல்ல. மத்திய தேர்தல் அதிகாரி வந்து பார்த்து இருக்கிறார்கள். இப்படி இடைத் தேர்தல் நடக்கின்றபொழுது அவர்கள் வந்து பார்த்துவிட்டு முறையாகத்தான் நடக்கிறது என்று சொல்லிவிட்டுச் சென்றிருக்கிறார்கள். நாகர்கோவிலில் தேர்தல் நடைபெற்றபொழுது மத்திய அணைத் தேர்தல் ஆணையாளர் வந்து பார்த்தார்கள். பார்த்துவிட்டு முறையாக நடப்பதாகச் சொன்னார்கள். இப்பொழுது திண்டுக்கல்லிலும் அவர்கள் வந்து பார்த்தார்கள். அவரிடம் பல்வேறு முறையீடுகளைச் செய்தார்கள். அதையெல்லாம் அவர்கள் கேட்டறிந்து எதையும் இந்த அரசுக்கு அறிவுரையாகக் கூறவில்லை. வாக்காளர் பட்டியலிலே திருத்தம் செய்வதற்கும் மறுப்புக் கூறுவதற்கும் எல்லோருக்கும் வாய்ப்பு இருந்தது. இந்தத் தேர்தல் சுமுகமாக நடைபெறுவதற்கு இந்த அரசு எல்லாவித நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இப்பொழுது இந்தத் தேர்தலிலே வாக்காளர் சீட்டிலே அடிக்கட்டையிலே கையெழுத்தோ அல்லது பெருவிரல் ரேகையோ போடவேண்டுமென்றே முறையைப் புகுத்தியிருக்கிறார்கள். வாக்காளர் சீட்டுக்குப் பின்னாலே தேர்தல் சாவுடி அதிகாரி கையெழுத்திடவேண்டுமென்ற முறையை வைத்திருக்கிறார்கள். வாக்குப் போடுவதிலே மாற்றம் ஏற்படாமல், தவறுகள் ஏற்படாமல் இருப்பதற்காக தேர்தல் ஆணைக் குழு என்ன முயற்சிகளை எடுத்திருக்கிறதோ அவற்றையெல்லாம் செம்மையாக நிறைவேற்றுவதற்கு இந்த அரசு செய்கின்ற முயற்சிக்கு எல்லாக் கட்சியினரும் ஒத்துழைப்பைத் தந்திடக்கூடிய முறையிலே அந்த மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள், எல்லாக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களின் மாநாடு ஒன்றைக்கூட்டி கோட் ஆப் காண்டக்ட், ஒழுக்க முறைகளை வகுத்து தேர்தல் ஒழுங்காக நடைபெறுவதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

கட்சி மாறிகள் சட்டத்தை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த சட்டத்தை மத்திய அரசு கொண்டு வந்தால் மாநில அரசு முடிவுசெய்யும். அதைக் கொண்டுவருவதைப் பற்றி சில யோசனைகளை மத்திய அரசு யோசித்துக்கொண்டிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஒரு கட்சியிலிருந்து இன்னொரு கட்சிக்கு மாறக்கூடாது என்றால் ஒருவர் அந்தக் கட்சியிலே உட்கார்ந்துகொண்டே அந்தக் கட்சியை எதிர்த்தே பேசிக்கொண்டு இருந்தால் அவரை அந்தக் கட்சியிலிருந்து நீக்குவதா அல்லது அவராக வேறு கட்சிக்குப் போவதா என்ற நிலைமையெல்லாம் இருப்பதால் அதைப்பற்றி யோசிக்கவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கட்சி மாறினால் அடுத்த தேர்தலுக்கு அவர்கள் நிற்காமல் இருக்கக்கூடிய வகையில் டிஸ்கவாலிபி கேஷன் செய்துவிடுவதா என்பதைப்பற்றியெல்லாம் சித்தித்துக்கொண்டிருப்ப

1973 மார்ச் 10] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது மத்திய அரசாங்கம் செய்யவேண்டிய சட்டமாகும்.

முஸ்லீம்களுக்குப் போதுமான பிரதிநிதித்துவம் கிடைக்கவில்லை என்று திரு. ஜப்பார் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஏற்கனவே இருந்த சட்டத்தின் படியே கிருஸ்தவர்களுக்கும், முஸ்லீம்களுக்கும் பிரதிநிதித்துவம் இருக்கிறது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குத்தான் அதிகமான பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டது. அந்த அளவிலேயிருப்பதால், அந்தப் பிரதிநிதித்துவம், மற்றவைகளைப்பற்றியெல்லாம் தேர்தல் ஆணைக் குழுவும், மத்திய சர்க்காரும், முடிவு செய்ய வேண்டும்.

வாக்காளர் பட்டியலை ஒரே பட்டியலாக வைப்பது நல்லது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதே கருத்தைத் தேர்தல் கமிஷனுக்கும் தெரிவித்தோம். முனிசிபாலிட்டிகள் அல்லது மாநகராட்சிகளுக்குத் தேர்தல்கள் வரும்பொழுது ஒவ்வொரு முறையும் திருத்தி அதற்கென்று ஒரு வாக்காளர் பட்டியலும், சட்டமன்றத் தேர்தல் நடைபெறும்பொழுது அதற்கென்று ஒரு வாக்காளர் பட்டியலும் இருந்தால் என்ன ஏற்படுகிறது என்றால், நான் சட்டமன்றத் தேர்தலில் வாக்களித்தேன், 45 வயதாகிறது, ஆனால் மாநகராட்சி மன்றத் தேர்தல் வாக்காளர் பட்டியலில் இடமில்லை என்று குறைப்படுவதையும் மாநகராட்சி மன்றத் தேர்தலில் வாக்களித்தவர், எனக்கு 50 வயதாகிறது, ஆனால் சட்டமன்றத் தேர்தலுக்கான வாக்காளர் பட்டியலில் இடம் பெறவில்லை என்றும் குறைபடும் நிலை ஏற்படுவதால் ஒரே பட்டியல் இருப்பது நல்லது என்று எழுதியனுப்பப்பட்டது. ஆனால் தேர்தல் கமிஷன் அதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை.

ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஒரு முறை வருகின்ற சட்டமன்ற, பாராளுமன்றத் தேர்தல்கள் தேர்தல் கமிஷனால் நடத்தப்படும் ஒன்று, அதைப்போலுத்துத் தான் நாங்கள் வாக்காளர் பட்டியலைத் தருகின்ற வகையில் இருக்க வேண்டும், நகராட்சி, மாநகராட்சித் தேர்தல்களுக்கு வேறு பட்டியல் இருக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துள்ளார்கள். அதை மறுபடியும் வற்புறுத்தி ஒரே பட்டியலாக ஆக்குவதற்கு என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்வதற்கு முயற்சிக் கலாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பென்ஷன், ஓய்வூதியத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள் முன்பு 1964-ம் ஆண்டிலிருந்து 20 ரூபாயாக இருந்தது. அண்மையில் 3 ஆண்டுக்காலமாக 30 ரூபாயாகவும், இப்பொழுது 40 ரூபாயாகவும் ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி மறுபடியும் 50 ரூபாயாக ஆக்குவதாகயிருந்தாலும்கூட அதற்குச் சர்க்காருக்கு சுமார் 54 லட்சம் ரூபாய் ஆகும். அவர்களுக்குப் பல வசதியான

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1973 மார்ச் 10]

நிலைமைகளை ஏற்படுத்தும் சூழ்நிலையில் குறைந்த அளவு ஓய்வூதியத் தொகையை ரூ. 40 ஆக உயர்த்தியது, அகவிலைப்படி மாதமொன்றுக்கு ரூ. 5 அனுமதித்தது தவிர, மருத்துவச் சலுகைகள், ஒரு மொத்த ஊதியக் கொடை, பண்டிகை மூன்பணம் போன்ற முக்கியமான நன்மைகளை அரசு அண்மையில் தல்கியிருக்கிற சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கூறிய கருத்துக்கள் முறைப்படி பரிசீலிக்கப்படும் என்று மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அவைகளைப் பரிசீலித்து முடிவுகளை மேற்கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

முதியோர் பாதுகாப்பைப்பற்றி திரு. குமாரசாமி அவர்கள் கூறினார்கள். 106 இலட்சம் ரூபாய் அளவில் அவர்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது. 42 ஆயிரத்துச் சில்லறை பேர் பயன்பெற்று வருகிறார்கள். விவசாயிகளாக இருந்தாலும், 60 வயதிற்கு மேற்பட்டவர்களாக இருந்து, அந்தத் தகுதி உடையவர்களாக இருந்தால் இதைப் பெறுவதற்கு வாய்ப்பு உண்டு. ஆகவே, விவசாயிகளுக்காக என்று தனியாக விவசாயிகளை இந்தப் பட்டியலின்கீழ் கொண்டுவர முடியாது. முதியோர் பென்ஷன் கிடைப்பதற்கு, விவசாயிகள் முதியவர்களாகியிருந்து எந்தவிதமான வசதியுமற்று, இந்த விதிகளையும், நிபந்தனைகளையும் நிறைவேற்றுவார்களேயானால் அந்த நிலைமையில் பெறமுடியும்.

வேறு பல கருத்துக்களைப் பற்றியெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். குடிசை மாற்று வாரியத்தைப்பற்றி அவ்வப்பொழுது ஏற்பட்ட வினாக்களுக்கு, அதன் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். வீட்டு வசதி வாரியத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். மற்ற பல கருத்துக்களையும் இங்கே குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

திபாகிகள் மானியம், மற்றவைகளைப்பற்றியெல்லாம் அடிக்கடி வினாக்களுக்கான விடைகள் மூலமாக முதலமைச்சரவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. காதர பாட்சா என்ற வெள்ளைச்சாமி எடுத்துச் சொல்லியபடி, இங்கே ஐ. என். ஏ.க் காரர்களின் விண்ணப்பங்கள் தள்ளப்பட்டிருக்கின்றன என்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். 'ஃபால்ஸ் கம்பளேயின்ட்' புள்ளிவிவரங்கள் தவறாகவும், வேண்டுமென்றே திருத்தப்பட்டவைகளும் தான் நிராகரிக்கப்பட்டதே தவிர, நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டவை நிராகரிக்கப்படவில்லை. என்னென்ன விதிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அவைகள் இருந்தால் எதுவும் தள்ளப்படவில்லை. 3,000-த்துச் சில்லறை விண்ணப்பங்கள் பரிசீலிக்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது. இந்த நிபந்தனைகளை நிறைவேற்றுகின்ற அளவில் இருந்தால் அவைகள் கவனிக்கப்படும் என்பதை எடுத்துச்சொல்லி இந்த மானியக்கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்விறேன். பலரும் எடுத்துக் கூறிய கருத்துக்கள் முறைப்படி அதிகாரிகளால்,

1973 மார்ச் 10]

அலுவலாளர்களால் ஆராயப்பட்டு முறைப்படி நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்று கூறி உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 8-க்கு டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே, திரு. எ. சுவாமிநாஸ், திரு. செளடி சுந்தரபாரதி ஆகியவர்கள் கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 8—தேர்தல்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 13,30,300-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 9-க்கு திரு. ஆ. கு. சுப்பையா, திரு. ஏ. சுவாமிநாஸ், திரு. கே. எ. வகாப் திரு. செளடி சுந்தரபாரதி, டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே ஆகியவர்கள் கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 9-மானில் ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ், ரூ. 8,37,27,500-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 36-க்கு திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார், திரு. கு. அ. பொம்மன், திரு. கே. எ. வகாப், திரு. என். மருதாசலம், திரு. செளடி சுந்தரபாரதி ஆகியவர்கள் கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 36—பஞ்சத் தணிப்பு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 12,24,47,900-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

[1973 மார்ச் 10]

நிதிக் கோரிக்கை எண் 37-க்கு திரு. கே. எ. வகாப், திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார், டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே, திரு. செளடி சுந்தரபாரதி ஆகியவர்கள் கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 37—ஓய்வூதியங்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 6,02,46,200-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 38-க்கு திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார், டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே, திரு. செளடி சுந்தரபாரதி ஆகியவர்கள் கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 38—பல்வகை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 22,52,57,800-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 41-க்கு டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே, திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார், திரு. செளடி சுந்தரபாரதி ஆகியவர்கள் கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 41—ஏனைய பல்வகை இழப்பீடுகளும், ஒதுக்கீடுகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 11,09,74,400-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

1973 மார்ச் 10]

நிதிக் கோரிக்கை எண் 42-க்கு திரு. கே. எ. வகாப், திரு. செளடி சுந்தர பாரதி, டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே ஆகியவர்கள் கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 42—ஜமீன்தார்களுக்கு இழப்பீடு என்ற தலைப் பின்கீழ் ரூ. 1,85,34,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 50-க்கு டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே, திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் ஆகியவர்கள் கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 50—ஓய்வூதியத்தில் ஒரு பகுதியை மொத்த மாக்கிக் கொடுத்தல் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 19,39,500-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 52-க்கு திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார், திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம், திரு. செளடி சுந்தரபாரதி, திரு. என். மருதாசலம், டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே ஆகியவர்கள் கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானங் கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 52—மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும், முன் பணங்களும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 33,66,57,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.